

ຄຳນຳ

ເພື່ອຜັນຂະຫຍາຍ ແນວທາງການປ່ຽນແປງໃໝ່ຂອງພັກ, ເປັນຕົ້ນໃນ ຂົງເຂດ ເສດຖະກິດໃຫ້ປາກົດຜົນເປັນຈິງ, ລັດຖະບານ ສປປ ລາວ ໄດ້ມີນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມ ທຸກພາກສ່ວນ ເສດຖະກິດ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ລົງທຶນເຂົ້າໃສ່ການພັດທະນາ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງປະເທດເຮົາ. ໃນເວລາດຽວກັນນັ້ນ, ສະພາແຫ່ງຊາດ ກໍ່ໄດ້ ຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍຫຼາຍສະບັບ, ນັບທັງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສິ່ງເສີມການລົງທຶນ ສະບັບເລກທີ 02/ສພຊ ລົງວັນທີ 8 ກໍລະກົດ 2009, ໃນມໍ່ໆມານີ້, ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ໄດ້ອອກດຳລັດວ່າດ້ວຍເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ສະບັບ ເລກທີ 443/ນຍ ລົງວັນທີ 26 ຕຸລາ 2010 ແລະ ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ກໍ່ໄດ້ ອອກຂໍ້ຕົກລົງຮັບຮອງເອົາດຳລັດວ່າດ້ວຍເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ສະບັບເລກທີ 47/ຄຈປ ລົງວັນທີ 26 ຕຸລາ 2010.

ຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມເຊື່ອໝັ້ນຢ່າງແຮງກ້າ ນິຕິກຳດັ່ງກ່າວນີ້ ຈະເປັນຄູ່ມື ພື້ນຖານ ທີ່ສຳຄັນໃຫ້ແກ່ທຸກພາກສ່ວນໃນການດຳເນີນການຜະລິດ-ທຸລະກິດ ແລະ ບໍລິການ, ເປັນຕົ້ນແມ່ນການພັດທະນາ ຂພສ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນ ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ນຳເອົາຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງມາສູ່ປະເທດ ແລະ ຄວາມຜາສຸກມາສູ່ປະຊາຊົນເຮົາ. ພວກເຮົາມີຄວາມຍິນດີ ແລະ ພ້ອມຈະຮັບຄຳຄິດ ຄຳເຫັນທີ່ເປັນປະໂຫຍດຂອງທຸກພາກສ່ວນ ເພື່ອປັບປຸງ ແລະ ແກ້ໄຂນິຕິກຳຕ່າງໆ ໃຫ້ແທດເໝາະກັບການຂະຫຍາຍຕົວກ້າວຂຶ້ນ ຂອງເສດຖະກິດໃນປະເທດເຮົາໃນແຕ່ ລະໂລຍະ.

ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ປະທານຄະນະກຳມະການແຫ່ງຊາດລາວ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງ
ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ.

ສົມສະຫວາດ ເລັ່ງສະຫວັດ.

ສາລະບານ

ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ
ເລກທີ 02/ສພຊ, ລົງວັນທີ 08 ກໍລະກົດ 2009

ພາກທີ I : ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ.....	1
ມາດຕາ 1: ຈຸດປະສົງ	1
ມາດຕາ 2 : ການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ.....	2
ມາດຕາ 3 : ການອະທິບາຍຄຳສັບ.....	2
ມາດຕາ 4: ນະໂຍບາຍຂອງລັດກ່ຽວກັບການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ.....	5
ມາດຕາ 5 : ຫຼັກການກ່ຽວກັບການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ	5
ມາດຕາ 6: ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ກົດໝາຍ.....	6
ມາດຕາ 7: ການຮ່ວມມືສາກົນ.....	6
ພາກທີ II: ຮູບການການລົງທຶນ.....	6
ມາດຕາ 8: ຮູບການການລົງທຶນ.....	6
ມາດຕາ 9: ການລົງທຶນຝ່າຍດຽວຂອງຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ	7
ມາດຕາ10: ການລົງທຶນແບບຮຸ້ນສ່ວນ ລະຫວ່າງ ຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ ກັບຕ່າງ ປະເທດ.....	7
ມາດຕາ 11: ການລົງທຶນທຸລະກິດຮ່ວມຕາມສັນຍາ.....	7
ມາດຕາ 12: ການກຳນົດທຶນຈົດທະບຽນ.....	8
ພາກທີ III: ກິດຈະການ ການລົງທຶນ.....	8
ໝວດທີ 1: ປະເພດກິດຈະການການລົງທຶນ.....	8
ມາດຕາ 13: ປະເພດກິດຈະການການລົງທຶນ.....	8
ມາດຕາ 14: ກິດຈະການທົ່ວໄປ.....	8
ມາດຕາ 15: ກິດຈະການສຳປະທານ	8
ມາດຕາ 16: ກິດຈະການການພັດທະນາເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດ	

ມາດຕາ 34: ຫຼັກການການສ້າງຕັ້ງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເສດຖະກິດສະເພາະ.....	16
ມາດຕາ 35: ຂັ້ນຕອນການສ້າງຕັ້ງ	17
ມາດຕາ 36: ຄະນະຮັບຜິດຊອບສ້າງຕັ້ງ.....	18
ມາດຕາ 37: ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຄະນະຮັບຜິດຊອບສ້າງຕັ້ງ.....	19
ມາດຕາ 38: ເນື້ອໃນຂອງດຳລັດ.....	19
ມາດຕາ 39: ການກຳນົດນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມການລົງທຶນພາຍໃນ ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ.....	20
ມາດຕາ 40 : ຫຼັກການການເຄື່ອນໄຫວ ຂອງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ.....	20
ມາດຕາ 41: ການພັດທະນາ.....	20
ມາດຕາ 42 : ອາຍຸການລົງທຶນໃນກິດຈະການ ການພັດທະນາ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ.....	20
ມາດຕາ 43 : ການສະເໜີລົງທຶນໃນເຂດເສດຖະກິດສະເພາະຂອງຜູ້ລົງທຶນອື່ນ.....	21
ໝວດທີ 6 : ການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວ.....	21
ມາດຕາ 44 : ການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວ.....	21
ມາດຕາ 45 : ຫຼັກການ ການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວ.....	22
ມາດຕາ 46 : ກົນໄກການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວ	22
ໝວດທີ 7: ຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ ແລະ ສາຂາ.....	23
ມາດຕາ 47: ຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ.....	23
ມາດຕາ 48: ສາຂາຂອງນິຕິບຸກຄົນ.....	23
ພາກທີ IV: ການສິ່ງເສີມ ແລະ ປັບປຸງການລົງທຶນ.....	24
ໝວດທີ 1 ການສິ່ງເສີມການລົງທຶນດ້ານພາສີ-ອາກອນ.....	24
ມາດຕາ 49: ຂະແໜງການທີ່ໄດ້ຮັບການສິ່ງເສີມ.....	24

ມາດຕາ 50: ເຂດສິ່ງເສີມການລົງທຶນ.....	24
ມາດຕາ 51: ນະໂຍບາຍດ້ານອາກອນກຳໄລ.....	25
ມາດຕາ 52: ນະໂຍບາຍດ້ານພາສີ, ອາກອນອື່ນ.....	26
ມາດຕາ 53: ນະໂຍບາຍການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທຶນ.....	27
ມາດຕາ 54: ນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມສະເພາະ.....	27
ມາດຕາ 55: ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກ່ຽວກັບນະໂຍບາຍດ້ານພາສີ ແລະ ອາກອນ.....	28
ໝວດທີ 2: ການສິ່ງເສີມການລົງທຶນດ້ວຍນະໂຍບາຍດ້ານອື່ນໆ.....	28
ມາດຕາ 56: ການສິ່ງເສີມການລົງທຶນດ້ວຍນະໂຍບາຍດ້ານອື່ນໆ.....	28
ມາດຕາ 57: ການສິ່ງເສີມດ້ານຂໍ້ມູນຂ່າວສານ.....	28
ມາດຕາ 58: ການສິ່ງເສີມດ້ວຍສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ.....	29
ມາດຕາ 59: ການເປີດກວ້າງນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມ.....	29
ໝວດທີ 3: ການປົກປ້ອງການລົງທຶນ.....	29
ມາດຕາ 60: ການປົກປ້ອງການລົງທຶນ.....	29
ມາດຕາ 61: ຮູບການປົກປ້ອງການລົງທຶນ.....	30
ມາດຕາ 62: ການປົກປ້ອງຊັບສິນທາງບັນຍາ.....	30
ພາກທີ V: ສິດ ແລະ ພັນທະ ຂອງຜູ້ລົງທຶນ.....	30
ມາດຕາ 63: ສິດຂອງຜູ້ລົງທຶນ.....	30
ມາດຕາ 64: ສິດເປັນເຈົ້າ ໃນການລົງທຶນ.....	30
ມາດຕາ 65: ສິດໃນການຄຸ້ມຄອງ-ບໍລິຫານ ກິດຈະການການລົງທຶນຂອງຕົນ.....	32
ມາດຕາ 66: ສິດໃນການວ່າຈ້າງແຮງງານ.....	32
ມາດຕາ 67: ສິດໃນການຢູ່ອາໄສ ສຳລັບຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ.....	33
ມາດຕາ 68 : ສິດຂອງຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດໃນການສິ່ງທຶນ, ຊັບສິນ ແລະ	

	ລາຍຮັບ ອອກໄປຕ່າງປະເທດ	33
	ມາດຕາ 69: ພັນທະຂອງຜູ້ລົງທຶນ.....	33
	ມາດຕາ 70: ພັນທະໃນການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ.....	34
ພາກທີ VI	ຂີ້ຫ້າມ.....	35
	ມາດຕາ 71: ຂີ້ຫ້າມທີ່ໄວ້ໄປ.....	35
	ມາດຕາ 72: ຂີ້ຫ້າມສຳລັບພະນັກງານ	35
	ມາດຕາ 73: ຂີ້ຫ້າມສຳລັບຜູ້ລົງທຶນ.....	35
ພາກທີ VII: ການໂຈະ, ປ່ຽນແປງ, ຍົກເລີກ ແລະ ສິ້ນສຸດ ການລົງທຶນ.....		36
	ມາດຕາ 74: ການໂຈະການລົງທຶນ.....	36
	ມາດຕາ 75: ການປ່ຽນແປງການລົງທຶນ.....	36
	ມາດຕາ 76: ການຍົກເລີກການລົງທຶນ.....	36
	ມາດຕາ 77: ການສິ້ນສຸດການລົງທຶນ.....	37
ພາກທີ VIII : ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ.....		38
	ມາດຕາ 78: ຮູບການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ.....	38
	ມາດຕາ 79: ການແກ້ໄຂດ້ວຍການປະນີປະນອມກັນ.....	38
	ມາດຕາ 80: ການແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານ.....	38
	ມາດຕາ 81: ການແກ້ໄຂໂດຍຄະນະກຳມະການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານ ເສດຖະກິດ	39
	ມາດຕາ 82: ການຮ້ອງຟ້ອງ.....	39
ພາກທີ IX: ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ		39
ໝວດທີ 1: ການຄຸ້ມຄອງ.....		39
	ມາດຕາ 83: ຫລັກການຂອງການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງ.....	39
	ມາດຕາ 84: ການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ລະຫວ່າງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ	

ສູນກາງ.....	40
ໝວດທີ 2: ອົງການຄຸ້ມຄອງ.....	40
ມາດຕາ 85: ອົງການຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ.....	40
ມາດຕາ 86: ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ແລະ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ.....	41
ມາດຕາ 87: ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງພະແນກແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ແລະ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ແຂວງ, ນະຄອນ.....	42
ມາດຕາ 88: ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຫ້ອງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ແລະ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າເມືອງ,ເທດສະບານ.....	43
ມາດຕາ 89: ຄະນະບໍລິຫານເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດ ສະເພາະ.....	44
ມາດຕາ 90: ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຄະນະບໍລິຫານເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະ ເພາະ.....	44
ມາດຕາ 91: ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຂະແໜງການ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນ.....	45
ໝວດທີ 3: ການກວດກາ	46
ມາດຕາ 92: ອົງການກວດກາການລົງທຶນ.....	46
ມາດຕາ 93: ເນື້ອໃນການກວດກາ.....	46
ມາດຕາ 94: ປະເພດການກວດກາ.....	47
ມາດຕາ 95 : ຮູບການການກວດກາ.....	47
ພາກທີ X : ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ທີ່ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ.....	48
ມາດຕາ 96 : ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ທີ່ມີຜົນງານ.....	48
ມາດຕາ 97 : ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ທີ່ລະເມີດ.....	48
ພາກທີ XI : ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ.....	48
ມາດຕາ 98 : ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.....	48
ມາດຕາ 99 : ຜົນສັກສິດ.....	48

ສາລະບານ

ມະຕິຕົກລົງ

ຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ

ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງດຳລັດວ່າດ້ວຍເຂດເສດຖະກິດພິເສດ

ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ຢູ່ ສປປ ລາວ

ສະບັບເລກທີ 47/ຄປຈ, ລົງວັນທີ 26 ຕຸລາ 2010

ມາດຕາ 1...	51
ມາດຕາ 2...	51
ມາດຕາ 3.....	52
ມາດຕາ 4.....	52
ມາດຕາ 5.....	52
ມາດຕາ 6.....	53
ມາດຕາ 7.....	53

ສາລະບານ

ດຳລັດ

ວ່າດ້ວຍ ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ

ຢູ່ ສປປ ລາວ

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ອອກດຳລັດ:

ສະບັບເລກທີ 443/ນຍ, ລົງວັນທີ 26 ຕຸລາ 2010

ໝວດທີ I : ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ.....	55
ມາດຕາ 1 : ຈຸດປະສົງ.....	55
ມາດຕາ 2 : ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ.....	55
ມາດຕາ 3 : ການອະທິບາຍຄຳສັບ.....	57
ມາດຕາ 4 : ນະໂຍບາຍຂອງລັດກ່ຽວກັບ ຂພສ.....	60
ມາດຕາ 5 : ຫລັກການການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງ ຂພສ	60
ມາດຕາ 6: ຍຸດທະສາດ ແລະ ການພັດທະນາ ຂພສ.....	61
ມາດຕາ 7: ການປົກປ້ອງການລົງທຶນຂອງຜູ້ພັດທະນາ ແລະ ຜູ້ລົງທຶນ.....	61
ມາດຕາ 8: ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງພົນລະເມືອງໃນ ຂພສ.....	62
ມາດຕາ 9: ການຮ່ວມມືສາກົນ.....	62
ໝວດທີ II: ຂັ້ນຕອນການສ້າງຕັ້ງ ຂພສ.....	62
ມາດຕາ 10: ເອກະສານຂໍສ້າງຕັ້ງ ຂພສ.....	62
ມາດຕາ 11: ເງື່ອນໄຂຜູ້ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ພັດທະນາ ຂພສ.....	63
ມາດຕາ 12: ຂັ້ນຕອນການພິຈາລະນາສ້າງຕັ້ງ	63
ມາດຕາ13: ໂຄງປະກອບ ແລະ ອາຍຸຂອງຄະນະຮັບຜິດຊອບສ້າງຕັ້ງ ຂພສ	64
ມາດຕາ 14: ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຄະນະ ຮັບຜິດຊອບສ້າງຕັ້ງ.....	65
ມາດຕາ 15: ການສິ້ນສຸດຂອງຄະນະຮັບຜິດຊອບສ້າງຕັ້ງ ຂພສ.....	66

ໝວດທີ III: ການພັດທະນາ, ການລົງທຶນ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວພາຍໃນ ຂພສ...66

ມາດຕາ 16 : ການພັດທະນາ.....66

ມາດຕາ 17: ການສ້າງແຜນປະຕິບັດງານ ຂອງ ຂພສ.....67

ມາດຕາ 18: ການພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ.....67

ມາດຕາ 19: ຮູບການພັດທະນາ ຂພສ.....68

ມາດຕາ 20: ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານພັດທະນາ.....68

ມາດຕາ 21: ການລົງທຶນໃນ ຂພສ.....69

ມາດຕາ 22: ການລົງທຶນທົ່ວໄປ.....69

ມາດຕາ 23: ການລົງທຶນທີ່ໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມ.....70

ມາດຕາ 24: ສິດ ແລະ ພັນທະ ຂອງ ຜູ້ພັດທະນາ ຂພສ.....70

ມາດຕາ 25: ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງຜູ້ລົງທຶນໃນ ຂພສ.....71

ມາດຕາ 26: ການເຄື່ອນໄຫວພາຍໃນ ຂພສ.....71

ມາດຕາ 27: ການສະເໜີການລົງທຶນໃນ ຂພສ71

ມາດຕາ 28: ການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວ.....72

ມາດຕາ 29: ການນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ.....72

ມາດຕາ 30: ການເຂົ້າ - ອອກ ຂພສ.....72

ມາດຕາ 31: ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ.....73

ມາດຕາ 32: ການພົວພັນກັບພາຍນອກ.....73

ໝວດທີ IV: ການທັນ ຂພສ ເປັນນະຄອນ.....73

ມາດຕາ 33: ເງື່ອນໄຂຂອງການທັນ ຂພສ ເປັນນະຄອນ.....73

ມາດຕາ 34: ຂັ້ນຕອນການພິຈາລະນາ.....74

ມາດຕາ 35: ການປະກາດເປັນນະຄອນ.....74

ໝວດທີ V: ນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມ.....	75
ມາດຕາ 36: ນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມ.....	75
ມາດຕາ 37: ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ພັດທະນາ ແລະ ຜູ້ລົງທຶນໃນ ຂພສ.....	75
ມາດຕາ 38: ການປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງຜູ້ພັດທະນາ ແລະ ຜູ້ລົງທຶນ ໃນ ຂພສ.....	77
ມາດຕາ 39: ການເຊົ່າທີ່ດິນ.....	77
ມາດຕາ 40: ການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທຶນ.....	77
ມາດຕາ 41: ການຫັກຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ	77
 ໝວດທີ VI: ທີ່ດິນ ຂພສ.....	77
ມາດຕາ 42: ການກຳນົດເຂດທີ່ດິນ.....	77
ມາດຕາ 43: ການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ	78
ມາດຕາ 44: ທີ່ດິນສະຫງວນ ແລະ ທີ່ດິນກັນຊົນ.....	78
ມາດຕາ 45: ການປັກຫລັກໝາຍເຂດແດນ.....	78
ມາດຕາ 46: ການສ້າງຕັ້ງດ່ານ	79
ມາດຕາ 47: ການຂະຫຍາຍພື້ນທີ່ພັດທະນາ ຂພສ.....	79
ມາດຕາ 48: ການພົວພັນກັບອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ	79
ມາດຕາ 49: ອາຍຸການພັດທະນາ ຂພສ.....	79
ມາດຕາ 50: ການອອກໃບຢັ້ງຢືນສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ.....	80
ມາດຕາ 51: ການລຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ທີ່ດິນ	80
 ໝວດທີ VII: ການເງິນ, ການບັນຊີ ແລະ ງົບປະມານຂອງ ຂພສ.....	80
ມາດຕາ 52: ການເງິນຂອງ ຂພສ.....	80
ມາດຕາ 53: ການນຳໃຊ້ລະບອບບັນຊີ	81
ມາດຕາ 54: ການຈະລາຈອນ ແລະ ການໃຊ້ເງິນຕາຕ່າງປະເທດ.....	81
ມາດຕາ 55: ງົບປະມານ ຂພສ	81

ມາດຕາ 56: ການແບ່ງປັນຜົນປະໂຫຍດ ລະຫວ່າງ ລັດຖະບານ ກັບຜູ້ ພັດທະນາ.....	83
ໝວດທີ VIII: ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍງ.....	85
ມາດຕາ 57: ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍງ.....	85
ມາດຕາ 58: ການແກ້ໄຂພາຍໃນ.....	85
ມາດຕາ 59: ການແກ້ໄຂພາຍນອກ	85
ໝວດທີ IX: ການຄຸ້ມຄອງ, ບໍລິຫານພາຍໃນ ແລະ ການກວດກາ ຂພສ.....	85
ມາດຕາ 60: ການຮັກສາຄວາມສະຫງົບໃນ ຂພສ.....	85
ມາດຕາ 61: ພາສາທີ່ໃຊ້ ໃນ ຂພສ.....	86
ມາດຕາ 62: ການຄຸ້ມຄອງຍານພາຫະນະ.....	87
ມາດຕາ 63: ການຄຸ້ມຄອງພົນລະເມືອງ	88
ມາດຕາ 64: ການຄຸ້ມຄອງບຸກຄະລາກອນ ແລະ ແຮງງານ	88
ມາດຕາ 65: ການປົກປັກຮັກສາວັດທະນະທຳຂອງຊາດ ແລະ ອະນຸລັກ ສິ່ງແວດລ້ອມ.....	88
ມາດຕາ 66: ການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ໃນ ຂພສ	89
ມາດຕາ 67: ການຄຸ້ມຄອງການດຳເນີນທຸລະກິດ, ການຜະລິດ ແລະ ການ ບໍລິການ.....	89
ມາດຕາ 68: ການຄຸ້ມຄອງວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ.....	89
ມາດຕາ 69: ການຄຸ້ມຄອງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ສິ່ງສາທາລະນະປະໂຫຍກ	90
ມາດຕາ 70: ການວາງນະໂຍບາຍເສດຖະກິດມະຫາພາກໃນ ຂພສ.....	90
ມາດຕາ 71: ການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນສະຖິຕິ.....	90

ມາດຕາ 72: ການຄຸ້ມຄອງການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈ.....	90
ມາດຕາ 73: ການຄຸ້ມຄອງການພົວພັນຮ່ວມມືພາຍໃນ ແລະ ສາກົນ.....	91
ມາດຕາ 74: ການຄຸ້ມຄອງການຜະລິດ.....	91
ມາດຕາ 75: ການຄຸ້ມຄອງອາຫານ ແລະ ຢາ.....	91
ມາດຕາ 76: ການກວດກາສິນຄ້າ.....	91
ມາດຕາ 77: ການຄຸ້ມຄອງສະຖາບັນການເງິນ.....	91
ມາດຕາ 78: ການຄຸ້ມຄອງການຂົນສົ່ງສິນຄ້າຜ່ານແດນ ແລະ ສິນຄ້າ ສົ່ງອອກ.....	92
ມາດຕາ 79: ການພັດທະນາ	92
ມາດຕາ 80: ການບໍລິຫານພາຍໃນ ຂພສ.....	92
ມາດຕາ 81: ການກວດກາ ຂພສ.....	93

ໝວດທີ X : ອົງການຄຸ້ມຄອງ ຂພສ.....93

ມາດຕາ 82: ອົງການຄຸ້ມຄອງ ຂພສ	93
ມາດຕາ 83: ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງລັດຖະບານ.....	94
ມາດຕາ 84 : ຄຂພສ.....	94
ມາດຕາ 85: ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງກະຊວງ ແລະ ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.....	95
ມາດຕາ 86: ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ.....	96
ມາດຕາ 87: ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງບັນດາເມືອງບ່ອນ ຂພສ ຕັ້ງຢູ່.....	96
ມາດຕາ 88: ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງບ້ານອ້ອມຂ້າງ ຂພສ.....	97
ມາດຕາ 89: ຄະນະບໍລິຫານ ຂພສ ຂອງແຕ່ລະເຂດ	97
ມາດຕາ 90: ການແຕ່ງຕັ້ງ ຄະນະບໍລິຫານ ຂພສ.....	97
ມາດຕາ 91: ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງ ຄະນະບໍລິຫານ ຂພສ.....	97
ມາດຕາ 92: ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຂພສ ຂອງແຕ່ລະເຂດ.....	99
ມາດຕາ 93: ການແຕ່ງຕັ້ງ ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ.....	99

ມາດຕາ 94: ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ.....	99
ມາດຕາ 95: ການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານເຂດເສດຖະກິດພິເສດ	100
ມາດຕາ 96: ການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ.....	101
ມາດຕາ 97: ຄະນະກຳມະການທີ່ປຶກສາ	101
ມາດຕາ 98: ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງ ຄະນະກຳມະການທີ່ປຶກສາ.....	102
ໝວດທີ XI : ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ.....	102
ມາດຕາ 99: ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ.....	102
ມາດຕາ 100: ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ.....	103
ໝວດທີ XII: ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ.....	103
ມາດຕາ 101: ຕາປະທັບ.....	103
ມາດຕາ 102: ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.....	103
ມາດຕາ 103: ຜົນສັກສິດ.....	104

ສາລະບານ

ດຳລັດ

ວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງ ແລະ ເຄື່ອນໄຫວຂອງ ຄະນະກຳມະການແຫ່ງຊາດລາວ
ເພື່ອຄຸ້ມຄອງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ.

ສະບັບເລກທີ 517/ນຍ, ລົງວັນທີ 09 ທັນວາ 2010

ໝວດທີ 1 : ບົດບັນທຶກຍຸດທິວໄປ.....	106
ມາດຕາ 1: ຈຸດປະສົງ.....	106
ມາດຕາ 2: ທີ່ຕັ້ງ ແລະ ພາລະບົດບາດ.....	106
ໝວດທີ 2: ໜ້າທີ່ ແລະ ຂອບເຂດຂອງສິດ.....	106
ມາດຕາ 3 : ໜ້າທີ່.....	106
ມາດຕາ 4 : ຂອບເຂດ.....	107
ໝວດທີ 3 : ໂຄງປະກອບການຈັດຕັ້ງ.....	108
ມາດຕາ 5: ໂຄງປະກອບຂອງບຸກຄະລະກອນ.....	108
ມາດຕາ 6 : ກົງຈັກຊ່ວຍວຽກ.....	109
ມາດຕາ 7 : ການແຂ່ງຂັນຄຸ້ມຄອງລະຫວ່າງສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ.....	110
ໝວດທີ 4: ແບບແຜນວິທີເຮັດວຽກ.....	110
ມາດຕາ 8 : ແບບແຜນວິທີເຮັດວຽກຂອງ ຄຂພສ	110
ໝວດທີ 5 : ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ :	111
ມາດຕາ 9 : ງົບປະມານ ແລະ ຕາປະທັບ.....	111
ມາດຕາ 10 : ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.....	111
ມາດຕາ 11 : ຜົນສັກສິດ.....	112

ສາລະບານ

ຂໍ້ຕົກລົງ

ວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວ ຂອງກອງເລຂາ
ຄະນະກຳມະການແຫ່ງຊາດລາວ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ
ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ

ສະບັບເລກທີ 01/ຄຂພສ, ລົງວັນທີ 13 ທັນວາ 2010

ໝວດທີ 1: ທີ່ຕັ້ງ ແລະ ພາລະບົດບາດ.....	114
ມາດຕາ 1: ທີ່ຕັ້ງ ແລະ ພາລະບົດບາດ.....	114
ມາດຕາ 2: ໜ້າທີ່.....	114
ມາດຕາ 3: ຂອບເຂດສິດ.....	117
ໝວດທີ 2: ໂຄງປະກອບການຈັດຕັ້ງ.....	119
ມາດຕາ 4: ໂຄງປະກອບກົງຈັກ	119
ມາດຕາ 5: ໂຄງປະກອບບຸກຄະລາກອນ.....	119
ໝວດທີ 3: ໜ້າທີ່ຂອງແຕ່ລະພະແນກ.....	120
ມາດຕາ 6: ພະແນກຈັດຕັ້ງ, ບໍລິຫານ ແລະ ການເງິນ	120
ມາດຕາ 7: ພະແນກທີ່ດິນ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ	121
ມາດຕາ 8: ພະແນກ ເຕັກນິກ ແລະ ນິຕິກຳ	123
ມາດຕາ 9: ພະແນກພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືສາກົນ.....	124
ມາດຕາ 10: ພະແນກແຜນການ ແລະ ປະເມີນຜົນ	125
ໝວດທີ 4 : ລະບອບແບບແຜນວິທີເຮັດວຽກ	126
ມາດຕາ 11: ແບບແຜນວິທີເຮັດວຽກ	126
ໝວດທີ 5 : ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ	127
ມາດຕາ 12: ງົບປະມານ ແລະ ຕາປະທັບ.....	127
ມາດຕາ 13 : ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ຜົນສັກສິດ	127

ມາດຕາ 2. ການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ

ການສົ່ງເສີມການລົງທຶນແມ່ນ ການວາງນະໂຍບາຍ, ການສ້າງສະພາບແວດລ້ອມ ແລະ ເງື່ອນໄຂ ໃນດ້ານຕ່າງໆ ແກ່ການລົງທຶນທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນສາມາດດຳເນີນທຸລະກິດ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໄດ້ຢ່າງສະດວກ, ວ່ອງໄວ ແລະ ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 3. ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບຕ່າງໆ ທີ່ນຳໃຊ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ການລົງທຶນ ໝາຍເຖິງ ການທີ່ຜູ້ລົງທຶນນຳເອົາທຶນ ທີ່ມີຕົວຕົນ ແລະ ບໍ່ມີຕົວຕົນ ເພື່ອດຳເນີນທຸລະກິດ ຢູ່ ສປປ ລາວ;
2. ຜູ້ລົງທຶນ ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ໄດ້ລົງທຶນດຳເນີນທຸລະກິດ ຢູ່ ສປປ ລາວ;
3. ຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ ໝາຍເຖິງ ພົນລະເມືອງລາວ, ຄົນຕ່າງດ້າວ, ຄົນບໍ່ມີສັນຊາດ ແລະ ນິຕິບຸກຄົນຂອງກຸ່ມຄົນດັ່ງກ່າວ ທີ່ດຳລົງຊີວິດ ແລະ ດຳເນີນທຸລະກິດ ຢູ່ ສປປ ລາວ;
4. ຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນຂອງຕ່າງປະເທດ ທີ່ມາດຳເນີນທຸລະກິດ ຢູ່ ສປປ ລາວ;
5. ທຶນທີ່ມີຕົວຕົນ ໝາຍເຖິງ ເງິນຕາ, ສັງຫາລິມະຊັບ ແລະ ອະສັງຫາລິມະຊັບ;
6. ທຶນທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນ ໝາຍເຖິງ ຊັບສິນທາງປັນຍາ, ລາຍຮັບທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນໃນອະນາຄົດ, ສິດເຊົ່າ, ສິດທາງດ້ານການຄ້າ, ມູນຄ່າການສຳປະທານ ແລະ ອື່ນໆ ;
7. ການສຳປະທານໝາຍເຖິງ ການທີ່ລັດອະນຸຍາດໃຫ້ນິຕິບຸກຄົນນຳໃຊ້ສິດໃນກຳມະສິດຕ່າງໆ ທີ່ເປັນຂອງລັດ ຕາມເງື່ອນໄຂ ແລະ ກຳນົດເວລາທີ່ແນ່ນອນ ໂດຍມີສັນຍາຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ເພື່ອພັດທະນາ ແລະ ດຳເນີນທຸລະກິດໃດໜຶ່ງ;

8. ສັນຍາສຳປະທານ ໝາຍເຖິງ ສັນຍາທີ່ອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດ ຫຼື ວິສາຫະກິດຂອງລັດທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍ ຈາກລັດຖະບານເຊັ່ນກັບນິຕິບຸກຄົນກ່ຽວກັບການສຳປະທານ;
9. ພາຫະນະຮັບໃຊ້ການຜະລິດໂດຍກົງ ໝາຍເຖິງ ກິນຈັກ, ລົດບັນທຸກໜັກ ແລະ ອື່ນໆທີ່ນຳໃຊ້ ໂດຍກົງເຂົ້າໃນການດຳເນີນກິດຈະການລົງທຶນຕາມການກຳນົດຂອງລັດຖະບານ;
10. ການລົງທຶນທາງກົງ ໝາຍເຖິງ ການທີ່ຜູ້ລົງທຶນ ຫຼື ກຸ່ມຜູ້ລົງທຶນນຳເອົາທຶນໄປດຳເນີນທຸລະກິດ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ຕົນເປັນເຈົ້າຂອງວິສາຫະກິດ ແລະ ຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ ຫຼື ຂະຫຍາຍວິສາຫະກິດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
11. ການລົງທຶນທາງອ້ອມ ໝາຍເຖິງ ການທີ່ຜູ້ລົງທຶນຊື້ຮຸ້ນບໍລິສັດ, ຊື້ຮຸ້ນຈາກຕະຫລາດຮຸ້ນ, ລວມທັງການລົງທຶນໃສ່ກອງທຶນຄຳປະກັນການເງິນ, ພັນທະບັດ ແລະ ເອກະສານມີຄ່າອື່ນ ໂດຍຜູ້ລົງທຶນບໍ່ມີສ່ວນຮ່ວມໂດຍກົງ ໃນການບໍລິຫານຈັດການວິສາຫະກິດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
12. ເອກະສານມີຄ່າ ໝາຍເຖິງ ເອກະສານທີ່ສາມາດຕີມູນຄ່າເປັນເງິນ ຊຶ່ງສາມາດຊື້-ຂາຍ, ແລກປ່ຽນ ຫລື ຄຳປະກັນໄດ້ ເຊັ່ນ: ໃບຕາດິນ, ໃບຮຸ້ນ, ພັນທະບັດ;
13. ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ໝາຍເຖິງ ເຂດທີ່ລັດຖະບານກຳນົດເພື່ອພັດທະນາໃຫ້ເປັນຕົວເມືອງໃໝ່ທີ່ທັນສະໄໝຢ່າງຮອບດ້ານ, ເປັນບ່ອນດຶງດູດການລົງທຶນພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ຊຶ່ງມີເນື້ອທີ່ແຕ່ໜຶ່ງພັນເຮັກຕາຂຶ້ນໄປ, ມີນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມພິເສດ ແລະ ມີລະບົບເສດຖະກິດ - ການເງິນ ເປັນເຈົ້າຕົນເອງ, ເປັນຫົວໜ່ວຍບໍລິຫານນ້ອຍ-ສັງຄົມກວ້າງ, ມີລະບົບຮັບປະກັນຄວາມສະຫງົບປອດໄພ ແລະ ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມໃຫ້ຍືນຍົງ;
14. ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ໝາຍເຖິງ ເຂດທີ່ລັດຖະບານກຳນົດໃຫ້ເປັນເຂດອຸດສາຫະກຳ, ເຂດການຜະລິດ ເພື່ອສິ່ງອອກ, ເຂດຕົວເມືອງທ່ອງທ່ຽວ, ເຂດການຄ້າປອດພາສີ, ເຂດພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ເຂດເສດຖະກິດຊາຍແດນ ແລະ ອື່ນໆ;

15. **ເຂດອຸດສາຫະກຳ ໝາຍເຖິງ** ເຂດທີ່ລັດຖະບານກຳນົດໃຫ້ເປັນເຂດອຸດສາຫະກຳ, ປຸງແຕ່ງຜະລິດຕະພັນ ອຸດສາຫະກຳ, ສະໜອງການບໍລິການໃຫ້ອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ເພື່ອສ້າງໃຫ້ເປັນນິຄົມອຸດສາຫະກຳ ດ້ວຍການພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງທີ່ເໝາະສົມເພື່ອຮອງຮັບການລົງທຶນ, ເນື້ອທີ່ອາດຈະບໍ່ກວ້າງ ເທົ່າກັບເຂດເສດຖະກິດພິເສດ;
16. **ເຂດການຜະລິດເພື່ອສົ່ງອອກ ໝາຍເຖິງ** ເຂດທີ່ລັດຖະບານກຳນົດໃຫ້ເປັນເຂດການລົງທຶນ ດ້ານການຜະລິດ, ການປຸງແຕ່ງສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການເພື່ອສົ່ງອອກ;
17. **ເຂດຕົວເມືອງທ່ອງທ່ຽວ ໝາຍເຖິງ** ເຂດທີ່ລັດຖະບານ ກຳນົດໃຫ້ເປັນເຂດການລົງທຶນ ດ້ານການທ່ອງທ່ຽວ ໂດຍຕິດພັນກັບການປົກປັກຮັກສາ, ອະນຸລັກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ, ສິ່ງແວດລ້ອມ, ສິ່ງເສີມທ່າແຮງຂອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຂອງຊາດ ເພື່ອດຶງດູດການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ຫັນເປັນອຸດສາຫະກຳທ່ອງທ່ຽວທີ່ທັນສະໄໝ ເທື່ອລະກ້າວ;
18. **ເຂດການຄ້າປອດພາສີ ໝາຍເຖິງ** ເຂດທີ່ລັດຖະບານກຳນົດໃຫ້ເປັນເຂດການລົງທຶນ ດ້ານການຄ້າ, ການແລກປ່ຽນສິນຄ້າລະຫວ່າງພາຍໃນ ກັບຕ່າງປະເທດ ຊຶ່ງມີນະໂຍບາຍຍົກເວັ້ນພາສີຢູ່ພາຍໃນເຂດດັ່ງກ່າວ;
19. **ເຂດພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ໝາຍເຖິງ** ເຂດທີ່ລັດຖະບານກຳນົດໃຫ້ມີການລົງທຶນເຂົ້າໃສ່ການສຶກສາ, ຄົ້ນຄວ້າ, ພັດທະນາ ແລະ ນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີລະດັບສູງ ເພື່ອຜະລິດ ແລະ ຈຳໜ່າຍຜະລິດຕະພັນ ເຕັກໂນໂລຊີ, ສະໜອງ ແລະ ບໍລິການ ດ້ານຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແບບຄົບວົງຈອນໃຫ້ແກ່ສັງຄົມດ້ວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ວ່ອງໄວ;
20. **ເຂດເສດຖະກິດຊາຍແດນ ໝາຍເຖິງ** ເຂດທີ່ລັດຖະບານກຳນົດ ເພື່ອສົ່ງ ເສີມໃຫ້ມີການຊື້-ຂາຍ, ແລກປ່ຽນສິນຄ້າ ຢູ່ຕາມດ່ານຊາຍແດນ;
21. **ເຂດຈັດສັນຕົວເມືອງ ໝາຍເຖິງ** ເຂດທີ່ລັດຖະບານກຳນົດ ເພື່ອອະນຸຍາດໃຫ້ມີການລົງທຶນພັດທະນາ, ອະສັງຫາລິມະຊັບ ເພື່ອສ້າງໃຫ້ເປັນເຂດທີ່ພັກພາອາໄສຂອງນັກລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ຫລື ພົນລະເມືອງທົ່ວໄປ;

22.ຕົວເມືອງໃໝ່ ໝາຍເຖິງ ເຂດທີ່ໄດ້ຮັບການພັດທະນາໃຫ້ກາຍເປັນຕົວເມືອງ ທັນສະໄໝ, ມີພື້ນຖານເສດຖະກິດທີ່ເຂັ້ມແຂງ, ວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມທີ່ສີວິໄລ ແລະ ຍຸຕິທຳ, ເສີມສ້າງອະລິຍະທຳ ແລະ ວັດທະນະທຳຂອງຊາດ ໂດຍ ຕິດພັນກັບຮ່ອງຮອຍປະຫວັດສາດຂອງເຂດທີ່ຕັ້ງຕົວເມືອງດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 4. ນະໂຍບາຍຂອງລັດກ່ຽວກັບການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ

ລັດ ສົ່ງເສີມການລົງທຶນຂອງທຸກພາກສ່ວນເສດຖະກິດ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ດ້ວຍການວາງນະໂຍບາຍ ເພື່ອສ້າງສະພາບແວດລ້ອມ, ເງື່ອນໄຂອຳນວຍຄວາມສະດວກຕ່າງໆ ເປັນຕົ້ນ ການກຳນົດທິດທາງ, ການສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ຈຳເປັນ, ການໃຫ້ນະໂຍບາຍດ້ານພາສີ-ອາກອນ, ດ້ານແຮງງານ, ການໃຫ້ສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ, ການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວ ລວມທັງ ການຮັບຮູ້, ການຮັບປະກັນການປົກປ້ອງກຳມະສິດ, ສິດ, ຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ດ້ານອື່ນ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍຂອງຜູ້ລົງທຶນຈາກລັດ.

ລັດ ສົ່ງເສີມໃຫ້ລົງທຶນເຂົ້າໃສ່ທຸກຂະແໜງການ, ກິດຈະການ ແລະ ທຸກເຂດແຄວ້ນໃນທົ່ວປະເທດ ເວັ້ນເສຍແຕ່ ເຂດ ແລະ ກິດຈະການທີ່ແຕະຕ້ອງເຖິງ ຄວາມໝັ້ນຄົງ ແລະ ຄວາມສະຫງົບ ຂອງຊາດ, ມີຜົນສະທ້ອນ ອັນຮ້າຍແຮງ ຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມໃນປັດຈຸບັນ ແລະ ຍາວນານ, ຕໍ່ສຸຂະພາບຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ວັດທະນະທຳອັນດີງາມຂອງຊາດ.

ມາດຕາ 5. ຫຼັກການກ່ຽວກັບການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ

ການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ ດັ່ງນີ້:

1. ສອດຄ່ອງກັບແນວທາງນະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ, ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ແຜນພັດທະນາຂະແໜງການ, ເຂດແຄວ້ນ ແລະ ການຂະຫຍາຍເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ, ຍົກລະດັບຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນໃຫ້ດີຂຶ້ນ ແລະ ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;
2. ສົມທົບແໜ້ນ ກັບການເພີ່ມທະວີການຄຸ້ມຄອງຂອງລັດຢ່າງລວມສູນເປັນເອກະພາບໃນທົ່ວປະເທດ;
3. ຮັບປະກັນໃຫ້ການລົງທຶນໄດ້ຮັບການບໍລິການທີ່ສະດວກ, ວ່ອງໄວ, ໂປ່ງ

ໃສ, ຍຸຕິທຳ ແລະ ສະເໝີພາບ ຕໍ່ໜ້າກົດໝາຍດ້ວຍການບໍລິການການລົງທຶນ ປະຕູດຽວ;

4. ວາງນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມດ້ານຕ່າງໆ ທີ່ສາມາດດຶງດູດ ແລະ ຍາດແຍ່ງການລົງທຶນ;
5. ຮັບຮູ້, ຮັບປະກັນການປົກປ້ອງກຳມະສິດ, ສິດ, ຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ດ້ານອື່ນທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍຂອງຜູ້ລົງທຶນຈາກລັດ;
6. ຮັບປະກັນ ການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ການພັດທະນາສິ່ງແວດລ້ອມ, ຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຄວາມປອດໄພຂອງສັງຄົມ ແລະ ໃນເຂດການລົງທຶນ.

ມາດຕາ 6. ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ກົດໝາຍ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບ ບຸກຄົນ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ພົວພັນກັບການລົງທຶນທຸກປະເພດ ເພື່ອດຳເນີນ ການຜະລິດທຸລະກິດ ແນໃສ່ສ້າງມູນຄ່າເພີ່ມ ຍົກເວັ້ນ ທຸລະກິດຄອບຄົວ ແລະ ຜູ້ຄ້າຂາຍນ້ອຍ.

ມາດຕາ 7. ການຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດ ສິ່ງເສີມການພົວພັນຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບການສິ່ງເສີມການລົງທຶນ ດ້ວຍການແລກປ່ຽນບົດຮຽນ, ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ປະສົບການ ໃນການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ, ການຕະຫລາດ, ການຄ້າ, ແຫຼ່ງທຶນ, ການເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ.

ພາກທີ II

ຮູບການການລົງທຶນ

ມາດຕາ 8. ຮູບການການລົງທຶນ

ຜູ້ລົງທຶນ ສາມາດລົງທຶນທາງກົງ ຫລື ທາງອ້ອມ ດ້ວຍຮູບການດັ່ງນີ້:

1. ການລົງທຶນຝ່າຍດຽວຂອງຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ ຫລື ຕ່າງປະເທດ;
2. ການລົງທຶນແບບຮຸ້ນສ່ວນ ລະຫວ່າງ ຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນກັບຕ່າງປະເທດ;

3. ການລົງທຶນທຸລະກິດຮ່ວມຕາມສັນຍາ.

ມາດຕາ 9. ການລົງທຶນຝ່າຍດຽວຂອງຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ

ການລົງທຶນຝ່າຍດຽວຂອງຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ ແມ່ນ ການລົງທຶນຂອງຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດຝ່າຍດຽວ ຊຶ່ງອາດຈະມີຜູ້ ລົງທຶນຜູ້ດຽວ ຫຼື ຫຼາຍຄົນ ໃນກິດຈະການ ຫຼື ໂຄງການໃດໜຶ່ງ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 10. ການລົງທຶນແບບຮຸ້ນສ່ວນ ລະຫວ່າງ ຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ ກັບຕ່າງປະເທດ

ການລົງທຶນແບບຮຸ້ນສ່ວນ ລະຫວ່າງ ຜູ້ລົງທຶນ ພາຍໃນ ກັບຕ່າງປະ ເທດ ແມ່ນ ການລົງທຶນ ຮ່ວມ ລະຫວ່າງ ຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ ກັບ ຕ່າງປະເທດຊຶ່ງ ດຳເນີນທຸລະກິດ, ມີກຳມະສິດຮ່ວມກັນ ແລະ ສ້າງເປັນນິຕິບຸກຄົນໃໝ່ຂຶ້ນ ພາຍໃຕ້ກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ.

ການຈັດຕັ້ງ, ການເຄື່ອນໄຫວ, ການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງ, ສິດ ແລະ ພັນ ທະຂອງຜູ້ລົງທຶນ ແບບຮຸ້ນສ່ວນ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາຮ່ວມທຶນ ແລະ ກົດ ລະບຽບຂອງນິຕິບຸກຄົນໃໝ່ດັ່ງກ່າວ.

ສຳລັບຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ທີ່ລົງທຶນ ໃນຮູບການດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງປະ ກອບທຶນຢ່າງໜ້ອຍບໍ່ໃຫ້ຫຼຸດ ສິບສ່ວນຮ້ອຍ (10%) ຂອງທຶນທັງໝົດ.

ມາດຕາ 11. ການລົງທຶນທຸລະກິດຮ່ວມຕາມສັນຍາ

ການລົງທຶນທຸລະກິດ ຮ່ວມຕາມສັນຍາ ແມ່ນການລົງທຶນ ຮ່ວມລະ ຫວ່າງ ນິຕິບຸກຄົນພາຍໃນ ສປປ ລາວ ກັບ ນິຕິບຸກຄົນຕ່າງປະເທດ ທີ່ໄດ້ກຳນົດ ໄວ້ໃນສັນຍາ ໂດຍບໍ່ໄດ້ສ້າງຕັ້ງເປັນນິຕິບຸກຄົນໃໝ່ ຫຼື ສາຂາຂຶ້ນ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ນິຕິບຸກຄົນພາຍໃນດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ ຂະແໜງການ ອຸດສາຫະ ກຳ ແລະ ການຄ້າ, ຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງ ຕາມລະບຽບການ.

ສັນຍາຂອງການລົງທຶນທຸລະກິດຮ່ວມຕາມສັນຍາ ຕ້ອງນຳໄປຢັ້ງ ຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງ ຈາກອົງການທະບຽນສານ.

ມາດຕາ 12. ການກຳນົດທຶນຈົດທະບຽນ

ທຶນຈົດທະບຽນຂອງບັນດາກິດຈະການສຳປະທານ ຕ້ອງບໍ່ໃຫ້ ຫລຸດ ສາມສິບສ່ວນຮ້ອຍ (30%) ຂອງທຶນທັງໝົດ ສຳລັບກິດຈະການທົ່ວໄປແມ່ນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ວິສາຫະກິດ.

ທຶນຈົດທະບຽນ ຕ້ອງສະແດງອອກເປັນຊັບສິນ ແລະ ໃນຕະຫຼອດໄລ ຍະການດຳເນີນທຸລະກິດນັ້ນ ມູນຄ່າຊັບສິນ ຕ້ອງບໍ່ໃຫ້ຫລຸດທຶນຈົດທະບຽນ.

ພາກທີ III

ກິດຈະການ ການລົງທຶນ

ໝວດທີ 1

ປະເພດກິດຈະການການລົງທຶນ

ມາດຕາ 13. ປະເພດກິດຈະການການລົງທຶນ

ຜູ້ລົງທຶນ ສາມາດລົງທຶນໃນກິດຈະການ ດັ່ງນີ້:

- ກິດຈະການທົ່ວໄປ;
- ກິດຈະການສຳປະທານ;
- ກິດຈະການການພັດທະນາເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ.

ມາດຕາ 14. ກິດຈະການທົ່ວໄປ

ກິດຈະການທົ່ວໄປ ແມ່ນກິດຈະການລົງທຶນໃນຂະແໜງການທຸລະ ກິດທົ່ວໄປ ລວມທັງກິດຈະການທັນອນໃນບັນຊີປະເພດທຸລະກິດຄວບຄຸມ (Negative List) ແລະ ກິດຈະການເຫລົ່ານັ້ນ ບໍ່ແມ່ນກິດຈະການສຳປະ ທານ.

ມາດຕາ 15. ກິດຈະການສຳປະທານ

ກິດຈະການສຳປະທານ ແມ່ນກິດຈະການລົງທຶນ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຈາກລັດໃຫ້ນຳໃຊ້ສິດໃນກຳມະສິດ ແລະ ສິດອື່ນຂອງລັດ ຕາມລະບຽບການ ເພື່ອພັດທະນາ ແລະ ດຳເນີນທຸລະກິດໃດໜຶ່ງ ເປັນຕົ້ນ ສິດສຳປະທານທີ່ດິນ, ແຮ່ທາດ, ພະລັງງານໄຟຟ້າ, ສາຍການບິນ, ໂທລະຄົມມະນາຄົມ,

ປະກັນໄພ, ສະຖາບັນການເງິນ.

ບັນຊີກິດຈະການສຳປະທານ ແມ່ນ ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ກຳນົດ.

ມາດຕາ 16. ກິດຈະການການພັດທະນາ ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ

ກິດຈະການການພັດທະນາ ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແມ່ນ ກິດຈະການລົງທຶນໃນເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ເພື່ອສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງໃຫ້ຄົບຊຸດ ແລະ ພັດທະນາໃຫ້ເປັນຕົວເມືອງໃໝ່.

ກິດຈະການການພັດທະນາເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ແມ່ນກິດຈະການການລົງທຶນໃນເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ເພື່ອສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ພັດທະນາ ໃຫ້ເປັນເຂດຕ່າງໆ ຕາມເງື່ອນໄຂຕົວຈິງ ແລະ ລະບຽບກິດໝາຍ ເປັນຕົ້ນ ເຂດອຸດສາຫະກຳ, ເຂດການຜະລິດ ເພື່ອສົ່ງອອກ, ເຂດຕົວເມືອງທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ອື່ນໆ.

ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວ ຂອງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ໝວດທີ 2

ການລົງທຶນໃນກິດຈະການທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 17 ການສະເໜີລົງທຶນ

ຜູ້ລົງທຶນທີ່ມີຈຸດປະສົງລົງທຶນ ໃນກິດຈະການທົ່ວໄປ ຕ້ອງຍື່ນຄຳຮ້ອງສະເໜີຜ່ານການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຂອງຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ເພື່ອຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍວິສາຫະກິດ.

ຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດທີ່ລົງທຶນ ໃນກິດຈະການທົ່ວໄປຕ້ອງມີທຶນທັງໝົດບໍ່ໃຫ້ຫຼຸດໜຶ່ງຕື້ກີບ.

ມາດຕາ 18. ການພິຈາລະນາ

ຂັ້ນຕອນ ແລະ ກຳນົດເວລາ ໃນການພິຈາລະນາ ການຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດ ກ່ຽວກັບ ການລົງທຶນ ໃນກິດຈະການທົ່ວໄປ ທີ່ບໍ່ແມ່ນປະເພດທຸ

ລະກິດຄວບຄຸມ ໃຫ້ອອກໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ ຢ່າງຊ້າບໍ່ໃຫ້ເກີນ ສິບວັນ ລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບຄຳຮ້ອງແຈ້ງຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດ ເປັນຕົ້ນ ໄປ, ສຳລັບປະເພດທຸລະກິດຄວບຄຸມນັ້ນ ໃຫ້ອອກໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ ຢ່າງຊ້າ ບໍ່ໃຫ້ເກີນ ສິບສາມ ວັນລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບຄຳຮ້ອງຂຶ້ນທະ ບຽນວິສາຫະກິດເປັນຕົ້ນໄປ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍວິສາ ຫະກິດ.

ສຳລັບການສະເໜີຂະຫຍາຍກິດຈະການຂອງຜູ້ລົງທຶນ ທີ່ມີວິສາຫະ ກິດແລ້ວນັ້ນການປະກອບເອກະສານແມ່ນໃຫ້ປະກອບ ແຕ່ອັນຈຳເປັນ ຕາມ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນລະບຽບການສະເພາະ ແລະ ການພິຈາລະນາກໍໃຫ້ວ່ອງ ໄວກວ່າການລົງທຶນໃໝ່.

ມາດຕາ 19. ໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ

ໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ ແມ່ນ ເອກະສານຮັບຮອງການຂຶ້ນທະບຽນ ເພື່ອດຳເນີນທຸລະກິດ ຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ.

ໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ ລວມເອົາ ການອະນຸຍາດລົງທຶນ, ນະໂຍ ບາຍສິ່ງເສີມ, ທະບຽນອາກອນ ແລະ ການອະນຸຍາດການດຳເນີນກິດຈະການ ຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ເມື່ອໄດ້ຮັບໃບທະບຽນວິສາຫະກິດແລ້ວຜູ້ລົງທຶນ ສາມາດດຳເນີນທຸ ລະກິດໄດ້ເລີຍ.

ມາດຕາ 20. ອາຍຸການລົງທຶນ

ການລົງທຶນໃນກິດຈະການທົ່ວໄປ ບໍ່ຈຳກັດອາຍຸການລົງທຶນ ເວັ້ນ ເສຍແຕ່ກິດຈະການລົງທຶນ ທີ່ໄດ້ກຳນົດອາຍຸການລົງທຶນ ໄວ້ໃນລະບຽບກົດ ໝາຍສະເພາະ ຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ໝວດທີ 3

ການລົງທຶນໃນກິດຈະການສຳປະທານ

ມາດຕາ 21. ການສະເໜີລົງທຶນ

ຜູ້ລົງທຶນທີ່ມີຈຸດປະສົງລົງທຶນ ໃນກິດຈະການສຳປະທານ ຕ້ອງຍື່ນ ຄຳຮ້ອງສະເໜີຜ່ານການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຂອງຂະແໜງການ

ແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ ແລ້ວນຳສະເໜີລັດຖະບານ ຫຼື ອົງການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງພິຈາລະນາ.

ມາດຕາ 22. ການຄັດເລືອກເອົາຜູ້ລົງທຶນ

ຜູ້ສະເໜີລົງທຶນ ໃນກິດຈະການສຳປະທານ ຕ້ອງໄດ້ຜ່ານການຄັດເລືອກ ຕາມແຕ່ກໍລະນີ ດ້ວຍວິທີການຕ່າງໆ ເປັນຕົ້ນ ການປຽບທຽບ, ການປະມູນ ຫຼື ການປະເມີນຜົນ ໂດຍຂະແໜງການ ແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ບົນພື້ນຖານ ການປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ໃນການຄັດເລືອກເອົາຜູ້ລົງທຶນນັ້ນ ຕ້ອງຮັບປະກັນຄວາມໂປ່ງໃສ, ການເປີດເຜີຍ ແລະ ສາມາດກວດສອບໄດ້.

ວິທີການຄັດເລືອກເອົາຜູ້ລົງທຶນ ໃນກິດຈະການສຳປະທານ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະ.

ມາດຕາ 23. ການພິຈາລະນາການລົງທຶນໃນກິດຈະການສຳປະທານ

ຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ພິຈາລະນາການລົງທຶນ ໃນກິດຈະການສຳປະທານ ຕາມຂັ້ນຕອນດັ່ງນີ້:

- ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຕົກລົງທາງດ້ານຫຼັກການກ່ຽວກັບການລົງທຶນ ໂດຍຮັບປະກັນຜົນປະໂຫຍດຂອງລັດ, ຜູ້ລົງທຶນ ແລະ ປະຊາຊົນ. ໃນກໍລະນີທີ່ມີການໂອນສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນຄືນໃຫ້ລັດນັ້ນອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕ້ອງຄິດໄລ່ຄ່າທົດແທນ ໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນ ຫຼື ປະຊາຊົນ ທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມເສຍຫາຍຈາກການໂອນດັ່ງກ່າວ ຕາມລາຄາທ້ອງຕະຫຼາດ;
- ແນະນຳໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນກະກຽມບັນດາເອກະສານ ຕາມແບບພິມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ເປັນຕົ້ນ ບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ, ບົດປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ, ເອກະສານບັນຊີພາຫະນະ, ອຸປະກອນ ແລະ ວັດຖຸດິບຮັບໃຊ້ ການຜະລິດໂດຍກົງ ທີ່ຈະສະເໜີຂໍ ຍົກເວັ້ນພາສີ-ອາກອນ ການນຳເຂົ້າ ເພື່ອເປັນພື້ນຖານໃຫ້ແກ່ການຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາອະນຸມັດ;

- ຂະແໜງການ ແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ແລະ ຂະແໜງການອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນເຈົ້າການໃນການເຈລະຈາ ແລະ ການຮ່າງສັນຍາ ເບື້ອງຕົ້ນ;
- ນຳເອົາຜົນຂອງການເຈລະຈາ ຂອງໂຄງການດັ່ງກ່າວເຂົ້າພິຈາລະນາໃນກອງປະຊຸມທີ່ຫ້ອງການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວເປັນຜູ້ຈັດຂຶ້ນ;
- ນຳສະເໜີຕໍ່ລັດຖະບານ ຫຼື ອົງການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ ເພື່ອພິຈາລະນາຕົກລົງພ້ອມທັງແນະນຳໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນວາງເງິນຄຳປະກັນໂຄງການ ຕາມລະບຽບການ ໂດຍອີງຕາມປະເພດ ແລະ ຂະໜາດຂອງການລົງທຶນ. ເງິນຄຳປະກັນດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງຖອກໄວ້ໃນບັນຊີຄັງເງິນແຫ່ງຊາດ ແລະ ຈະຖືກສົ່ງຄືນ ໃນເວລາທີ່ໂຄງການໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນດຳເນີນ ໃນໄລຍະທີ່ໜຶ່ງ.

ເມື່ອໄດ້ຮັບການຕົກລົງແລ້ວ ຂະແໜງການ ແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ອອກໃບທະບຽນສຳປະທານໃຫ້ແກ່ຜູ້ລົງທຶນ ຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 24. ການອອກໃບທະບຽນສຳປະທານ

ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເປັນຜູ້ອອກໃບທະບຽນສຳປະທານໃນຂອບເຂດ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ຮັບການຕົກລົງເຫັນດີ ຂອງລັດຖະບານ.

ພະແນກ, ຫ້ອງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເປັນຜູ້ອອກໃບທະບຽນສຳປະທານ ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ຮັບການຕົກລົງເຫັນດີ ຂອງອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 25. ໃບທະບຽນສຳປະທານ

ໃບທະບຽນສຳປະທານ ແມ່ນ ເອກະສານຮັບຮອງການໄດ້ຮັບສິດສຳປະທານຂອງຜູ້ລົງທຶນ ຢ່າງຖືກຕ້ອງ ຕາມກົດໝາຍ.

ໃບທະບຽນສຳປະທານ ລວມເອົາ ທະບຽນວິສາຫະກິດ, ການອະນຸຍາດລົງທຶນ, ນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມ, ທະບຽນອາກອນ ແລະ ການອະນຸຍາດດຳເນີນກິດຈະການຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ເມື່ອໄດ້ຮັບໃບທະບຽນສຳປະທານແລ້ວ ຜູ້ລົງທຶນ ສາມາດດຳເນີນ ທຸລະກິດໄດ້ເລີຍ ແລະ ຜູ້ລົງທຶນຕ້ອງເຄື່ອນໄຫວກິດຈະການ ຂອງຕົນ ພາຍ ໃນກຳນົດເວລາ ເກົ້າສິບວັນ, ຖ້າຜູ້ລົງທຶນຫາກບໍ່ດຳເນີນກິດຈະການໃນກຳ ນົດເວລາດັ່ງກ່າວ ຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຈະມີການແຈ້ງ ເຕືອນເປັນລາຍລັກອັກສອນ, ຫຼັງຈາກນັ້ນ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ຫົກສິບວັນ ຖ້າຜູ້ລົງທຶນຫາກ ຍັງບໍ່ເລີ່ມດຳເນີນກິດຈະການນັ້ນ ກິດຈະການດັ່ງກ່າວ ຈະ ຖືກຖອນໃບທະບຽນສຳປະທານ ພ້ອມທັງ ຮີບເງິນຄ່າປະກັນເປັນຂອງລັດ.

ມາດຕາ 26. ການສ້າງສັນຍາສຳປະທານ

ສັນຍາສຳປະທານ ສ້າງຂຶ້ນບົນພື້ນຖານ ຄວາມສະໝັກໃຈ ແລະ ເຫັນດີເຫັນພ້ອມ ລະຫວ່າງ ຜູ້ລົງທຶນກັບລັດຖະບານ ຫຼື ອົງການປົກຄອງຂັ້ນ ແຂວງ.

ສັນຍາສຳປະທານ ຕ້ອງກຳນົດເປົ້າໝາຍ, ມູນຄ່າ, ກຳນົດເວລາ, ເງື່ອນໄຂ, ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງຄູ່ສັນຍາ.

ສັນຍາກ່ຽວກັບການລົງທຶນ ໂດຍສະເພາະການໂອນສິດສຳປະທານ ແລະ ການໂອນຮຸ້ນຕ້ອງນຳໄປຍັງຍືນຄວາມຖືກຕ້ອງ ຈາກອົງການທະບຽນ ສານ.

ມາດຕາ 27. ການດັດແກ້ເນື້ອໃນຂອງສັນຍາສຳປະທານ

ເນື້ອໃນຂອງສັນຍາສຳປະທານ ອາດຈະຖືກພິຈາລະນາ ດັດແກ້, ປ່ຽນແປງ ຫລື ເພີ່ມເຕີມ ບົນພື້ນຖານການຕົກລົງເຫັນດີຂອງຄູ່ສັນຍາ. ຖ້າ ວ່າການດັດແກ້, ປ່ຽນແປງ ຫລື ເພີ່ມເຕີມນັ້ນ ຫາກບໍ່ແມ່ນບັນຫາທີ່ສຳຄັນ ແມ່ນຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ສືບທົບກັບຂະແໜງການທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງ ພິຈາລະນາແກ້ໄຂ ຕາມການສະເໜີຂອງຄູ່ສັນຍາ ຝ່າຍໃດຝ່າຍ ໜຶ່ງ ແລະ ລາຍງານໃຫ້ລັດຖະບານ ຫລື ອົງການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ ທີ່ກ່ຽວ ຂ້ອງຊາບ.

ການດັດແກ້, ປ່ຽນແປງ ຫຼື ເພີ່ມເຕີມສັນຍາສຳປະທານ ດ້ວຍການ ໂອນສິດ ແລະ ການໂອນຮຸ້ນ ຕ້ອງເສຍອາກອນ ຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສ່ວຍ

ສາອາກອນ.

ມາດຕາ 28. ອາຍຸການລົງທຶນໃນກິດຈະການສຳປະທານ

ອາຍຸການລົງທຶນໃນກິດຈະການສຳປະທານແມ່ນ ອີງຕາມປະເພດ, ຂະໜາດ, ມູນຄ່າການ ລົງທຶນ, ເງື່ອນໄຂ ຂອງ ກິດຈະການ ສຳປະທານ ຕາມ ລະບຽບກົດໝາຍຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແຕ່ສູງສຸດບໍ່ໃຫ້ເກີນ ເກົ້າສິບ ເກົ້າປີ ແລະ ສາມາດຕໍ່ໄດ້ ຕາມການຕົກລົງຂອງ ລັດຖະບານ ຫຼື ອົງການປົກ ຄອງຂັ້ນແຂວງ ເປັນຕົ້ນ ໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ລົງທຶນໄດ້ປະຕິບັດໂຄງການທີ່ນຳເອົາ ຜົນປະໂຫຍດສູງສຸດໃຫ້ແກ່ ປະເທດຊາດ, ໄດ້ປະຕິບັດສັນຍາ ຢ່າງມີປະສິດ ທິຜົນ ແລະ ມີຜົນງານໃນການປະກອບສ່ວນພັດທະນາທ້ອງຖິ່ນ.

ໝວດທີ 4

ການລົງທຶນໃນໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະການໃນບັນຊີຮຽກການລົງທຶນ

ມາດຕາ 29. ໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະການໃນບັນຊີຮຽກການລົງທຶນ

ໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະການໃນບັນຊີຮຽກການລົງທຶນ ແມ່ນກິດຈະການ ທົ່ວໄປ ແລະ ກິດຈະການສຳປະທານ ທີ່ບັນດາຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ເປັນຜູ້ດຳເນີນການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສ້າງຂຶ້ນບົນພື້ນຖານ ໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະ ການ ທີ່ມີຄວາມສຳຄັນຕໍ່ເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດ ແລະ ມີທ່າແຮງບົ່ມຊ້ອນ ທາງ ດ້ານຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ຊຶ່ງລັດຖະບານຫຼືອົງການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ ໄດ້ຮັບຮອງເອົາແລ້ວ ແຕ່ມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງຊອກທຶນ ເພື່ອນຳມາພັດທະ ນາກິດຈະການດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 30. ເນື້ອໃນຕົ້ນຕໍຂອງໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະການຮຽກການລົງທຶນ

ເນື້ອໃນຕົ້ນຕໍຂອງໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະການຮຽກການລົງທຶນປະກອບ ດ້ວຍ:

- ແຜນແມ່ບົດ ໃນການພັດທະນາ;
- ບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ;
- ບົດປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ ສິ່ງແວດລ້ອມ;
- ເງື່ອນໄຂຂອງການລົງທຶນ;

- ແຫຼ່ງທຶນທີ່ຕ້ອງການ.

ມາດຕາ 31. ການພິຈາລະນາໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະການຮຽກການລົງທຶນ ຂະແໜງການຕ່າງໆ ເປັນເຈົ້າການ ໃນການສ້າງໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະການຮຽກການລົງທຶນ ຕາມຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນການ ຂອງຕົນ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ ແລ້ວ ກໍສົ່ງໃຫ້ຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ, ສັງລວມແລ້ວນຳສະເໜີລັດຖະບານ ຫຼື ອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນພິຈາລະນາຮັບຮອງ.

ພາຍຫຼັງລັດຖະບານ ຫຼື ອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນ ໄດ້ຮັບຮອງເອົາບັນດາ ໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະການນັ້ນແລ້ວ ກໍສົ່ງໃຫ້ຂະແໜງການ, ທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ທ້ອງການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຂອງຂະແໜງການ ແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ແລະ ຂະແໜງ ການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ລວມທັງ ບັນດາສະຖານທູດ, ກົງສູນ ແລະ ຜູ້ຕາງໜ້າທາງດ້ານການຄ້າ ເພື່ອເປັນຂໍ້ມູນ ແນໃສ່ຮຽກການລົງທຶນ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ.

ສຳລັບກິດຈະການສຳປະທານ ໃນບັນຊີຮຽກການລົງທຶນນັ້ນ ການພິຈາລະນາອະນຸມັດ ຢ່າງຊ້າ ແມ່ນ ບໍ່ໃຫ້ກາຍ ສິ່ສິບຫ້າ ວັນລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບຄຳສະເໜີ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ມາດຕາ 32. ການອະນຸມັດການລົງທຶນໃນໂຄງການ ຫລື ກິດຈະການຮຽກການລົງທຶນ

ການລົງທຶນໃນໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະການຮຽກການລົງທຶນ ແມ່ນໃຫ້ຂະແໜງການ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຫຼື ຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເປັນຜູ້ອະນຸມັດໂດຍກົງ ພາຍຫຼັງ ທີ່ໄດ້ຄົ້ນຄວ້າເງື່ອນໄຂ ແລະ ຄວາມສາມາດຂອງຜູ້ລົງທຶນ ຕາມລະບຽບການ.

ໝວດທີ 5

ການລົງທຶນໃນກິດຈະການການພັດທະນາ ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ

ມາດຕາ 33. ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ

ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແມ່ນ ເຂດພັດທະນາເປັນຕົວເມືອງໃໝ່ທີ່ໄດ້ ຮັບນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມພິເສດ ແລະ ຄຸ້ມຄອງດ້ວຍລະບຽບກົດໝາຍຂອງລັດ ແລະ ສະພາບການສະເພາະຂອງເຂດທີ່ບໍ່ຂັດກັບຜົນປະໂຫຍດຂອງລັດ ແລະ ສັງຄົມ.

ວິສາຫະກິດ ທີ່ດຳເນີນການເຄື່ອນໄຫວ ໃນເຂດດັ່ງກ່າວ ຈະໄດ້ຮັບ ນະໂຍບາຍພິເສດ ແລະ ຄຸ້ມຄອງດ້ວຍກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການສະເພາະ ຢ່າງສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ.

ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ວາງແຜນ ສ້າງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ອະນຸມັດໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ລົງທຶນເຂົ້າໃສ່ການພັດທະນາ ພື້ນຖານໂຄງລ່າງສາທາລະນະປະໂພກ ເພື່ອຮອງຮັບການດຳເນີນທຸລະກິດ ດ້ານຂະແໜງການ ອຸດສາຫະກຳ, ການຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ, ວັດທະນາທຳ-ສັງຄົມ.

ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ອາດຈະປະກອບດ້ວຍຫລາຍເຂດຂອງເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ເປັນຕົ້ນເຂດອຸດສາຫະກຳ, ເຂດການຜະລິດເພື່ອສົ່ງອອກ, ເຂດຕົວເມືອງທ່ອງທ່ຽວ, ເຂດການຄ້າປອດພາສີ, ເຂດພັດທະນາ ເຕັກໂນໂລຢີ ແລະ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ເຂດເສດຖະກິດຊາຍແດນ, ເຂດຈັດສັນຕົວເມືອງ ແລະ ອື່ນໆ.

ໂຄງປະກອບການຈັດຕັ້ງ, ການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງແຕ່ລະເຂດຂອງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ .

ໂຄງປະກອບການຈັດຕັ້ງ, ການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງແຕ່ລະເຂດຂອງເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 34. ຫຼັກການການສ້າງຕັ້ງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ

ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ຕ້ອງສ້າງຕັ້ງ ຕາມຫຼັກການຕົ້ນຕໍດັ່ງນີ້:

1. ກຳນົດແຈ້ງ ວັດຖຸປະສົງ ຂອງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ;
2. ກຳນົດແຈ້ງຜົນປະໂຫຍດຂອງລັດ, ຜູ້ພັດທະນາ ແລະ ປະຊາຊົນ;
3. ເປັນເຂດທີ່ເໝາະສົມກັບວັດຖຸປະສົງຂອງແຕ່ລະເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ;
4. ກຳນົດ ເນື້ອທີ່ ແລະ ເຂດແດນຢ່າງຈະແຈ້ງ;
5. ມີນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມ ທາງດ້ານເສດຖະກິດເປັນອັນສະເພາະຂອງແຕ່ລະເຂດ;
6. ມີລະບົບການບໍລິຫານດ້ານເສດຖະກິດ ເຂດທີ່ເປັນເອກະລາດຕາມແຕ່ລະເຂດ;
7. ຢູ່ໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງຂອງລັດຖະບານ ຫຼື ອົງການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ ຕາມການຕົກລົງຂອງລັດຖະບານ;
8. ໃຫ້ຄະນະບໍລິຫານເຂດ ມີສິດໃຫ້ຜູ້ອື່ນເຂົ້າທີ່ດິນ ແລະ ກຳນົດຄ່າເຂົ້າດ້ວຍຕົນເອງ ໂດຍບໍ່ເກີນກຳນົດເວລາຂອງສັນຍາສຳປະທານ;
9. ໃຫ້ຄະນະບໍລິຫານເຂດ ສາມາດດຳເນີນການພັດທະນາເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ພາຍໃນເຂດຂອງຕົນ;
10. ໃຫ້ຄະນະບໍລິຫານເຂດ ສາມາດດຶງດູດ ແລະ ອະນຸມັດການລົງທຶນຂອງບຸກຄົນ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນອື່ນ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ພາຍໃນເຂດຂອງຕົນ;
11. ຮັບປະກັນ ຄວາມໝັ້ນຄົງ, ຄວາມສະຫງົບ, ຄວາມປອດໄພ ແລະ ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ພາຍໃນເຂດ.

ມາດຕາ 35. ຂັ້ນຕອນການສ້າງຕັ້ງ

ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ຕົກລົງ ກ່ຽວກັບການສ້າງຕັ້ງເຂດເສດຖະກິດພິ

ເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະໃດໜຶ່ງ ຕາມການສະເໜີຂອງກະຊວງ ແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ບົນພື້ນຖານການຄົ້ນຄວ້າ, ປະສານສົມທົບ ກັບຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບແຜນພັດ ທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງ ລັດຖະບານ, ທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ທ່າແຮງໃນດ້ານ ຕ່າງໆ ຂອງເຂດນັ້ນ.

ຜູ້ທີ່ມີຈຸດປະສົງສ້າງຕັ້ງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະ ກິດສະເພາະ ຕ້ອງຍື່ນຄຳຮ້ອງຕໍ່ຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ນຳສະເໜີລັດຖະບານ ພິຈາລະນາ.

ການພິຈາລະນາການລົງທຶນ ສ້າງຕັ້ງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ໃຫ້ປະຕິບັດ ຄ້າຍຄືກັນກັບການພິຈາລະນາການລົງ ທຶນໃນກິດຈະການສຳປະທານ. ນອກຈາກນັ້ນ ຍັງຕ້ອງແຕ່ງຕັ້ງຄະນະຮັບຜິດ ຊອບສ້າງຕັ້ງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ.

ສຳລັບການເຄື່ອນໄຫວ, ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມ ແຕ່ ລະເຂດຂອງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະນັ້ນ ແມ່ນ ລັດຖະບານເປັນຜູ້ກຳນົດ.

ມາດຕາ 36. ຄະນະຮັບຜິດຊອບສ້າງຕັ້ງ

ຄະນະຮັບຜິດຊອບສ້າງຕັ້ງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດ ຖະກິດສະເພາະ ຖືກແຕ່ງຕັ້ງ ໂດຍລັດຖະບານຕາມການສະເໜີຂອງຂະແໜງ ການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວ ຂ້ອງ.

ຄະນະຮັບຜິດຊອບສ້າງຕັ້ງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະ ກິດສະເພາະ ປະກອບດ້ວຍ ຜູ້ພັດທະນາ, ບັນດາ ຜູ້ຕາງໜ້າ ຈາກຂະແໜງ ການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ແນວລາວສ້າງຊາດ ບ່ອນເຂດເສດ ຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ຕັ້ງຢູ່.

ຄະນະຮັບຜິດຊອບສ້າງຕັ້ງດັ່ງກ່າວແຕ່ງຕັ້ງໜ່ວຍງານຊ່ວຍວຽກຂອງ ຕົນ ເພື່ອເປັນຜູ້ປະຈຳການເຮັດວຽກຮ່ວມກັບຜູ້ພັດທະນາເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາ

ຕ່າງໆ ທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນໄລຍະເວລາສ້າງຕັ້ງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດ
ຖະກິດສະເພາະ.

ມາດຕາ 37. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຄະນະຮັບຜິດຊອບສ້າງຕັ້ງ

ຄະນະຮັບຜິດຊອບ ສ້າງຕັ້ງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດ

ຖະກິດສະເພາະ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຕົ້ນຕໍດັ່ງນີ້ :

- ຄົ້ນຄວ້າ, ສະເໜີບັນຫາ ແລະ ພົວພັນກັບພາກສ່ວນຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບການສ້າງ
ຕັ້ງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ;
- ດຳເນີນການສ້າງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ໃຫ້
ສຳເລັດຕາມຈຸດປະສົງ, ລະດັບຄາດໝາຍ ແລະ ກຳນົດເວລາ;
- ແກ້ໄຂບັນຫາຕ່າງໆ ທີ່ພົວພັນ ກັບການສ້າງຕັ້ງເຂດ ເປັນຕົ້ນ ກ່ຽວກັບຜູ້ພັດ
ທະນາ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງປະຊາຊົນ ໃນເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ
ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ໂດຍມີການປະສານສົມທົບກັບ ອົງການປົກຄອງ
ທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.ຄະນະຮັບຜິດຊອບສ້າງຕັ້ງ ເຂດ
ເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ເຄື່ອນໄຫວບົນພື້ນຖານ
ງົບປະມານຂອງ ຜູ້ພັດທະນາ.ຄະນະຮັບຜິດຊອບສ້າງຕັ້ງ ເຂດເສດຖະກິດພິ
ເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ຈະສົ່ງສູດລົງ ພາຍຫລັງທີ່ລັດຖະບານ
ອອກດຳລັດວ່າດ້ວຍ ການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ຊຸມຄອງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ
ແລະ ເຂດເສດຖະກິດ ສະເພາະນັ້ນ.

ມາດຕາ 38. ເນື້ອໃນຂອງດຳລັດ

ເນື້ອໃນຕົ້ນຕໍຂອງດຳລັດວ່າດ້ວຍການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ຊຸມຄອງ

ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ປະກອບດ້ວຍ:

- ຄະນະບໍລິຫານເຂດ;
- ການເຄື່ອນໄຫວຂອງເຂດ;
- ຫຼັກການຊຸມຄອງພາຍໃນເຂດ;

- ການຄຸ້ມຄອງມະຫາພາກຂອງເຂດ;
- ຫຼັກການໃນການວາງນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມ;
- ການແບ່ງປັນຜົນປະໂຫຍດ ລະຫວ່າງ ລັດ ແລະ ຜູ້ພັດທະນາ.

ມາດຕາ 39. ການກຳນົດນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມການລົງທຶນພາຍໃນເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ

ຄະນະບໍລິຫານເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ເປັນຜູ້ຄົ້ນຄວ້າ, ກຳນົດນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ແລະ ນະໂຍບາຍດ້ານເສດຖະກິດອື່ນ ພາຍໃນເຂດຂອງຕົນ ຕາມຂອບເຂດທີ່ລັດຖະບານກຳນົດອອກໃນ ດຳລັດວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງ, ການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຂອງແຕ່ລະເຂດ.

ມາດຕາ 40. ຫຼັກການການເຄື່ອນໄຫວ ຂອງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ

ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ເຄື່ອນໄຫວ ຕາມຫຼັກການດັ່ງນີ້:

1. ເປັນເອກະລາດທາງດ້ານບໍລິຫານເສດຖະກິດ;
2. ຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງດ້ານມະຫາພາກຂອງລັດຖະບານ ຫຼື ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ຊຶ່ງລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ມອບໝາຍໃຫ້.

ມາດຕາ 41. ການພັດທະນາ

ການພັດທະນາເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ແມ່ນເລັ່ງໃສ່ການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ຢ່າງຄົບຊຸດ ເພື່ອສ້າງສະພາບແວດລ້ອມ ທີ່ເອື້ອອຳນວຍ ແກ່ການດຶງດູດການລົງທຶນ ໂດຍໃຫ້ສອດຄ່ອງ ກັບວັດຖຸປະສົງແຕ່ລະເຂດ ຂອງເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ທີ່ລັດອະນຸມັດ.

ມາດຕາ 42. ອາຍຸການລົງທຶນໃນກິດຈະການ ການພັດທະນາ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ

ອາຍຸການລົງທຶນໃນກິດຈະການການພັດທະນາເຂດເສດຖະກິດສະ

ເພາະແມ່ນ ອີງຕາມປະເພດ, ຂະໜາດ, ເງື່ອນໄຂ ແຕ່ລະເຂດຂອງເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ຊຶ່ງສູງສຸດບໍ່ເກີນ ເກົ້າສິບເກົ້າປີ ແລະ ສາມາດຕໍ່ໄດ້ ແລ້ວແຕ່ລະກໍລະນີຕາມການຕົກລົງຂອງລັດຖະບານ ເປັນຕົ້ນໃນກໍລະນີທີ່ ຜູ້ລົງທຶນໄດ້ປະຕິບັດໂຄງການທີ່ນຳເອົາຜົນປະໂຫຍດສູງສຸດ ໃຫ້ແກ່ປະເທດຊາດ, ໄດ້ປະຕິບັດສັນຍາຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ມີຜົນງານໃນການປະກອບສ່ວນ ພັດທະນາທ້ອງຖິ່ນ.

ມາດຕາ 43. ການສະເໜີລົງທຶນໃນເຂດເສດຖະກິດສະເພາະຂອງຜູ້ລົງທຶນອື່ນ

ນອກຈາກຜູ້ພັດທະນາແລ້ວຜູ້ລົງທຶນອື່ນ ທີ່ມີຈຸດປະສົງລົງທຶນ ໃນເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ນັ້ນຕ້ອງສະເໜີຜ່ານການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວຂອງຄະນະບໍລິຫານເຂດເສດຖະກິດສະເພາະທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອພິຈາລະນາຕາມລະບຽບການ.

ການລົງທຶນຂອງຜູ້ລົງທຶນອື່ນ ໃນເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ແມ່ນບໍ່ຈຳກັດອາຍຸການລົງທຶນ ເວັ້ນເສຍແຕ່ ກິດຈະການລົງທຶນທີ່ໄດ້ກຳນົດອາຍຸການລົງທຶນໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍຂອງຂະແໜງ ການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ໝວດທີ 6

ການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວ

ມາດຕາ 44. ການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວ

ການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວ ແມ່ນການບໍລິການທີ່ເອື້ອອຳນວຍຄວາມສະດວກຮອບດ້ານໃຫ້ແກ່ຜູ້ລົງທຶນ ດ້ວຍການໃຫ້ບໍລິການຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ການພິຈາລະນາການລົງທຶນ, ການອອກໃບທະບຽນວິສາຫະກິດຫຼືໃບທະບຽນສຳປະທານ ແລະ ການອອກໃບແຈ້ງການຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບການລົງທຶນ.

ທ້ອງການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ຢູ່:

- ຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນສຳລັບການລົງທຶນໃນກິດຈະການສຳປະທານ ແລະ ກິດຈະການພັດທະນາ ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ;

- ຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ສຳລັບການລົງທຶນໃນກິດຈະ ການ ທົ່ວໄປ;
- ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ສຳລັບການລົງທຶນ ເຂົ້າໃນເຂດດັ່ງກ່າວ. ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງຫ້ອງການບໍລິ ການການລົງທຶນປະຕູດຽວ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນລະບຽບການສະ ເພາະ.

ມາດຕາ 45. ຫລັກການ ການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວ

ຫລັກການ ການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ຜູ້ລົງທຶນ ສະເໜີລົງທຶນຢູ່ບ່ອນໃດ ແມ່ນໄດ້ຮັບຄຳຕອບຢູ່ບ່ອນນັ້ນ, ການໃຫ້ ຄຳຕອບແກ່ຜູ້ລົງທຶນ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມກຳນົດເວລາທີ່ໄດ້ບົ່ງໄວ້ ໃນລະບຽບ ການທີ່ປະກາດແຈ້ງຢູ່ຫ້ອງການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວ;
2. ການສະເໜີລົງທຶນ ສາມາດດຳເນີນດ້ວຍຜູ້ລົງທຶນເອງ ຫຼື ຜ່ານຕົວແທນ ທີ່ຖືກ ຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ;
3. ການບໍລິການຕ້ອງຮັບປະກັນ ການສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ແກ້ໄຂ ບັນ ຫາຕ່າງໆ ທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບຜູ້ລົງທຶນ;
4. ຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ ຕ້ອງປະກາດຢ່າງເປີດເຜີຍ ແລະ ຕິດຢູ່ບ່ອນ ສະຖານທີ່ບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວ;
5. ການບໍລິການຕ້ອງເປັນໄປຕາມລະບຽບການ, ມີແບບແຜນວິທີເຮັດວຽກກະ ຫັດຮັດ, ວ່ອງໄວ, ປະດິດສ້າງ, ໂປ່ງໃສ, ເປີດເຜີຍ ແລະ ສາມາດກວດສອບ ໄດ້;
6. ການຕົກລົງບັນຫາຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບການລົງທຶນ ຕ້ອງຜ່ານກອງປະຊຸມ ຂອງ ຫ້ອງການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວ.

ມາດຕາ 46. ກົນໄກການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວ

ຫ້ອງການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຕ້ອງຈັດກອງປະຊຸມປະຈຳ ອາທິດ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ ບັນດາຜູ້ຕາງໜ້າທີ່ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງຈາກຂະ ແໜງການ ແລະ ຫ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າບັນຫາຕ່າງໆ ກ່ຽວ

ກັບການລົງທຶນ ໂດຍສິ່ງເອກະສານກ່ອນລ່ວງໜ້າ ໃຫ້ບັນດາຜູ້ຕາງໜ້າດັ່ງກ່າວ ເພື່ອໃຫ້ຂັ້ນນຳຂອງຕົນມີຄຳເຫັນກ່ອນມາເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ.

ຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ປະສານງານດ້ານການລົງທຶນ ຊຶ່ງມີໜ້າທີ່ ປະສານສົມທົບກັບທຸກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກ່ຽວກັບການລົງທຶນ ເປັນຕົ້ນ ແມ່ນການສົ່ງຂໍ້ມູນ-ຂ່າວສານ ທີ່ຈຳເປັນ ກ່ຽວກັບຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ ໃຫ້ທ້ອງການບໍລິການການລົງທຶນ ປະຕູດຽວ ເພື່ອສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ລົງທຶນ.

ໝວດທີ 7

ຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ ແລະ ສາຂາ

ມາດຕາ 47. ຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ

ນິຕິບຸກຄົນຕ່າງປະເທດ ທີ່ມີຈຸດປະສົງສ້າງຕັ້ງຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຕ້ອງສະເໜີຜ່ານການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຂອງກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເພື່ອພິຈາລະນາ ແລະ ອອກໃບທະບຽນ ສ້າງຕັ້ງຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້ານັ້ນ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ຫ້າວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບຄຳສະເໜີຂອງຜູ້ລົງທຶນເປັນຕົ້ນໄປ.

ໃບທະບຽນດັ່ງກ່າວ ຮັບຮູ້ສິດທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍຂອງຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ ຊຶ່ງສາມາດເຄື່ອນໄຫວຕາມ ພາລະບົດບາດ, ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຕົນ ເປັນຕົ້ນ ການເກັບກຳຂໍ້ມູນທາງດ້ານການລົງທຶນໃຫ້ແກ່ບໍລິສັດແມ່ ເພື່ອເປັນພື້ນຖານໃນການພິຈາລະນາການລົງທຶນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ແຕ່ ຫາກບໍ່ມີສິດເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດ.

ມາດຕາ 48. ສາຂາຂອງນິຕິບຸກຄົນ

ນິຕິບຸກຄົນຕ່າງປະເທດທີ່ມີຈຸດປະສົງ ສ້າງຕັ້ງສາຂາຂອງຕົນຢູ່ ສປປ ລາວ ຕ້ອງສະເໜີຜ່ານການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວຂອງກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ເພື່ອພິຈາລະນາ ແລະ ອອກໃບທະບຽນ ສ້າງຕັ້ງສາຂາ ພາຍໃນ ສິບຫ້າ ວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບຄຳສະເໜີເປັນຕົ້ນໄປ.

ໃບທະບຽນດັ່ງກ່າວ ຮັບຮູ້ສິດທີ່ຖືກຕ້ອງ ຕາມກົດໝາຍຂອງສາຂາ ຊຶ່ງສາມາດເຄື່ອນໄຫວດຳເນີນທຸລະກິດໄດ້ ຕາມການມອບໝາຍຂອງບໍລິສັດ ແມ່.

ນິຕິບຸກຄົນພາຍໃນທີ່ມີຈຸດປະສົງສ້າງຕັ້ງສາຂາຂອງຕົນ ໃນກິດຈະ ການທົ່ວໄປ ແລະ ກິດຈະການສຳປະທານ ຢູ່ພາຍໃນປະເທດ ໃຫ້ປະຕິບັດ ຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍວິສາຫະກິດ.

ພາກທີ IV

ການສົ່ງເສີມ ແລະ ປົກປ້ອງການລົງທຶນ

ໝວດທີ 1

ການສົ່ງເສີມການລົງທຶນດ້ານພາສີ-ອາກອນ

ມາດຕາ 49. ຂະແໜງການທີ່ໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມ

ຂະແໜງການທີ່ໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມມີຂະແໜງການ ກະສິກຳ, ອຸດ ສາຫະກຳ, ຫັດຖະກຳ ແລະ ການບໍລິການ ຊຶ່ງແມ່ນລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ກຳນົດ ບັນຊີລະອຽດ ຂອງບັນດາກິດຈະການ ໃນຂະແໜງການດັ່ງກ່າວເປັນ ສາມ ລະດັບ ໂດຍອີງໃສ່ກິດຈະການບູລິມະສິດຂອງລັດຖະບານ, ກິດຈະການທີ່ຕິດ ພັນກັບການແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ, ຍົກລະດັບຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາ ຊົນ, ການສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ, ການສ້າງວຽກເຮັດງານທຳ ແລະ ອື່ນໆ.

ການສົ່ງເສີມ ແບ່ງອອກເປັນ ສາມລະດັບ ດັ່ງນີ້ :

- ລະດັບ 1: ແມ່ນ ບັນດາກິດຈະການທີ່ໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມສູງສຸດ;
- ລະດັບ 2: ແມ່ນ ບັນດາກິດຈະການທີ່ໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມປານກາງ;
- ລະດັບ 3: ແມ່ນ ບັນດາກິດຈະການທີ່ໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມຕ່ຳ.

ມາດຕາ 50. ເຂດສົ່ງເສີມການລົງທຶນ

ເຂດສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ໄດ້ກຳນົດຂຶ້ນ ໂດຍອີງຕາມສະພາບພື້ນ ຖານ ໂຄງລ່າງເສດຖະກິດ - ສັງຄົມ ແລະ ພູມິປະເທດ ຊຶ່ງແບ່ງອອກເປັນ ສາມ ເຂດ ດັ່ງນີ້:

ເຂດ 1: ເຂດທີ່ມີພື້ນຖານໂຄງລ່າງເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ທີ່ຍັງບໍ່ທັນອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແກ່ການລົງທຶນ ແລະ ພູມິປະເທດ ສ່ວນໃຫຍ່ເປັນເຂດພູດອຍ ຫ່າງໄກສອກຫລີກ. ເຂດດັ່ງກ່າວ ຈະໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມການລົງທຶນໃນລະດັບສູງສຸດ;

ເຂດ 2: ເຂດທີ່ມີພື້ນຖານໂຄງລ່າງເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ທີ່ສາມາດອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແກ່ການລົງທຶນໄດ້ສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງ ແລະ ພູມິປະເທດ ບໍ່ທຸລະກັນດານເທົ່າກັບເຂດ 1. ເຂດດັ່ງກ່າວຈະໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມ ການລົງທຶນໃນລະດັບກາງ;

ເຂດ 3: ເຂດທີ່ມີພື້ນຖານໂຄງລ່າງເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ທີ່ສາມາດອຳນວຍຄວາມສະດວກແກ່ການລົງທຶນໄດ້ດີ. ເຂດດັ່ງກ່າວ ຈະໄດ້ຮັບການ ສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ໃນລະດັບຕ່ຳ.

ບັນຊີແຕ່ລະເຂດສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະ.

ມາດຕາ 51. ນະໂຍບາຍດ້ານອາກອນກຳໄລ

ນະໂຍບາຍດ້ານອາກອນກຳໄລ ປະຕິບັດດັ່ງນີ້:

1. ເຂດ 1

- ກິດຈະການຂອງຂະແໜງການທີ່ໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມລະດັບ 1 ຈະໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລ 10 ປີ;
- ກິດຈະການຂອງຂະແໜງການທີ່ໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມ ລະດັບ 2 ຈະໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລ 6 ປີ;
- ກິດຈະການຂອງຂະແໜງການທີ່ໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມ ລະດັບ 3 ຈະໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລ 4 ປີ;

2. ເຂດ 2

- ກິດຈະການຂອງຂະແໜງການທີ່ໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມ ລະດັບ 1 ຈະໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລ 6 ປີ;
- ກິດຈະການຂອງຂະແໜງການທີ່ໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມ ລະດັບ 2 ຈະໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລ 4 ປີ;

- ກິດຈະການຂອງຂະແໜງການທີ່ໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມ ລະດັບ 3 ຈະໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລ 2 ປີ;

3. ເຂດ 3

- ກິດຈະການຂອງຂະແໜງການທີ່ໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມ ລະດັບ 1 ຈະໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລ 4 ປີ;
- ກິດຈະການຂອງຂະແໜງການທີ່ໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມ ລະດັບ 2 ຈະໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລ 2 ປີ;
- ກິດຈະການຂອງຂະແໜງການທີ່ໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມ ລະດັບ 3 ຈະໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລ 1 ປີ.

ໄລຍະການຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລ ແມ່ນໃຫ້ນັບແຕ່ວັນໄດ້ດຳເນີນທຸລະກິດເປັນຕົ້ນໄປ. ສຳລັບກິດຈະການຜະລິດສິນຄ້າໃໝ່, ກິດຈະການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສ້າງເຕັກໂນໂລຊີໃໝ່ນັ້ນ ການຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລ ແມ່ນໃຫ້ນັບແຕ່ວັນມີກຳໄລເປັນຕົ້ນໄປ. ຫຼັງຈາກສິ້ນສຸດໄລຍະຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລ ດັ່ງທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງນັ້ນແລ້ວ ກິດຈະການດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງໄດ້ເສຍພັນທະອາກອນກຳໄລ ຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສ່ວຍສາອາກອນ.

ກິດຈະການສຳປະທານໃນການຊຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່, ພະລັງງານໄຟຟ້າ ແລະ ກິດຈະການປູກໄມ້ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 52. ນະໂຍບາຍດ້ານພາສີ, ອາກອນອື່ນ

ຜູ້ລົງທຶນ ນອກຈາກ ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍດ້ານອາກອນກຳໄລແລ້ວ ຍັງຈະໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍ ດ້ານພາສີ, ອາກອນອື່ນ ດັ່ງນີ້:

1. ໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລ ໃນປີການບັນຊີປີຖັດໄປ ສຳລັບການນຳເອົາເງິນກຳໄລສຸດທິ ທີ່ໄດ້ຮັບຈາກການດຳເນີນທຸລະກິດຂອງຕົນໄປລົງທຶນ ເພື່ອຂະຫຍາຍກິດຈະການ;
2. ໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນ ພາສີນຳເຂົ້າວັດຖຸດິບ, ອຸປະກອນ ແລະ ພາຫະ ນະຮັບໃຊ້ການຜະລິດໂດຍກົງ, ສຳລັບການຍົກເວັ້ນອາກອນກຳເຂົ້າ ສິ່ງດັ່ງກ່າວ ທີ່ມີລັກສະນະສົ່ງເສີມນັ້ນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມລະບຽບການສະເພາະ;
3. ໄດ້ຮັບ ການຍົກເວັ້ນພາສີຂາອອກ ສຳລັບຜະລິດຕະພັນທົ່ວໄປ ເພື່ອສົ່ງ

ອອກ. ສ່ວນການສົ່ງອອກ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ, ຜະລິດຕະພັນຈາກ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມລະບຽບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
ສຳລັບການນຳເຂົ້ານຳ້ມັນເຊື້ອໄຟທຸກປະເພດ ແມ່ນບໍ່ໄດ້ຮັບການຍົກ ເວັ້ນດ້ານພາສີ-ອາກອນ;

4. ຜູ້ລົງທຶນ ສາມາດຍົກເງິນຂາດທຶນປະຈຳປີ ໄປຫັກອອກໃນປີຖັດໄປ ຫາກມີການຂາດທຶນປະຈຳປີ ຊຶ່ງເຈົ້າໜ້າທີ່ສ່ວຍສາອາກອນໄດ້ກວດກາຢັ້ງ ຍືນແລ້ວ ພາຍໃນກຳນົດເວລາສາມປີ. ເມື່ອໝົດກຳນົດແລ້ວ ເງິນຂາດທຶນ ທີ່ ຍັງເຫຼືອຈະບໍ່ອະນຸຍາດ ໃຫ້ຫັກອອກຈາກກຳໄລຕໍ່ໄປອີກ. ສຳລັບເຂດເສດ ຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ແມ່ນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມດຳລັດ ວ່າດ້ວຍການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ເຄື່ອນໄຫວ ຂອງແຕ່ລະເຂດ.

ມາດຕາ 53. ນະໂຍບາຍການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທຶນ

ຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ສາມາດເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທຶນ ດ້ວຍ ການກູ້ຢືມເງິນນຳ ທະນາຄານທຸລະກິດ ແລະ ສະຖາບັນການເງິນອື່ນຢູ່ ສປປ ລາວ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 54. ນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມສະເພາະ

ນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມສະເພາະ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ການລົງທຶນສ້າງໂຮງຫມໍ, ໂຮງຮຽນອະນຸບານ, ໂຮງຮຽນສາມັນສິກສາ, ໂຮງ ຮຽນວິຊາຊີບ, ວິທະຍາໄລ, ມະຫາວິທະຍາໄລ ສູນຄົ້ນຄວ້າ-ວິໄຈ, ບາງກິດ ຈະການ ສາທາລະນະປະໂຫຍດ ແລະ ສາທາລະນະປະໂຫຍກ ຈະໄດ້ຮັບນະໂຍ ບາຍ ຍົກເວັ້ນການເກັບຄ່າເຊົ່າ ຫລື ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດດັ່ງນີ້:
 - ເຂດ 1: ໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນຄ່າເຊົ່າ ຫລື ສຳປະທານ 15 ປີ;
 - ເຂດ 2: ໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນຄ່າເຊົ່າ ຫລື ສຳປະທານ 10 ປີ;
 - ເຂດ 3: ໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນຄ່າເຊົ່າ ຫລື ສຳປະທານ 3 ປີ.
2. ການລົງທຶນສ້າງ ໂຮງຫມໍ, ໂຮງຮຽນອະນຸບານ, ໂຮງຮຽນສາມັນສິກສາ, ໂຮງ ຮຽນວິຊາຊີບ, ວິທະຍາໄລ, ມະຫາວິທະຍາໄລ, ສູນ ຄົ້ນຄວ້າ-ວິໄຈ ແລະ ກິດ ຈະການສາທາລະນະປະໂຫຍກຕ່າງໆ ຈະໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍຍົກເວັ້ນ ອາກອນ

ກຳໄລເພີ່ມ 5 ປີ ຈາກການສົ່ງເສີມ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 51 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 55. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກ່ຽວກັບນະໂຍບາຍດ້ານພາສີ ແລະ ອາກອນ
ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກ່ຽວກັບນະໂຍບາຍດ້ານພາສີ ແລະ ອາກອນ
ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ຂະແໜງການການເງິນ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ການໃຫ້ນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມດ້ານພາສີ - ອາກອນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ ຫຼື ໃບທະບຽນສຳປະທານ;
2. ສຳລັບການຍົກເວັ້ນພາສີນຳເຂົ້າ ວັດຖຸດິບ, ອຸປະກອນ ແລະ ພາຫະນະຮັບໃຊ້ການຜະລິດໂດຍກົງ ໃຫ້ຂະແໜງການການເງິນ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕົວຈິງໂດຍສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ໝວດທີ 2

ການສົ່ງເສີມການລົງທຶນດ້ວຍນະໂຍບາຍດ້ານອື່ນໆ

ມາດຕາ 56. ການສົ່ງເສີມການລົງທຶນດ້ວຍນະໂຍບາຍດ້ານອື່ນໆ
ການສົ່ງເສີມການລົງທຶນດ້ວຍນະໂຍບາຍດ້ານອື່ນໆ ມີດັ່ງນີ້:

- ການສົ່ງເສີມດ້ານຂໍ້ມູນຂ່າວສານ;
- ການສົ່ງເສີມດ້ວຍສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ.

ມາດຕາ 57. ການສົ່ງເສີມດ້ານຂໍ້ມູນຂ່າວສານ

ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບການລົງທຶນຢ່າງຄົບຖ້ວນ, ເອກະພາບ, ວ່ອງໄວ, ທັນການ ແລະ ສາມາດຕັດສິນໃຈລົງທຶນໄດ້ນັ້ນ ຕ້ອງສ້າງສູນຂໍ້ມູນຂ່າວສານການລົງທຶນ ຢູ່ໃນຫ້ອງການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ສູນຂໍ້ມູນຂ່າວສານການລົງທຶນ ເປັນຜູ້ເກັບກຳ ແລະ ສັງລວມບັນດາຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການລົງທຶນ ເພື່ອສ້າງເຄືອຂ່າຍ, ສະໜອງ ແລະ ແລກ ປຸງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ເປັນຕົ້ນ ການໂຄສະນາ ຜ່ານລະບົບເວັບໄຊ, ປຶ້ມຄູ່ມື,

ວາລະສານ, ແຜ່ນພັບໂຄສະນາ ແລະ ອື່ນໆ ກ່ຽວກັບການລົງທຶນ ໃຫ້ຜູ້ທີ່ມີ ຄວາມສົນໃຈ, ສະຖານທູດ, ກົງສູນລາວ ຫຼື ຫ້ອງການ ຜູ້ຕາງໜ້າທາງດ້ານ ການຄ້າລາວ ປະຈຳຢູ່ ຕ່າງປະເທດ ເພື່ອສະໜອງໃຫ້ຜູ້ທີ່ຕ້ອງການມາລົງ ທຶນ.

ມາດຕາ 58. ການສົ່ງເສີມດ້ວຍສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ

ຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ທີ່ມາລົງທຶນໃນໂຄງການທີ່ມີມູນຄ່າແຕ່ ຫ້າ ແສນ ໂດລາສະຫະລັດຂຶ້ນໄປ ມີສິດຊື້ສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ຈາກລັດ ທີ່ໄດ້ມີການ ກຳນົດຈັດສັນ ຕາມກຳນົດເວລາຂອງການລົງທຶນ ເພື່ອປຸກສ້າງສິ່ງຕ່າງໆ ເປັນທີ່ຢູ່ອາໄສ ຫຼື ສະຖານທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດ ດ້ວຍການຕົກລົງຂອງອົງການ ປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນຕາມລະບຽບການ.

ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ກຳນົດລະບຽບການ, ກົນໄກຄຸ້ມຄອງ ກ່ຽວກັບ ການສົ່ງເສີມດ້ວຍສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນຂອງຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ.

ມາດຕາ 59. ການເປີດກວ້າງນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມ

ນອກຈາກນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນໝວດທີ 1 ແລະ ໝວດທີ 2 ຂອງພາກທີ IV ແລ້ວ ຖ້າເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງມີນະໂຍ ບາຍສົ່ງເສີມຕື່ມ ຕໍ່ບາງຂະແໜງການ, ເຂດການລົງທຶນ, ເຂດເສດຖະກິດ ພິ ເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະໃດໜຶ່ງນັ້ນ ລັດຖະບານ ມີສິດນຳສະ ເໜີຕໍ່ກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ຫຼື ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ໃນເວ ລາທີ່ສະພາແຫ່ງຊາດບໍ່ເປີດກອງປະຊຸມ ເພື່ອພິຈາລະນາ ແລະ ຕົກລົງ.

**ໝວດທີ 3
ການປົກປ້ອງການລົງທຶນ**

ມາດຕາ 60. ການປົກປ້ອງການລົງທຶນ

ຜູ້ລົງທຶນ ລ້ວນແຕ່ໄດ້ຮັບສິດສະເໝີພາບໃນການລົງທຶນ, ໄດ້ຮັບ ການປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງຕົນ ພາຍໃຕ້ລະບຽບກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ ແລະ ສົນທິສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ມາດຕາ 61. ຮູບການປົກປ້ອງການລົງທຶນ

ລັດ ຮັບຮູ້ ແລະ ປົກປ້ອງການລົງທຶນຂອງຜູ້ລົງທຶນຢ່າງເຕັມສ່ວນ ໂດຍບໍ່ເກັບເກນ, ຍຶດ ແລະ ໂອນມາເປັນຂອງລັດ ດ້ວຍວິທີການທາງດ້ານບໍລິຫານ.

ໃນກໍລະນີທີ່ລັດຖະບານ ມີຄວາມຈຳເປັນນຳໃຊ້ ເພື່ອສາທາລະນະ ປະໂຫຍດ ຜູ້ລົງທຶນຈະໄດ້ຮັບຄ່າທິດແທນຄືນ ຕາມມູນຄ່າຕົວຈິງຕາມລາຄາຕະຫລາດ ໃນເວລາມອບໂອນ ແລະ ດ້ວຍວິທີການຊຳລະທີ່ຕົກລົງກັນ.

ມາດຕາ 62. ການປົກປ້ອງຊັບສິນທາງປັນຍາ

ລັດ ຮັບຮູ້ ແລະ ປົກປ້ອງຊັບສິນທາງປັນຍາຂອງຜູ້ລົງທຶນ ທີ່ຈົດທະບຽນຢ່າງຖືກຕ້ອງ ຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ຊັບສິນທາງປັນຍາ ຂອງ ສປປ ລາວ ຫລື ສິນທິສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ພາກທີ V

ສິດ ແລະ ພັນທະ ຂອງຜູ້ລົງທຶນ

ມາດຕາ 63. ສິດຂອງຜູ້ລົງທຶນ

ຜູ້ລົງທຶນ ມີສິດຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ສິດເປັນເຈົ້າ ໃນການລົງທຶນ;
2. ສິດໃນການຄຸ້ມຄອງ-ບໍລິຫານ ກິດຈະການການລົງທຶນຂອງຕົນ;
3. ສິດໃນການວ່າຈ້າງແຮງງານ;
4. ສິດໃນການຢູ່ອາໄສ ສຳລັບຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ;
5. ສິດຂອງຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ໃນການສົ່ງທຶນ, ຊັບສິນ ແລະ ລາຍຮັບອອກໄປຕ່າງປະເທດ.

ມາດຕາ 64. ສິດເປັນເຈົ້າ ໃນການລົງທຶນ

ສິດເປັນເຈົ້າ ໃນການລົງທຶນ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ລົງທຶນໃນທຸກຂະແໜງການ ແລະ ທຸກເຂດລົງທຶນ ທີ່ບໍ່ຫວງຫ້າມ ຕາມກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ;
2. ລົງທຶນຕາມປະເພດ, ຮູບການ ແລະ ຮູບແບບວິສາຫະກິດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດ

ໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ;

3. ຂໍສຳປະທານໂຄງການຈາກລັດຖະບານ ຫລື ອົງການປົກຄອງ ທ້ອງຖິ່ນ ຕາມແຕ່ກໍລະນີ ເພື່ອພັດທະນາໂຄງການໃດໜຶ່ງ;
4. ຂໍສຳປະທານ ສ້າງຕັ້ງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະຈາກລັດຖະບານ;
5. ສ້າງຕັ້ງຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ ຫຼື ສາຂາ ຂອງຕົນ ຢູ່ ສປປ ລາວ;
6. ຂໍປ່ຽນວັດຖຸປະສົງ ຫລື ກິດຈະການລົງທຶນ ໃນກໍລະນີທີ່ ການດຳເນີນທຸລະກິດຂອງຕົນ ຫາກບໍ່ມີປະສິດທິຜົນ ເນື່ອງມາຈາກ ການປ່ຽນແປງດ້ານ ນະໂຍບາຍ ຫຼື ລະບຽບກົດໝາຍຂອງລັດ;
7. ເປັນເຈົ້າກຳມະສິດຕໍ່ຊັບສິນຂອງຕົນ;
8. ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງດ້ານຕ່າງໆ ຈາກລັດ, ສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳ ທີ່ໄດ້ມາຈາກການລົງທຶນຂອງຕົນ;
9. ໄດ້ຮັບການອຳນວຍຄວາມສະດວກຈາກລັດ ໃນດ້ານຕ່າງໆໃນການລົງທຶນຂອງຕົນ;
10. ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການເຊົ່າ ຫລື ການສຳປະທານ ເຊັ່ນ: ສິດໃຊ້, ເປັນຫລັກຊັບຄຳປະກັນນຳບຸກຄົນອື່ນ ຫລື ສະຖາບັນ ການເງິນ ຫລື ໃຫ້ຮ່ວມທຶນ, ໃຫ້ເຊົ່າ, ຊື້-ຂາຍສິດໃຊ້ທີ່ດິນ, ໃຫ້ ສືບທອດສັນຍາເຊົ່າທີ່ດິນ ຕາມອາຍຸຂອງສັນຍາ ແລະ ອື່ນໆ ຕາມກົດໝາຍ;
11. ສຳລັບຜູ້ເຊົ່າ ຫລື ສຳປະທານທີ່ດິນ ມີສິດໃຊ້ທີ່ດິນ ຕາມອາຍຸ ເຊົ່າ ຫລື ສຳປະທານ, ເປັນເຈົ້າກຳມະສິດກ່ຽວກັບຕົກ, ອາຄານ ຫລື ສິ່ງປຸກສ້າງໃນທີ່ດິນດັ່ງກ່າວ ເປັນຕົ້ນ ມີສິດໂອນໃຫ້ຄົນພາຍໃນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດໄດ້;
12. ເປີດບັນຊີເປັນເງິນກີບ ຫລື ເງິນຕາຕ່າງປະເທດຢູ່ທະນາຄານ ທີ່ຕັ້ງຢູ່ ສປປ ລາວ;
13. ຮ້ອງທຸກຕໍ່ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນກໍລະນີທີ່ ເຫັນວ່າຕົນຖືກອັບ ປະໂຫຍດ ໃນການລົງທຶນ;

14. ໄດ້ຮັບສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 65. ສິດໃນການຄຸ້ມຄອງ-ບໍລິຫານ ກິດຈະການການລົງທຶນຂອງຕົນ

ສິດໃນການຄຸ້ມຄອງ-ບໍລິຫານກິດຈະການການລົງທຶນຂອງຕົນ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ວາງແຜນການໃນການລົງທຶນຂອງຕົນ;
2. ຈັດຫາ ແລະ ນຳໃຊ້ວັດຖຸ, ອຸປະກອນ, ພາຫະນະ, ກົນຈັກ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ຕ່າງໆ ເຂົ້າໃນການລົງທຶນຂອງຕົນ;
3. ເຂົ້າເຖິງຕະຫຼາດພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ;
4. ຄຸ້ມຄອງແຮງງານໃຫ້ມີຄວາມປອດໄພ ແລະ ມີຄວາມສະດວກ ໃນການ ເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດຂອງຕົນ;
5. ດຳເນີນກອງປະຊຸມ ເພື່ອປຶກສາຫາລື ກ່ຽວກັບ ການລົງທຶນ ຂອງ ຕົນ;
6. ມອບ-ໂອນ, ຖອນທຶນ ຫລື ເພີ່ມທຶນຂອງວິສາຫະກິດ ແລະ ມອບໝາຍໃຫ້ຜູ້ ລົງທຶນອື່ນດຳເນີນທຸລະກິດແທນເປັນການຊົ່ວຄາວ;
7. ສະເໜີຕໍ່ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອພິຈາລະນາກ່ຽວກັບ ການໂຈະ, ຍຸບເລີກ ຫຼື ຫັນວິສາຫະກິດຂອງຕົນໄປສູ່ຮູບແບບວິສາຫະກິດອື່ນ;
8. ປະຕິບັດສິດອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 66. ສິດໃນການວ່າຈ້າງແຮງງານ

ສິດໃນການວ່າຈ້າງແຮງງານ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ເຊັນສັນຍາວ່າຈ້າງແຮງງານກັບ ນັກວິຊາການ, ຜູ້ຊ່ຽວຊານ ເພື່ອເຂົ້າມາເຮັດ ວຽກໃນວິສາຫະກິດຂອງຕົນ. ໃນກໍລະນີ ກິດຈະການລົງທຶນຫາກມີຄວາມຈຳ ເປັນນຳເຂົ້າຜູ້ອອກແຮງງານ ດ້ານຮ່າງກາຍ ແລະ ມັນສະໝອງ ເກີນອັດຕາທີ່ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ແຮງງານ ຜູ້ລົງທຶນມີສິດນຳສະເໜີຕໍ່ລັດ

- ຖະບານ ເພື່ອພິຈາລະນາ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ;
2. ສັບຊ້ອນ, ຈັດວາງຜູ້ອອກແຮງງານ ເຂົ້າໃນຕຳແໜ່ງງານຕ່າງໆຕາມຄວາມ ຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຂອງວິສາຫະກິດຕົນ;
 3. ປະຕິບັດນະໂຍບາຍ ຫລື ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ອອກແຮງງານຢ່າງສະເໝີພາບ;
 4. ປະຕິບັດສິດອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ແຮງງານ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍອື່ນ.

ມາດຕາ 67. ສິດໃນການຢູ່ອາໄສ ສຳລັບຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ

ຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ພ້ອມດ້ວຍສະມາຊິກຄອບຄົວ ມີສິດອາໄສຢູ່ ດິນແດນ ສປປ ລາວ ຕາມໄລຍະເວລາຂອງການລົງທຶນ. ນັກວິຊາການ, ຜູ້ຊ່ຽວ ຊານຕ່າງປະເທດ ມີສິດອາໄສຢູ່ດິນແດນຂອງ ສປປ ລາວ ຕາມສັນ ຍາວ່າຈ້າງ ແຮງງານ.

ຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ພ້ອມດ້ວຍສະມາຊິກຄອບຄົວ, ນັກວິຊາການ, ຜູ້ຊ່ຽວຊານຕ່າງປະເທດ ໄດ້ຮັບຄວາມສະດວກ ໃນການເຂົ້າ - ອອກ ສປປ ລາວ ລວມທັງການຂົ່ວເຮີ ເຂົ້າ-ອອກ ຫລາຍເທື່ອ ຊຶ່ງແຕ່ລະຄັ້ງ ບໍ່ໃຫ້ເກີນ ຫ້າປີ.

ມາດຕາ 68. ສິດຂອງຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດໃນການສົ່ງທຶນ, ຊັບສິນ ແລະ ລາຍຮັບ ອອກໄປຕ່າງປະເທດ

ຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ມີສິດສົ່ງທຶນ, ຊັບສິນ ແລະ ລາຍຮັບຂອງຕົນ ເປັນຕົ້ນ ກຳໄລຈາກການລົງທຶນ, ເງິນ ແລະ ຊັບສິນຕ່າງໆ ທີ່ເປັນກຳມະສິດ ສ່ວນຕົວ ຫລື ຂອງວິສາຫະກິດ ອອກໄປຕ່າງປະເທດ ໂດຍຜ່ານທະນາຄານທີ່ ຕັ້ງຢູ່ ສປປ ລາວ ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ປະຕິບັດພັນທະດ້ານພາສີ-ອາກອນ ແລະ ຄ່າ ທຳນຽມໃຫ້ລັດຢ່າງຄົບຖ້ວນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 69. ພັນທະຂອງຜູ້ລົງທຶນ

ຜູ້ລົງທຶນ ມີພັນທະຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ຖືບັນຊີ ຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການບັນຊີຂອງລາວ ໃນກໍລະນີທີ່ຈຳເປັນ ກໍສາມາດນຳໃຊ້ລະບົບບັນຊີອື່ນ ທີ່ສາກົນຮັບຮູ້ໄດ້ແຕ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບການເຫັນດີຈາກຂະແໜງການ ການເງິນ ຂອງສປປລາວ;
2. ເສຍພາສີ, ອາກອນ, ຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ ຢ່າງຄົບຖ້ວນ ແລະ ທັນເວລາ;
3. ປະຕິບັດລະບົບ ປະກັນໄພ ແລະ ປະກັນສັງຄົມ ຕໍ່ຜູ້ອອກແຮງງານໃນວິສາຫະກິດຂອງຕົນ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍສິ່ງເສີມການນຳໃຊ້ແຮງງານລາວ, ເອົາໃຈໃສ່ໃນການພັດທະນາສີມືແຮງງານ, ຍົກລະດັບວິຊາສະເພາະ ແລະ ຖ່າຍທອດ ເຕັກໂນໂລຊີໃຫ້ແກ່ຜູ້ອອກແຮງງານລາວ;
4. ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃຫ້ແກ່ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ ໃນວິສາຫະກິດຂອງຕົນໂດຍສະເພາະແມ່ນອົງການຈັດຕັ້ງກຳມະບານ;
5. ປະສານງານກັບອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານທຸລະກິດ, ທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍທີ່ທຸລະກິດຂອງຕົນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ, ປະກອບສ່ວນ ແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ພັດທະນາທ້ອງຖິ່ນ ໃນເຂດໂຄງການຂອງຕົນ;
6. ປະຕິບັດພັນທະອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 70. ພັນທະໃນການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ

ຜູ້ລົງທຶນ ມີພັນທະໃນການ ປົກປັກຮັກສາ, ພັດທະນາສິ່ງແວດລ້ອມ, ຮັບປະກັນບໍ່ໃຫ້ການດຳເນີນທຸລະກິດ ມີຜົນກະທົບຢ່າງຫລວງຫລາຍ ຕໍ່ສາທາລະນະຊົນ, ຄວາມປອດໄພ, ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງສັງຄົມ ຫຼື ສຸຂະພາບຂອງຜູ້ອອກແຮງງານ. ໃນກໍລະນີທີ່ເກີດບັນຫາ ດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ຜູ້ລົງທຶນມີພັນທະປະຕິບັດ ມາດຕະການທີ່ຈຳເປັນ ເພື່ອແກ້ໄຂສະພາບດັ່ງກ່າວ ຢ່າງທັນການ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ພາກທີ VI

ຂໍ້ຫ້າມ

ມາດຕາ 71. ຂໍ້ຫ້າມທົ່ວໄປ

ຫ້າມບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ມີການກະທຳ ດັ່ງນີ້:

1. ອະນຸມັດ, ດຳເນີນທຸລະກິດທີ່ຫວງຫ້າມ ຫຼື ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;
2. ຂັດຂວາງການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໃນທຸກຮູບການ;
3. ມີການກະທຳອື່ນທີ່ເປັນຂໍ້ຫ້າມ ຊຶ່ງໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 72. ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບພະນັກງານ

ຫ້າມພະນັກງານ ມີການກະທຳ ດັ່ງນີ້:

1. ສວຍໃຊ້ອຳນາດ, ໜ້າທີ່, ຕຳແໜ່ງ ເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ;
2. ຮັບສິນບິນຈາກຜູ້ລົງທຶນ ຫຼື ຜູ້ທີ່ຫວັງຜົນປະໂຫຍດ ຈາກການລົງທຶນ;
3. ເປີດເຜີຍເອກະສານລັບຂອງຊາດ, ຂອງລັດຖະການ ແລະ ຂອງຜູ້ລົງທຶນ;
4. ແກ່ຍາວເວລາໃນການພິຈາລະນາ ເອກະສານຕ່າງໆ ໂດຍບໍ່ມີເຫດຜົນ ຫຼື ກົດໝວງເອກະສານດັ່ງກ່າວ ຂອງຜູ້ລົງທຶນ;
5. ມີການກະທຳອື່ນທີ່ເປັນຂໍ້ຫ້າມ ຊຶ່ງໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 73. ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບຜູ້ລົງທຶນ

ຫ້າມຜູ້ລົງທຶນ ມີການກະທຳ ດັ່ງນີ້:

1. ໃຫ້ສິນບິນແກ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ ແລະ ພະນັກງານຮັບຜິດຊອບວຽກງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
2. ຫລົບຫລີກການປະຕິບັດພັນທະ, ເຊື່ອງອຳ ລາຍຮັບ, ຜົນກຳ

- ໄລ ລວມທັງຕົວເລກການເສຍພາສີ-ອາກອນ;
3. ໃສ່ຮ້າຍປ້າຍສີ ຫລື ໂຄສະນາທັບຖົມການຈັດຕັ້ງ ແລະ ພະນັກງານຂອງລັດ;
 4. ມີການກະທຳອື່ນທີ່ເປັນຂໍ້ຫ້າມ ຊຶ່ງໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ພາກທີ VII

ການໂຈະ, ປ່ຽນແປງ, ຍົກເລີກ ແລະ ສິ້ນສຸດ ການລົງທຶນ

ມາດຕາ 74. ການໂຈະການລົງທຶນ

ການລົງທຶນ ຈະຖືກໂຈະໂດຍອົງການທີ່ອອກໃບທະບຽນ:

- ຕາມການສະເໜີ ຂອງຜູ້ລົງທຶນ ໃນກໍລະນີທີ່ປະສົບບັນຫາດ້ານທຸລະກິດ;
- ຕາມການສະເໜີຂອງຂະແໜງການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຫຼື ຕາມຄຳ ເຫັນຂອງອົງການ ທີ່ອອກໃບທະບຽນ ໃນກໍລະນີ ທີ່ທຸລະກິດມີຜົນກະທົບຢ່າງຮ້າຍແຮງ ຕໍ່ສະພາບແວດລ້ອມ, ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຫຼື ດຳເນີນທຸລະກິດ ບໍ່ສອດຄ່ອງກັບລະບຽບກົດໝາຍ.

ການໂຈະການລົງທຶນ ຕ້ອງມີກຳນົດເວລາອັນແນ່ນອນ ເພື່ອຊອກຫາວິທີແກ້ໄຂ ຫຼື ປັບປຸງ ໃຫ້ຄືນສູ່ສະພາບປົກກະຕິ. ໃນກໍລະນີ ທີ່ບໍ່ສາມາດແກ້ໄຂໄດ້ ກິດຈະການນັ້ນ ກໍຈະຖືກຍຸບເລີກ ຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍວິສາຫະກິດ.

ມາດຕາ 75. ການປ່ຽນແປງການລົງທຶນ

ການລົງທຶນ ຈະຖືກປ່ຽນແປງດ້ວຍວິທີການຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ການປ່ຽນວັດຖຸປະສົງໃນການດຳເນີນກິດຈະການ, ຜູ້ຖືຮຸ້ນ, ຜູ້ຕາງໜ້າທາງດ້ານກິດໝາຍ, ທິນຈິດທະບຽນ ຕາມການສະເໜີຂອງ ຜູ້ລົງທຶນ ໂດຍແມ່ນ ອົງການທີ່ອອກໃບທະບຽນນັ້ນ ເປັນຜູ້ພິຈາລະນາ.

ມາດຕາ 76. ການຍົກເລີກການລົງທຶນ

ການລົງທຶນ ຈະຖືກຍົກເລີກ ໂດຍອົງການທີ່ອອກໃບທະບຽນ:

- ຕາມການສະເໜີຂອງຄູ່ສັນຍາ;
- ຕາມການສະເໜີຂອງຄູ່ສັນຍາຝ່າຍໃດຝ່າຍໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີທີ່ມີການລະເມີດຂໍ້ຜູກພັນຂອງອີກຝ່າຍໜຶ່ງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາ ຫຼື ລະບຽບກົດໝາຍ;
- ເມື່ອມີການຖອນໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ ຫຼື ໃບທະບຽນສຳປະທານ.

ຂັ້ນຕອນການພິຈາລະນາການຍົກເລີກການລົງທຶນ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ອົງການທີ່ອອກໃບທະບຽນຈະເປັນຜູ້ອອກແຈ້ງການ ເຕືອນຜູ້ລົງທຶນ ໃນກໍລະນີທີ່ເຫັນວ່າມີການດຳເນີນທຸລະກິດຂັດກັບສັນຍາສຳປະທານ, ລະບຽບກົດໝາຍ, ມີຜົນກະທົບຢ່າງຮ້າຍແຮງຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ເພື່ອໃຫ້ແກ້ໄຂ ແລະ ປັບປຸງພາຍໃນ ກຳນົດເວລາເກົ້າສິບວັນ ນັບແຕ່ວັນອອກແຈ້ງການເປັນຕົ້ນໄປ ພ້ອມທັງເຮັດບົດບັນທຶກກັບຜູ້ລົງທຶນ;
2. ຖ້າຫາກຜູ້ລົງທຶນບໍ່ໄດ້ແກ້ໄຂ ແລະ ປັບປຸງພາຍໃນກຳນົດເວລາດັ່ງກ່າວແລ້ວ ອົງການທີ່ອອກໃບທະບຽນກໍຈະອອກແຈ້ງການເຕືອນເປັນຄັ້ງທີສອງ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນຕ້ອງແກ້ໄຂ ແລະ ປັບປຸງພາຍໃນກຳນົດເວລາຫົກສິບວັນ;
3. ຫຼັງຈາກນັ້ນ ຖ້າຫາກຜູ້ລົງທຶນ ຍັງບໍ່ປະຕິບັດພາຍໃນກຳນົດເວລາດັ່ງກ່າວ ອົງການທີ່ອອກໃບທະບຽນ ຈຶ່ງອອກແຈ້ງການຍົກເລີກການດຳເນີນກິດຈະການຂອງຜູ້ລົງທຶນ ແລະ ແຈ້ງໃຫ້ ສື່ມວນຊົນ ເພື່ອອອກຂ່າວ ພ້ອມທັງນຳໃຊ້ມາດຕະການທີ່ຈຳເປັນຕໍ່ຜູ້ລົງທຶນຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 77. ການສິ້ນສຸດການລົງທຶນ

ການລົງທຶນ ຈະສິ້ນສຸດລົງໃນກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ໝົດອາຍຸການລົງທຶນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນໃບທະບຽນສຳປະທານ ຫຼື ໂຄງການລົງທຶນ ໄດ້ປະຕິບັດສຳເລັດແລ້ວ;
2. ມີການຖອນ ຫຼື ຍົກເລີກໃບທະບຽນສຳປະທານ ຫຼື ໃບທະບຽນ

ວິສາຫະກິດ;

3. ມີການຄວບເຂົ້າກັນ ຫຼື ແຍກຕົວອອກຈາກກັນ ຂອງກິດຈະການ ລົງທຶນ ເພື່ອສ້າງເປັນນິຕິບຸກຄົນອື່ນ;
4. ຍຸບເລີກ ຕາມການສະເໜີຂອງຜູ້ລົງທຶນ ຫຼື ຄູ່ສັນຍາ ໂດຍມີ ການຢັ້ງຢືນຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
5. ຍົກເລີກຕາມຄຳຕັດສິນຂອງສານ ຫຼື ລີ້ມລະລາຍ.

ພາກທີ VIII

ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ມາດຕາ 78. ຮູບການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງກ່ຽວກັບການລົງທຶນ ດຳເນີນດ້ວຍຮູບ ການ ດັ່ງນີ້:

1. ການແກ້ໄຂດ້ວຍການປະນີປະນອມກັນ;
2. ການແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານ;
3. ການແກ້ໄຂ ໂດຍຄະນະກຳມະການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານ ເສດຖະກິດ;
4. ການຮ້ອງຟ້ອງ.

ມາດຕາ 79. ການແກ້ໄຂດ້ວຍການປະນີປະນອມກັນ

ໃນກໍລະນີທີ່ມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງກ່ຽວກັບການລົງທຶນ ຄູ່ກໍລະນີ ຕ້ອງພະຍາ ຍາມແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງນັ້ນ ດ້ວຍການປຶກສາຫາລື ແລະ ປະນີປະນອມ ນຳກັນ ເພື່ອໃຫ້ຕ່າງຝ່າຍຕ່າງໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ.

ມາດຕາ 80. ການແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານ

ໃນກໍລະນີເກີດຂໍ້ຂັດແຍ່ງທີ່ບໍ່ສາມາດຕົກລົງກັນ ຫຼື ບໍ່ສາມາດໄກ່ເກ່ຍ ກັນໄດ້ ຄູ່ກໍລະນີ ກໍມີສິດຮ້ອງຂໍໃຫ້ຂະແໜງການ ແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຫລື ຂະແໜງການ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຫຼື ຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວ ຂ້ອງພິຈາລະນາແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານ ຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ.

**ມາດຕາ 81. ການແກ້ໄຂ ໂດຍຄະນະກຳມະການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານ
ເສດຖະກິດ**

ເມື່ອຄູ່ກໍລະນີ ບໍ່ສາມາດປະນີປະນອມກັນ ຫຼື ບໍ່ສາມາດແກ້ໄຂທາງ
ດ້ານບໍລິຫານໄດ້ແລ້ວ ກໍມີສິດຮ້ອງຂໍໃຫ້ຄະນະກຳມະການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ
ທາງດ້ານເສດຖະກິດ ພິຈາລະນາ ແກ້ໄຂຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ບົນພື້ນຖານ
ການຕົກລົງເຫັນດີນຳກັນ.

ມາດຕາ 82. ການຮ້ອງຟ້ອງ

ເມື່ອຄູ່ກໍລະນີຝ່າຍໃດຝ່າຍໜຶ່ງຫາກເຫັນວ່າຕົນຍັງບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມ
ຕິທຳໃນການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງຈາກອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຫລື ໄດ້ຮັບຄວາມ
ເສຍຫາຍເນື່ອງຈາກການລົງທຶນໃນກິດຈະການໃດໜຶ່ງແລ້ວ ກໍມີສິດຮ້ອງ
ຟ້ອງຕໍ່ສານປະຊາຊົນເພື່ອທຳການພິຈາລະນາຕັດສິນຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ສຳລັບ ຂໍ້ຂັດແຍ່ງຂອງການລົງທຶນ ທີ່ໄດ້ມີສັນຍາກັບລັດ ໃຫ້ປະຕິ
ບັດຕາມວິທີການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາ.

ພາກທີ IX

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ

ໝວດທີ 1

ການຄຸ້ມຄອງ

ມາດຕາ 83. ຫລັກການຂອງການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງ

ການຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫລັກການ ດັ່ງນີ້:

- ແບ່ງຄວາມຮັບຜິດຊອບໃຫ້ທ້ອງຖິ່ນຫຼາຍຂຶ້ນ, ເພີ່ມຄວາມຮັບ
ຜິດຊອບໃຫ້ສູນກາງໃນການ ຄຸ້ມຄອງມະຫາພາກ, ຊຸກຍູ້ ແລະ
ຕິດຕາມ ກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂອງທ້ອງຖິ່ນ;
- ອົງການໃດ, ຂັ້ນໃດ ເປັນຜູ້ອອກໃບທະບຽນ ແມ່ນ ອົງການນັ້ນ

ຂັ້ນນັ້ນ ເປັນຜູ້ຊຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ, ກວດກາ ປະເມີນຜົນ ກ່ຽວກັບ ການລົງທຶນ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງ ທ້ອງຖິ່ນທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງ ແລ້ວລາຍງານໃຫ້ຂັ້ນເທິງຂອງຕົນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

- ການລົງທຶນໃນຂະແໜງການໃດ ແມ່ນ ຂະແໜງການນັ້ນ ເປັນ ເຈົ້າການຊຸ້ມຄອງທາງດ້ານວິຊາການ ໂດຍປະສານ ສົມທົບກັບຂະແໜງການ ອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 84. ການແບ່ງຂັ້ນຊຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ລະຫວ່າງ ທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ສູນ ກາງ

ທ້ອງຖິ່ນ ເປັນຜູ້ອອກໃບທະບຽນ ແລະ ຊຸ້ມຄອງການລົງທຶນເປັນ ຕົ້ນຕໍ, ສຳລັບສູນກາງ ແມ່ນ ອອກໃບທະບຽນ ແລະ ຊຸ້ມຄອງ ບັນດາກິດຈະ ການທີ່ມີລັກສະນະຍຸດທະສາດ ເປັນຕົ້ນ ກິດຈະການທີ່ພົວພັນເຖິງຫລາຍ ຂະ ແໜງການ ຫຼື ຫລາຍທ້ອງຖິ່ນ, ກິດຈະການ ທີ່ນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີສູງ, ສະຖາ ບັນການເງິນ, ການປະກັນໄພ, ໂທລະຄົມມະນາຄົມ, ການບິນ, ສິດຂອງລັດ, ພະລັງງານ, ແຮ່ທາດ, ນໍ້າມັນດິບ, ອາຍແກັສ ແລະ ອື່ນໆ ຕາມການກຳນົດ ຂອງລັດຖະບານ ໂດຍມີການສົມທົບ ລະຫວ່າງ ອົງການທີ່ອອກໃບທະບຽນ ກັບຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ.

ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ມີໜ້າທີ່ເຂົ້າຮ່ວມ ຕາມພາລະບົດບາດ ຂອງຕົນ ໃນການຊຸ້ມຄອງ ກິດຈະການລົງທຶນ ທີ່ສູນກາງອອກໃບທະບຽນ ຊຶ່ງ ຕັ້ງຢູ່ທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ.

ການແບ່ງຂັ້ນຊຸ້ມຄອງ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ສະເພາະ ໃນກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວ ຂ້ອງແລ້ວ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍດັ່ງກ່າວ.

ໝວດທີ 2

ອົງການຊຸ້ມຄອງ

ມາດຕາ 85. ອົງການຊຸ້ມຄອງການລົງທຶນ

ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ໂດຍມອບໃຫ້ຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ແລະ ຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ເປັນເຈົ້າການ ຄຸ້ມຄອງ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງ ທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ;
2. ຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ;
3. ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ.

ມາດຕາ 86. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ແລະ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ

ໃນການຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ກະຊວງ ແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ແລະ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ, ສ້າງແຜນຍຸດທະສາດ, ນະໂຍບາຍ, ລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ແລະ ສັງລວມໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະການຮຽກການລົງທຶນ ເພື່ອສະເໜີໃຫ້ລັດຖະບານພິຈາລະນາ;
2. ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ ແຜນຍຸດທະສາດ, ນະໂຍບາຍ, ລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ແລະ ສະໜອງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ລວມທັງ ໂຄງການ ຫລື ກິດຈະການຮຽກການລົງທຶນ ເພື່ອດຶງດູດການລົງທຶນ;
3. ແນະນຳ, ຕິດຕາມ ແລະ ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ;
4. ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາຕ່າງໆ ທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນບັນດາໂຄງການ, ກິດຈະການລົງທຶນ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
5. ສ້າງເງື່ອນໄຂ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃນການດຳເນີນ

ການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວ;

6. ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາ ອອກ, ໂຈະ, ຖອນ, ຍົກເລີກ ໃບທະບຽນ ຫຼື ສັນຍາ ຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ ດ້ວຍການເຫັນດີຂອງລັດຖະບານ;
7. ກໍ່ສ້າງ, ບຳລຸງ, ຍົກລະດັບ ພະນັກງານ ກ່ຽວກັບການລົງທຶນ;
8. ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ ກ່ຽວກັບວຽກງານການລົງທຶນ;
9. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານກ່ຽວກັບວຽກງານການລົງທຶນ ຕໍ່ລັດຖະບານ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
10. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 87. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງພະແນກແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ແລະ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ແຂວງ, ນະຄອນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ພະແນກ ແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ແລະ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ແຂວງ, ນະຄອນ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ດັ່ງນີ້:

1. ຜັນຂະຫຍາຍ, ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນຍຸດທະສາດ, ນະໂຍບາຍ, ລະບຽບກົດໝາຍກ່ຽວກັບ ການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ແລະ ສ້າງໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະການຮຽກການລົງທຶນ ໃນທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ;
2. ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ນະໂຍບາຍ, ລະບຽບກົດໝາຍກ່ຽວກັບ ການລົງທຶນ, ສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ລວມທັງໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະການຮຽກການລົງທຶນ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃຫ້ແກ່ ຜູ້ລົງທຶນ ຕາມຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
3. ແນະນຳ, ຕິດຕາມ ແລະ ປະສານສົມທົບກັບ ຂະແໜງການ ອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ພາຍໃນທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ລະບຽບກົດໝາຍກ່ຽວກັບ ການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ;

4. ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາ ອອກ, ໂຈະ, ຖອນ, ຍົກເລີກ ໃບທະບຽນ ຫຼື ສັນຍາ ຕາມພາລະບົດບາດ ຂອງຕົນ ດ້ວຍການເຫັນດີຂອງອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ;
5. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຂອງຕົນ;
6. ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ ກ່ຽວກັບວຽກງານການລົງທຶນ ຕາມການມອບໝາຍ ຂອງຂັ້ນເທິງ;
7. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານກ່ຽວກັບ ວຽກງານການລົງທຶນຕໍ່ຂັ້ນເທິງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
8. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 88. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຫ້ອງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ແລະ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ເມືອງ, ເທດສະບານ

ໃນການຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຫ້ອງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ແລະ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ເມືອງ, ເທດສະບານ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງການ, ລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບ ການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ແລະ ໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະການຮຽກການລົງທຶນ ໃນທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ;
2. ເຜີຍແຜ່ນະໂຍບາຍ, ລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບການລົງທຶນ, ສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ລວມທັງ ໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະການຮຽກການລົງທຶນ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ຜູ້ລົງທຶນຕາມຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຂອງຕົນ;
3. ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງພາຍໃນເມືອງ, ເທດສະບານຂອງຕົນ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ;
4. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຕາມຂອບ

ເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຂອງຕົນ;

1. ສ້າງໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະການຮຽກການລົງທຶນ ຕາມຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນແລ້ວສະເໜີຂຶ້ນເທິງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງພິຈາລະນາ;
2. ເກັບກຳຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການລົງທຶນລວມທັງ ກິດຈະການການລົງທຶນຕ່າງໆຢູ່ໃນທ້ອງຖິ່ນ ຂອງຕົນ;
3. ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາຕ່າງໆ ທີ່ເກີດຂຶ້ນ ໃນການລົງທຶນ ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
4. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານກ່ຽວກັບວຽກງານການລົງທຶນຕໍ່ຂັ້ນເທິງຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
5. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 89. ຄະນະບໍລິຫານເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ

ຄະນະບໍລິຫານ ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ເປັນອົງການຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນໃນເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ຂອງຕົນ, ສ້າງຕັ້ງທ້ອງການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວ ເພື່ອດຶງດູດ ແລະ ສົ່ງເສີມການລົງທຶນທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດເຂົ້າໃນເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ຂອງຕົນ.

ລະບຽບການຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຂອງຄະນະບໍລິຫານເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 90. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຄະນະບໍລິຫານເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ

ໃນການຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຄະນະບໍລິຫານເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ ວາງນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ໃນເຂດຂອງຕົນ;

2. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສ້າງໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະການຮຽກການລົງທຶນ ເພື່ອມາລົງທຶນໃນເຂດຂອງຕົນ;
3. ປະຕິບັດນະໂຍບາຍ ສິ່ງເສີມການລົງທຶນ ເພື່ອດຶງດູດຜູ້ລົງທຶນ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ມາລົງທຶນໃນເຂດຂອງຕົນ;
4. ສ້າງເງື່ອນໄຂອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນ ໃນການດຳເນີນທຸລະກິດຢູ່ເຂດຂອງຕົນ;
5. ດຳເນີນການເກັບພາສີ - ອາກອນ, ຄ່າທຳນຽມ, ຄ່າບໍລິການ, ຄ່າເຊົ່າ ແລະ ອື່ນໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນສັນຍາ ແລະ ລະບຽບການພາຍໃນເຂດ;
6. ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ງົບປະມານ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບສັນຍາ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍ;
7. ພົວພັນ, ປະສານງານກັບທຸກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ເພື່ອບໍລິຫານເຂດຂອງຕົນໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;
8. ຈັດວາງລະບົບການປົກປັກຮັກສາ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມພາຍໃນເຂດ;
9. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານວຽກງານການລົງທຶນໃນເຂດຂອງຕົນ ຕໍ່ຂັ້ນເທິງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
10. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບ ກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 91. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຂະແໜງການ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນ

ຂະແໜງການ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຄຸ້ມຄອງ, ສິ່ງເສີມການລົງທຶນ ຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ.

ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ໃນການຄຸ້ມ ຄອງ, ຕິດຕາມການລົງທຶນ ໃນກິດຈະການຕ່າງໆ, ຮັບປະກັນສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງປະຊາຊົນລາວບັນດາເຜົ່າ, ຂອງລັດ, ຂອງຜູ້ລົງທຶນ,

ອຳນວຍຄວາມສະດວກດ້ານຕ່າງໆ ໃຫ້ແກ່ການລົງທຶນ ລວມທັງຮັບປະກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ ພາຍໃນເຂດທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ ແລະ ລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວກ່ຽວກັບການລົງທຶນ ໃຫ້ຂັ້ນເທິງ.

ໝວດທີ 3 ການກວດກາ

ມາດຕາ 92. ອົງການກວດກາການລົງທຶນ

ອົງການກວດກາການລົງທຶນ ແມ່ນ ອົງການດຽວກັນກັບອົງການຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 85 ຂອງກົດໝາຍ ສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 93. ເນື້ອໃນການກວດກາ

ທຸກການເຄື່ອນໄຫວຂອງບັນດາກິດຈະການການລົງທຶນ ລ້ວນແຕ່ໄດ້ຮັບການຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ ແລະ ກວດກາ ຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຊຶ່ງມີເນື້ອໃນຕົ້ນຕໍດັ່ງນີ້:

1. ກວດກາການປະຕິບັດ ສັນຍາການລົງທຶນ;
2. ກວດກາການປະຕິບັດ ຂັ້ນຕອນຂອງການລົງທຶນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ;
3. ກວດກາ ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ຕາມການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ລວມທັງ ຊັບສິນຂອງປະຊາຊົນ, ຂອງລັດ ແລະ ຜູ້ລົງທຶນ;
4. ກວດກາ ການປະຕິບັດ ລະບຽບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
5. ກວດກາ ການປະຕິບັດ ມາດຕະການຄວາມປອດໄພ ຂອງແຮງງານ.

ອົງການກວດກາການລົງທຶນ ມີສິດສະເໜີ ມາດຕະການແກ້ໄຂຕໍ່ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອພິຈາລະນາ ໃນກໍລະນີທີ່ພົບເຫັນ ການລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບການລົງທຶນ.

ມາດຕາ 94. ປະເພດການກວດກາ

ການກວດກາ ມີສອງ ປະເພດ ດັ່ງນີ້:

1. ການກວດກາພາຍໃນ ຊຶ່ງແມ່ນອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ການລົງທຶນ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 85 ແລະ 92 ຂອງກົດ ໝາຍສະບັບນີ້;
2. ການກວດກາພາຍນອກ ຊຶ່ງແມ່ນສະພາແຫ່ງຊາດ, ອົງການກວດ ກາລັດ, ອົງການກວດສອບແຫ່ງລັດ ໃນການກວດກາ ການຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດວຽກງານສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຕາມສິດ, ໜ້າທີ່ ແລະ ພາລະບົດບາດຂອງຕົນ ຕາມທີ່ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະ ບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 95. ຮູບການການກວດກາ

ການກວດກາ ມີ ສາມຮູບການ ດັ່ງນີ້:

1. ການກວດກາຕາມລະບົບປົກກະຕິ;
2. ການກວດກາໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ;
3. ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ.

ການກວດກາຕາມລະບົບປົກກະຕິ ແມ່ນ ການກວດກາທີ່ມີລັກສະ ນະເປັນປະຈຳ ແລະ ມີກຳນົດເວລາອັນແນ່ນອນ ຊຶ່ງຕ້ອງປະຕິບັດຢ່າງໜ້ອຍ ສອງຄັ້ງຕໍ່ປີ.

ການກວດກາ ໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ ແມ່ນ ການກວດກາ ນອກແຜນການ ເມື່ອເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ ຊຶ່ງຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດ ກາຮູ້ກ່ອນລ່ວງໜ້າຢ່າງໜ້ອຍ ຊາວສີ່ຊົ່ວໂມງ.

ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ ແມ່ນ ການກວດກາໃນເວລາທີ່ເຫັນ ວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ ແລະ ຮີບດ່ວນ ໂດຍບໍ່ມີການແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາ ຮູ້ ລ່ວງໜ້າ.

ການກວດກາ ສາມາດດຳເນີນການກວດກາດ້ານເອກະສານ ແລະ ການປະຕິບັດຕົວຈິງຢູ່ສະຖານທີ່ປະຕິບັດງານ.

ພາກທີ X

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 96. ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ ແລະ ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນ ໃນການປະຕິບັດກິດໝາຍສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນ ການລົງທຶນທີ່ມີປະສິດທິຜົນ, ມີຄວາມສຳຄັນ ຕໍ່ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ການດົງດູດ ແລະ ການຊຸກຍູ້ການລົງທຶນຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ແລະ ນະໂຍບາຍອື່ນ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 97. ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ ແລະ ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ໄດ້ລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ຈະຖືກປະຕິບັດມາດຕະການ ສຶກສາອົບຮົມ, ປະຕິບັດວິໄນ, ປັບໃໝ, ໃຊ້ແທນທາງແພ່ງ ຫລື ດຳເນີນຄະດີ ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີເບົາຫຼືໜັກ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ພາກທີ XI

ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 98. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 99. ຜົນສັກສິດ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດພາຍຫລັງ ຫົກສິບວັນ ນັບແຕ່ວັນປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວອອກລັດຖະດຳລັດປະກາດໃຊ້ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ປຸງແທນ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການສົ່ງເສີມ ການລົງທຶນພາຍໃນ ສະບັບເລກທີ 10/ສພຊ ລົງວັນທີ 22 ຕຸລາ 2004 ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການສົ່ງເສີມການລົງທຶນຂອງຕ່າງປະເທດ ສະບັບເລກທີ 11/ສພຊ ລົງວັນທີ 22 ຕຸລາ 2004.

ຜົນປະໂຫຍດທີ່ບັນດາວິສາຫະກິດ ໄດ້ຮັບພາຍໃຕ້ກົດໝາຍສະບັບກ່ອນ ຫຼື ສັນຍາ ທີ່ໄດ້ເຊັນກັບລັດກ່ອນໜ້ານີ້ ແມ່ນ ບໍ່ມີການປ່ຽນແປງ. ໃນກໍລະນີທີ່ ບັນດາວິສາຫະກິດດັ່ງກ່າວ ຫາກມີຈຸດປະສົງຕ້ອງການຮັບນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມການລົງທຶນ ຕາມກົດໝາຍສະບັບນີ້ ກໍມີສິດສະເໜີຕໍ່ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລ້ວຂະແໜງການດັ່ງກ່າວ ກໍແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນ ປະຕິບັດໄດ້ໃນທັນໃດ.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ

ທອງສິງ ທາຳມະວິງ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສປປລາວ * ໐໙໐໙໐໙໐໙

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 47 /ຄປຈ

ຄະນະປະຈຳ

ນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 26/10/2010

ມະຕິຕົກລົງ

ຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ

ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງດຳລັດວ່າດ້ວຍເຂດເສດຖະກິດພິເສດ

ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

- ອີງຕາມລັດຖະທຳມະນູນ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ມາດຕາ 56 ທີ່ກຳນົດໃຫ້ ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ແມ່ນອົງການປະຈຳການຂອງ ສະພາແຫ່ງຊາດ, ປະຕິບັດໜ້າທີ່ແທນສະພາແຫ່ງຊາດ ໃນເວລາທີ່ສະພາແຫ່ງຊາດ ບໍ່ໄດ້ເປີດກອງປະຊຸມ.
- ອີງຕາມໜັງສືສະເໜີຂອງ ທ່ານຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ຜູ້ປະຈຳການລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ສະບັບເລກທີ 151/ນຍ, ລົງວັນທີ 11 ຕຸລາ 2010 ກ່ຽວກັບການຂໍສະເໜີ ໃຫ້ສະພາແຫ່ງຊາດພິຈາລະນາ ຮັບຮອງເອົາເນື້ອໃນຂອງ ດຳລັດວ່າດ້ວຍເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ.
- ອີງຕາມການຕົກລົງຂອງ ກອງປະຊຸມຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ຄັ້ງວັນທີ 25 ຕຸລາ 2010 ທີ່ໄດ້ຕົກລົງຮັບຮອງເອົາ ເນື້ອໃນຂອງດຳລັດວ່າດ້ວຍເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ຢູ່ສປປ ລາວ.

ດຳລັດວ່າດ້ວຍເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະສະບັບນີ້ ເປັນການຜັນຂະຫຍາຍເນື້ອໃນ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ເປັນຕົ້ນ ພາກທີ III, ໝວດທີ 5 ໃຫ້ປາກົດຜົນເປັນຈິງ ແລະ ຫັນເປັນອັນລະອຽດ.

ອີງຕາມມາດຕາ 59 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ວ່າ ນອກຈາກນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນໝວດທີ 1 ແລະ ໝວດທີ 2 ຂອງພາກທີ IV ແລ້ວ ຖ້າເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ ຕ້ອງມີນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມຕື່ມຕໍ່ບາງຂະແໜງການ, ເຂດລົງທຶນ, ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະໃດໜຶ່ງນັ້ນ ລັດຖະບານ ມີສິດນຳສະເໜີຕໍ່ກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ຫລື ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ໃນເວລາທີ່ສະພາແຫ່ງຊາດ ບໍ່ເປີດກອງປະຊຸມ ເພື່ອພິຈາລະນາ ແລະ ຕົກລົງ”.

ຜ່ານການຄົ້ນຄວ້າ ປະກອບຄຳເຫັນຂອງ ກອງປະຊຸມຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ກ່ຽວກັບເນື້ອໃນຂອງ ດຳລັດວ່າດ້ວຍເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ຕາມການສະເໜີຂອງລັດຖະບານ.

ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ຕົກລົງ:

ມາດຕາ 1: ໃຫ້ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ເປັນຫົວໜ່ວຍ ງົບປະມານການເງິນ ທີ່ເປັນເອກະລາດ.

ມອບໃຫ້ລັດຖະບານພິຈາລະນາຕົກລົງດ້ານງົບປະມານ ເພື່ອຮັບໃຊ້ໃຫ້ແກ່ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງ ຄະນະກຳມະການແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ ເພື່ອໃຫ້ວຽກງານດັ່ງກ່າວ ໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນສູງສຸດ.

ມາດຕາ 2: ໃຫ້ຄະນະກຳມະການແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ເປັນຜູ້ພິຈາລະນາໃຫ້ນະໂຍບາຍຍົກເວັ້ນ ພາສີ-

ອາກອນ ການນຳເຂົ້ານໍ້າມັນເຊື້ອໄຟ ໃນໄລຍະການກໍ່ສ້າງ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ພັດທະນາ ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ທີ່ຕັ້ງຢູ່ເຂດທ່າງໄກ ສອກຫລີກ ແລະ ມີພູມສັນຖານທີ່ທຸລະກັນດານ.

ມາດຕາ 3: ໃຫ້ຄະນະບໍລິຫານ ຫລື ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຂອງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ເປັນຜູ້ກຳນົດ ນະໂຍບາຍອັດຕາ ພາສີ-ອາກອນ ລວມທັງການເກັບ ພາສີ-ອາກອນ ໃນເຂດຂອງຕົນ, ແຕ່ອັດຕາສູງສຸດບໍ່ໃຫ້ເກີນອັດຕາ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍພາສີ ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສ່ວຍສາອາກອນ.

ໃຫ້ຄະນະກຳມະການແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ເປັນຜູ້ກຳນົດ ນະໂຍບາຍຄ່າເຊົ່າ ຫລື ສຳປະທານ ລວມທັງການເກັບຄ່າເຊົ່າ ແລະ ຄ່າສຳປະທານທີ່ດິນ, ແຕ່ສູງສຸດບໍ່ໃຫ້ເກີນອັດຕາທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນລັດຖະບັນຍັດ ຂອງປະທານປະເທດ ເລກທີ 02/ປປທ, ລົງວັນທີ 18 ພະຈິກ 2009 ວ່າດ້ວຍອັດຕາຄ່າເຊົ່າ ແລະຄ່າສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ.

ມາດຕາ 4: ໃຫ້ຄະນະກຳມະການແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ເປັນຜູ້ພິຈາລະນາ ອະນຸມັດໂຄຕາຍານພາຫະນະ ທຸກຊະນິດ ໃຫ້ແກ່ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ແລະ ໃຫ້ຄະນະບໍລິຫານ ຫລື ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຂອງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຂຶ້ນທະບຽນ ຍານພາຫະນະຢູ່ພາຍໃນເຂດຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 5: ໃຫ້ຄະນະບໍລິຫານ ຫລື ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຂອງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ເປັນຜູ້ປົກປັກຮັກສາປ່າສະຫງວນ ຕາມສັນຍາທີ່ລັດຖະບານມອບໃຫ້ (ຖ້ຳມີ). ແນໃສ່ຮັກສາເປັນເຂດຊຽວ, ບົວລະ

ບັດ, ປູກປ່າ, ພື້ນຟູປ່າສະຫງວນ ເພື່ອເປັນການສົ່ງເສີມການພັດທະນາ ທີ່ຍືນຍົງ ທີ່ຕິດພັນກັບການປົກປັກຮັກສາທຳມະຊາດ, ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຊີວະນາໆພັນ.

ມາດຕາ 6: ໃຫ້ຄະນະກຳມະການແຫ່ງຊາດເພື່ອຄຸ້ມຄອງ ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ເປັນຜູ້ຄົ້ນຄວ້າ, ພິຈາລະນາ ການສະເໜີສ້າງຕັ້ງ ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ.

ມາດຕາ 7: ມອບໃຫ້ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມະຕິຕົກລົງສະບັບນີ້. ມະຕິຕົກລົງສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ມີລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ

ປະທານ

ທອງສິງ ທຳມະວົງ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ
🇂🇵 🇂🇵 🇂🇵 🇂🇵 🇂🇵

ຫ້ອງວ່າການລັດຖະບານ

ເລກທີ 443 /ນຍ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 26/10/2010

ດຳລັດ

ວ່າດ້ວຍ ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ
ຢູ່ ສປປ ລາວ

- ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍລັດຖະບານ ສະບັບເລກທີ 02/ສພຊ, ລົງວັນທີ 6 ພຶດສະພາ 2003;
- ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ສະບັບເລກທີ 02/ສພຊ, ລົງວັນທີ 8 ກໍລະກົດ 2009;
- ອີງຕາມມະຕິຕົກລົງຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງດຳລັດວ່າດ້ວຍເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະຢູ່ ສປປ ລາວ ສະບັບເລກທີ 47/ຄປຈ, ລົງວັນທີ 26 ຕຸລາ 2010;
- ອີງຕາມການຕົກລົງ ແລະ ການຊີ້ນຳ ຂອງກອງປະຊຸມສະໄໝສາມັນ ຂອງ ລັດຖະບານ ປະຈຳເດືອນກັນຍາ, ໃນວັນທີ 29-30 ກັນຍາ 2010 ເລກທີ 2898/ຄລບ, ລົງວັນທີ 5 ຕຸລາ 2010.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ອອກດຳລັດ:

ໝວດທີ I

ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1. ຈຸດປະສົງ

ດຳລັດສະບັບນີ້ກຳນົດ ຫລັກການ, ລະບຽບການ, ການສ້າງຕັ້ງ, ການເຄື່ອນໄຫວ, ບັນດານະໂຍບາຍອື່ນໆ ກ່ຽວກັບເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ (ຂພສ) ຊຶ່ງເປັນການຜັນຂະຫຍາຍ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ເປັນຕົ້ນພາກທີ III ໝວດທີ 5, ມາດຕາ 59 ແນໃສ່ດຶງດູດ ແລະ ສົ່ງເສີມການລົງທຶນເຂົ້າໃນການພັດທະນາ ຂພສ ດ້ວຍນະໂຍບາຍ ແລະ ຮູບການພິເສດ ແລະ ສະເພາະ, ສ້າງໃຫ້ໄດ້ ການຄຸ້ມຄອງ ບໍລິຫານ “ ຫົວໜ່ວຍບໍລິຫານນ້ອຍ- ສັງຄົມກວ້າງ” ບົນພື້ນຖານ ການປົກປັກຮັກສາວັດທະນະທຳອັນດີງາມ, ອະນຸລັກ ຊັບພະຍາກອນ ທຳມະຊາດ ແລະ ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງສັງຄົມ, ສິ່ງແວດລ້ອມ, ສົ່ງເສີມທ່າແຮງຂອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຂອງຊາດ ຮັບປະກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະ ປອດໄພປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດໃຫ້ຮັ່ງມີ, ເຂັ້ມແຂງ, ປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າໃຫ້ນັບມື້ນັບດີຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 2. ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ

ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແມ່ນເຂດພັດທະນາເສດຖະກິດໃໝ່ ຊຶ່ງລັດຖະບານກຳນົດໃຫ້ເປັນເຂດທີ່ມີທີ່ຕັ້ງ, ມີສະພາບແວດລ້ອມ ທາງດ້ານເສດຖະກິດ ສາມາດອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ເປັນເອກະລາດ ໃນການດຳເນີນ ທຸລະກິດຫຼາຍກວ່າເຂດອື່ນ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ, ໂດຍສ້າງໃຫ້ມີພື້ນຖານ ໂຄງລ່າງດ້ານ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ສະຖາບັນ ແລະ ອື່ນໆທີ່ຄົບຊຸດ

ເພື່ອຍົກສູງຄວາມສາມາດແຂ່ງຂັນ ໃນການດຳເນີນທຸລະກິດ ຊຶ່ງຈະເປັນສິ່ງດຶງດູດຈິດໃຈໃຫ້ແກ່ການລົງທຶນຂອງທຸກພາກສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດເຂດດັ່ງກ່າວໄວກວ່າເຂດອື່ນ. ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມພິເສດ, ມີລະບົບເສດຖະກິດ-ການເງິນເປັນເຈົ້າຕົນເອງ, ເປັນລະບົບການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານຕາມກົນໄກຫົວໜ່ວຍບໍລິຫານນ້ອຍ-ສັງຄົມກ້ວາງ, ມີຄະນະບໍລິຫານ ແລະ ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງ, ມີລະບົບຮັບປະກັນຄວາມສະຫງົບປອດໄພ ແລະ ປົກປັກຮັກສາວັດທະນະທຳອັນດີງາມຂອງຊາດອະນຸລັກສິ່ງແວດລ້ອມໃຫ້ຍືນຍົງ, ມີເນື້ອທີ່ ແຕ່ໜຶ່ງພັນເຮັກຕາ ຂຶ້ນໄປ, ອາດຈະປະກອບດ້ວຍຫຼາຍເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ແລະ ຖ້າມີປະຊາຊົນ ດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນເຂດ ແມ່ນບໍ່ຈຳເປັນຍົກຍ້າຍອອກຈາກເຂດເສດຖະກິດພິເສດ. ກົງກັນຂ້າມ ຈະຖືກຈັດສັນ ແລະ ແບ່ງງານໃຫ້ມີສ່ວນຮ່ວມກັບເຂດ ພ້ອມກັນພັດທະນາ ແລະ ມີລາຍໄດ້ຢ່າງໜັ້ນຄົງ.

ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະແມ່ນເຂດທີ່ລັດຖະບານກຳນົດໃຫ້ເປັນເຂດທີ່ມີທີ່ຕັ້ງ, ມີສະພາບແວດລ້ອມ ດ້ານເສດຖະກິດສາມາດ ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ເປັນເອກະລາດ ໃນການດຳເນີນທຸລະກິດ ຫຼາຍກວ່າເຂດອື່ນໃນຂອບເຂດທີ່ວ່າປະເທດ ໂດຍສ້າງໃຫ້ມີພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ສະຖາບັນ ແລະ ອື່ນໆ ທີ່ຄົບຊຸດ ເພື່ອຍົກສູງຄວາມສາມາດແຂ່ງຂັນໃນການດຳເນີນທຸລະກິດ ຊຶ່ງຈະເປັນສິ່ງດຶງດູດຈິດໃຈໃຫ້ແກ່ການລົງທຶນຂອງທຸກພາກສ່ວນ ເຂົ້າໃນການພັດທະນາເຂດດັ່ງກ່າວ ເພື່ອໃຫ້ມີການພັດທະນາເສດຖະກິດໄວກວ່າເຂດອື່ນ ການຕັ້ງຊື່ຂອງເຂດເສດຖະກິດສະເພາະແມ່ນອີງໃສ່ຄຸນລັກສະນະສະເພາະຂອງແຕ່ລະເຂດໃດໜຶ່ງທີ່ເໝາະສົມຕາມຄຸນລັກສະນະຂອງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ສະຖາບັນທີ່ເອື້ອອຳນວຍໃນການດຳເນີນທຸລະກິດ, ການຜະລິດ ແລະ ການບໍລິການ ທີ່ມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນໄປ ຕາມຄຸນລັກສະນະສະເພາະ ຂອງແຕ່ລະປະເພດທີ່ຕ້ອງການພັດທະນາ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມສະເພາະ, ມີລະບົບເສດຖະກິດ-ການເງິນ ເປັນເຈົ້າຕົນເອງ, ມີສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ

ເປັນຜູ້ບໍລິຫານ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ຕາມກົນໄກຕາປະທັບດຽວ ແລະ ມີຫົວໜ່ວຍ ການດຳເນີນທຸລະກິດ ການຜະລິດ, ການຄ້າ ແລະ ການບໍລິການຈຳນວນໜຶ່ງ ຊຶ່ງມີການກຳນົດເຂດແດນຢ່າງຈະແຈ້ງ ແລະ ບໍ່ມີປະຊາຊົນດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນ ເຂດດັ່ງກ່າວ.

ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະຢູ່ໃນເຂດເສດຖະກິດພິເສດສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ຕາມສັນຍາ ລະຫວ່າງ ຜູ້ລົງທຶນ ກັບ ຄະນະບໍລິຫານ ແລະ/ຫລື ສະພາ ບໍລິຫານເສດຖະກິດເຂດເສດຖະກິດພິເສດ.

ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະຢູ່ນອກເຂດເສດຖະກິດພິເສດສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ຕາມຂັ້ນຕອນການພິຈາລະນາຕາມດຳລັດສະບັບນີ້ ແລະ ຕາມສັນຍາ ລະຫວ່າງລັດຖະບານ ແລະ ຜູ້ພັດທະນາ.

ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ເອີ້ນຫຍໍ້ “ຂພສ”, ຂຽນເປັນພາສາອັງກິດ: Special Economic Zone and Specific Economic Zone “SEZ”.

ມາດຕາ 3. ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບຕ່າງໆ ທີ່ນຳໃຊ້ໃນດຳລັດສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ຜູ້ພັດທະນາ ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫລື ອົງການຈັດຕັ້ງ ຂອງລັດທີ່ ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ໃຫ້ລົງທຶນພັດທະນາ ພື້ນ ທີ່ໃດໜຶ່ງເປັນເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ຫລື ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ເປັນຕົ້ນ ການພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ສິ່ງສາທາລະນະປະໂພກ ເພື່ອອຳນວຍ ຄວາມສະດວກໃນການດຳເນີນທຸລະກິດ, ຜະລິດ ແລະ ບໍລິການ;
2. ຜູ້ລົງທຶນ ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫລື ອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດ ທີ່ຈົດ ທະບຽນດຳເນີນທຸລະກິດຢູ່ຂພສ;
3. ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດ ການຜະລິດ, ການຄ້າ ແລະ ການບໍລິການໃນເຂດເສດ ຖະກິດສະເພາະ ໝາຍເຖິງຜູ້ລົງທຶນ ທີ່ໄດ້ຈົດທະບຽນກັບສະພາບໍລິຫານ ເສດຖະກິດຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບການຂອງເຂດ;

4. **ກິດຈະການການຜະລິດ** ໝາຍເຖິງ ການຜະລິດ, ການປຸງແຕ່ງ, ການປະກອບ, ການແປຮູບ, ການປຸງແປງ ແປງສະພາບວັດຖຸດິບ ຫລື ວັດຖຸສິ່ງຂອງ ອອກເປັນຜະລິດຕະພັນອັນໃໝ່ ເຊັ່ນ: ໂຮງງານເຟີນີເຈີ, ໂຮງງານປະກອບຍານພາຫະນະ ໂຮງງານປະກອບສິນສ່ວນເອເລັກໂຕຣນິກ ແລະ ການຜະລິດອື່ນໆ;
5. **ກິດຈະການການຄ້າ** ໝາຍເຖິງການໃຊ້ວັດຖຸ, ສິນຄ້າ ແລະ ຜະລິດຕະພັນຕ່າງໆນຳອອກຂາຍ ຕາມສະພາບເດີມ ໂດຍບໍ່ໄດ້ມີການປຸງແຕ່ງ ຫລື ອາດຈະມີພຽງການຫຸ້ມຫໍ່, ດັດແປງພຽງເລັກນ້ອຍ ເຊັ່ນ: ກິດຈະການ ການຄ້າຂາອອກ-ຂາເຂົ້າ, ການຄ້າຜ່ານແດນ, ຮ້ານຄ້າປອດພາສີ, ການຂາຍຍົກ ແລະ ອື່ນໆ.
6. **ກິດຈະການການບໍລິການ** ໝາຍເຖິງ ການສະໜອງແຮງງານ ຫລື ສະໜອງການບໍລິການ ໃຫ້ຜູ້ອື່ນດ້ວຍ ແຮງງານ, ສະຕິປັນຍາ, ອຸປະກອນເຄື່ອງຈັກ, ພາຫະນະ ແລະ ຊັບສິນຕ່າງໆ ໂດຍໄດ້ຮັບຄ່າບໍລິການເປັນສິ່ງຕອບແທນ ເຊັ່ນ: ກິດຈະການຂົນສົ່ງ, ກິດຈະການລະບົບສາງ, ການກໍ່ສ້າງໂຮງແຮມ, ການທ່ອງທ່ຽວ, ທະນາຄານ, ມະຫາວິທະຍາໄລ, ກິດຈະການສາທາລະນະຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ສວນສະໝຸກ, ບໍລິການ ສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ການບໍລິການອື່ນໆ.
7. **ຫົວໜ່ວຍບໍລິຫານນ້ອຍ-ສັງຄົມກວ້າງ** ໝາຍເຖິງການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານຂພສ ດ້ວຍກົນໄກຄວາມຮັບຜິດຊອບ ເພື່ອໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ, ຮອບດ້ານຕາມຂອບເຂດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງແຕ່ລະເຂດ ຊຶ່ງມີຕາປະທັບເປັນຂອງຕົນເອງ, ມີສິດນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການພົວພັນ, ປະສານງານ, ຕົກລົງກັບທຸກພາກສ່ວນທັງ ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ຢ່າງກ້ວາງຂວາງ.
8. **ການພັດທະນາທີ່ຕິດພັນກັບການຮັບປະກັນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ** ໝາຍເຖິງການພັດທະນາ ຂພສ ທີ່ຮັກສາຄວາມສົມດູນ ຂອງລະບົບນິເວດ ວິທະຍາ ແລະ ຊີວະນາໆພັນ ຊຶ່ງຜູ້ພັດທະນາ, ຜູ້ລົງທຶນ ຕ້ອງບໍ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນຕົ້ນ ຕ້ອງມີແຜນການພື້ນຜູ້ປົວແປງສິ່ງແວດລ້ອມໃຫ້ຢູ່ໃນສະພາບທີ່ດີ ທັງຮັບປະກັນບໍ່ໃຫ້ມີຜົນກະທົບໄລຍະຍາວ, ການກຳຈັດສິ່ງເສດ

ເຫລືອ, ຂີ້ເຫຍື້ອ, ທາດເບື້ອ, ສານພິດ, ເຄມີຕົກຄ້າງຕ່າງໆ ການປົນເປື້ອນ ຂອງອາກາດ, ສຽງທີ່ອາດຈະສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ສຸຂະພາບຂອງ ຄົນ ແລະ ສັດ;

9. ການຫັນທີ່ດິນເປັນທຶນຂອງຂະແໜງການພັດທະນາ ຂພສ ໝາຍເຖິງ ການ ພັດທະນາທີ່ດິນ ຢ່າງມີຈຸດສຸມ ແລະ ໃຫ້ທີ່ດິນດັ່ງກ່າວສາມາດກາຍເປັນທຶນ (ການຖືຮຸ້ນ, ການເກັບຄ່າເຊົ່າ ຫລື ຄ່າສຳປະທານ ແລະ ການເອົາໄປເປັນ ຫລັກຊັບຄຳປະກັນ) ເພື່ອພັດທະນາຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ;
10. ການພັດທະນາ ຂພສ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນທາງດ້ານເສດຖະກິດ ໝາຍເຖິງ ການໝູນໃຊ້ທ່າແຮງທາງດ້ານຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ຮອບດ້ານ ແລະ ບັນດານະໂຍບາຍສິ່ງເສີມທີ່ລັດຖະບານມອບໃຫ້ ຂພສ ເຂົ້າໃນການວາງ ແຜນນະໂຍບາຍ ແລະ ຍຸດທະສາດ ການພັດທະນາຂອງ ຂພສ ໃຫ້ເກີດຜົນ ປະໂຫຍດທາງດ້ານເສດຖະກິດສູງສຸດ;
11. ການພັດທະນາ ຂພສ ໃຫ້ເກີດປະສິດທິຜົນທາງດ້ານສັງຄົມ ໝາຍເຖິງ ການຫັນປ່ຽນແບບວິທີການດຳລົງຊີວິດຂອງພົນລະເມືອງໃນ ຂພສ ຕາມມາດ ຕະຖານບັນລຸເປົ້າໝາຍສະຫັດສະວັດເພື່ອການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ;
12. ພົນລະເມືອງ ໝາຍເຖິງ ຄົນທີ່ຖືສັນຊາດລາວ, ພົນລະເມືອງກິຕິມະສັກ, ຄົນຕ່າງດ້າວ, ຄົນບໍ່ມີສັນຊາດ, ແຮງງານ, ຊ່ຽວຊານ ແລະ ຜູ້ລົງທຶນທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ດຳລົງຊີວິດ, ດຳເນີນທຸລະກິດ, ການຜະລິດ ແລະ ການບໍລິການ ຢູ່ພາຍໃນ ຂພສ;
13. ການເຊື່ອມໂຍງເສດຖະກິດກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ໝາຍເຖິງການເຊື່ອມ ຕົວທາງດ້ານເສດຖະກິດຢ່າງຮອບດ້ານຂອງ ຂພສ ເຂົ້າໃນເຂດເສດຖະກິດ ອາຊຽນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ;
14. ເຂດທີ່ມີຄວາມສາມາດແຂ່ງຂັນສູງ ໝາຍເຖິງ ເຂດທີ່ມີການພັດທະນາບັນດາ ກົນໄກການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ວິສາຫະກິດຕາມກົນໄກການ ຕະຫລາດຢ່າງແທ້ຈິງ.

ມາດຕາ 4. ນະໂຍບາຍຂອງລັດກ່ຽວກັບ ຂພສ

ລັດ ມີນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມທຸກພາກສ່ວນເສດຖະກິດ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດລົງທຶນເຂົ້າ ໃນການພັດທະນາ ຂພສ ດ້ວຍການໃຫ້ນະໂຍບາຍພິເສດ ແລະ ສະເພາະແກ່ ຂພສ ໃນການພິຈາລະນາຕົກລົງ ກ່ຽວກັບ ການລົງທຶນ, ການດຳເນີນທຸລະກິດ, ການຜະລິດ, ການບໍລິການ, ລາຍຮັບ-ລາຍຈ່າຍ ການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານດ້ວຍກົນໄກ ຫົວໜ່ວຍບໍລິຫານນ້ອຍ-ສັງຄົມ ກວ້າງ ສຳລັບເຂດເສດຖະກິດພິເສດ, ກົນໄກຕາປະທັບດຽວ ສຳລັບເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ, ຮັບປະກັນຄວາມສະຫງົບ-ປອດໄພ, ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມໃຫ້ຍືນຍົງ ແລະ ນະໂຍບາຍພິເສດ ອື່ນໆ ຕາມດຳລັດສະບັບນີ້ ແລະ ສັນຍາລະຫວ່າງ ລັດຖະບານ ກັບ ຜູ້ພັດທະນາ.

ມາດຕາ 5. ຫຼັກການການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງ ຂພສ

ຫຼັກການການສ້າງຕັ້ງ ຂພສ, ແມ່ນປະຕິບັດຕາມເນື້ອໃນ ມາດຕາ 34 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ.

ຫຼັກການເຄື່ອນໄຫວ ຂພສ, ນອກຈາກຫຼັກການ ການເຄື່ອນໄຫວ ທີ່ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນມາດຕາ 40 ແລ້ວ, ຂພສຍັງເຄື່ອນໄຫວຕາມຫຼັກການດັ່ງນີ້:

1. ເຄົາລົບ ແລະ ປະຕິບັດລັດຖະທຳມະນູນ, ກົດໝາຍ, ດຳລັດສະບັບນີ້ ແລະ ສັນຍາສຳປະທານ;
2. ເປັນເຈົ້າຕົນເອງ ແລະ ເປັນເອກະລາດ ໃນການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານທາງດ້ານເສດຖະກິດ;
3. ຮັບປະກັນຄວາມສະເໝີພາບ ລະຫວ່າງ ການລົງທຶນພາຍໃນ ກັບຕ່າງປະເທດ ພາຍໃນ ຂພສ;
4. ຮັບປະກັນຄວາມສະຫງົບ, ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ, ຄວາມສາມັກຄີ ປອງດອງ ແລະ ການເສີມສ້າງວັດທະນະທຳອັນດີງາມຂອງຊາດລາວ;

5. ຮັບປະກັນການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ແລະ ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ;
6. ຮັບປະກັນການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ “ຫົວໜ່ວຍບໍລິຫານນ້ອຍ-ສັງຄົມກວ້າງ”.
7. ຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງມະຫາພາກ ຂອງລັດຖະບານ ກໍ່ຄື ຄຂພສ ຫລື ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ລັດຖະບານມອບໃຫ້.

ມາດຕາ 6. ຍຸດທະສາດ ແລະ ການພັດທະນາ ຂພສ

ລັດຖະບານກຳນົດແຜນຍຸດທະສາດການພັດທະນາ ຂພສ ບົນພື້ນຖານແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດໃນແຕ່ລະໄລຍະເພື່ອປະກອບສ່ວນບູລະນະ ນະໂຍບາຍຫັນຊັບສິນເປັນທຶນ, ເປັນຕົ້ນ ແມ່ນນະໂຍບາຍ ຫັນທຳດິນ ເປັນທຶນ. ນອກນັ້ນ, ກໍປະກອບສ່ວນບູລະນະ ນະໂຍບາຍເປີດປະຕູເຊື່ອມໂຍງເສດຖະກິດກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ (ເປັນຕະຫລາດດຽວ ທີ່ອີງໃສ່ພື້ນຖານການຜະລິດເປັນຕົ້ນຕໍ, ເປັນເຂດທີ່ມີຄວາມສາມາດແຂ່ງຂັນສູງ ເປັນເຂດທີ່ມີລະດັບການພັດທະນາເສດຖະກິດ ທີ່ສົມສ່ວນເທົ່າທຽມກັນ ແລະ ເປັນເຂດທີ່ມີລະດັບການ ເຊື່ອມໂຍງເສດຖະກິດໂລກ ຢ່າງເຕັມສ່ວນ), ປະກອບສ່ວນບູລະນະ, ນະໂຍບາຍ ຫັນເປັນ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັນສະໄໝ. ການພັດທະນາ ຂພສ ດ້ວຍຮູບການພັດທະນາ ຕາມກົນໄກການ ນຳໃຊ້ທີ່ດິນຢ່າງມີຈຸດສຸມ, ການຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ, ການພັດທະນາທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມ ເພື່ອໃຫ້ເກີດປະສິດທິຜົນສູງສຸດ ເຂົ້າໃນການພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ລະບົບນິຕິກຳ ແລະ ລະບົບສະຖາບັນ ທີ່ຈຳເປັນ ແລະ ເອື້ອອຳນວຍໃຫ້ແກ່ການດຳເນີນທຸລະກິດ ເພື່ອສາ ມາດສ້າງຄວາມສາມາດແຂ່ງຂັນ ໃຫ້ແກ່ອຸດສາຫະກຳຈຸດສຸມ ໂດຍການ ນຳໃຊ້ຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມຕ່ອງໂສ້ການສະໜອງ ແລະ ຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າຂອງສາກົນ.

ມາດຕາ 7. ການປົກປ້ອງການລົງທຶນ ຂອງຜູ້ພັດທະນາ ແລະ ຜູ້ລົງທຶນ
ຜູ້ພັດທະນາ ແລະ ຜູ້ລົງທຶນ ຢູ່ ຂພສ ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງສິດ ແລະ

ຜົນປະໂຫຍດຂອງຕົນ ຈາກລັດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 60, 61 ແລະ ມາດຕາ 62 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ.

ມາດຕາ 8. ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງພົນລະເມືອງໃນ ຂພສ

ພົນລະເມືອງທີ່ດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນ ຂພສ ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງຕົນ ຕາມລັດຖະທຳມະນູນ ແລະ ກົດໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ ແລະ ຢູ່ພາຍໃຕ້ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ການຄຸ້ມຄອງ ຂອງຄະນະບໍລິຫານ ແລະ/ຫລື ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຂພສ; ມີພັນທະເຂົ້າຮ່ວມ ການເຄື່ອນໄຫວຕ່າງໆ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມືກັບທຸກພາກສ່ວນ ພາຍໃນ ຂພສ, ເຄົາລົບ, ປະຕິບັດຕາມດຳລັດສະບັບນີ້ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂອງ ຂພສ. ພົນລະເມືອງໃນ ຂພສ ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມຕ່າງໆ ຄືກັນກັບ ຜູ້ລົງທຶນຢູ່ໃນ ຂພສ.

ມາດຕາ 9. ການຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດສົ່ງເສີມໃຫ້ທຸກພາກສ່ວນພາຍໃນ ຂພສ ດຶງດູດຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ເຂົ້າມາລົງທຶນໃນເຂດຂອງຕົນ ຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການສົ່ງເສີມ ການລົງທຶນ, ທັງເປີດກວ້າງການຕະຫລາດ, ແລກປ່ຽນແຮງງານ, ວັດຖຸດິບ, ເຕັກໂນໂລຊີ, ການເງິນ, ການຄ້າ, ການສົ່ງອອກ - ນຳເຂົ້າ, ການຂົນສົ່ງ, ການເຂົ້າ-ອອກ ເມືອງ, ພົວພັນກັບບໍລິສັດຕ່າງປະເທດ ເພື່ອເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າ ໃນພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ບົນພື້ນຖານລະບຽບກົດໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ.

**ໝວດທີ II
ຂັ້ນຕອນການສ້າງຕັ້ງ ຂພສ**

ມາດຕາ 10. ເອກະສານຂໍສ້າງຕັ້ງ ຂພສ

ຜູ້ທີ່ມີຈຸດປະສົງສ້າງຕັ້ງ ຂພສ ຕ້ອງຍື່ນຄຳຮ້ອງຕໍ່ ຄຂພສ ໂດຍ ຜ່ານ

ກຄຂພສ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ ເອກະສານດັ່ງນີ້:

1. ບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ;
2. ແຜນແມ່ບົດການພັດທະນາ;
3. ບົດປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ ວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ;
4. ຮ່າງສັນຍາພັດທະນາໂຄງການ ຂພສ;
5. ເອກະສານຢັ້ງຢືນຖານະການເງິນ;
6. ເອກະສານຢັ້ງຢືນຖານະບຸກຄົນ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນ;
7. ເອກະສານອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 11. ເງື່ອນໄຂຜູ້ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ພັດທະນາ ຂພສ

ຜູ້ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ພັດທະນາ ຂພສ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂດັ່ງນີ້:

- ມີຖານະເປັນນິຕິບຸກຄົນ;
- ມີປະສົບການໃນການດຳເນີນທຸລະກິດ ແຕ່ຫ້າປີຂຶ້ນໄປ;
- ມີຖານະການເງິນທີ່ດີ ໂດຍໄດ້ຮັບການກວດກາ ແລະ ຢັ້ງຢືນຈາກສະຖາບັນການເງິນພາຍໃນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດທີ່ເຊື່ອຖືໄດ້.

ມາດຕາ 12. ຂັ້ນຕອນການພິຈາລະນາສ້າງຕັ້ງ

ການພິຈາລະນາສ້າງຕັ້ງ ຂພສ ມີຂັ້ນຕອນດັ່ງນີ້:

1. ຜູ້ທີ່ມີຈຸດປະສົງພັດທະນາ ຂພສ ຍື່ນເອກະສານຂໍສ້າງຕັ້ງ ຂພສ ຕໍ່ ຄຂພສ ໂດຍຜ່ານ ກຄຂພສ ຕາມແບບຟອມເອກະສານ ທີ່ກຳນົດອອກ;
2. ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ຮັບຄຳຮ້ອງຂໍສ້າງຕັ້ງ ຂພສ ແລ້ວ, ກຄຂພສ ປະສານ ສົມທົບກັບຂະແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຄົ້ນຄວ້າ ນຳສະເໜີຕໍ່ປະທານ ຄຂພສ ແຕ່ງຕັ້ງຄະນະຮັບຜິດຊອບ ສ້າງຕັ້ງ ຂພສ ເພື່ອສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ ໃນເບື້ອງຕົ້ນຂອງ ການສ້າງຕັ້ງ ຂພສ;
3. ຫລັງຈາກໄດ້ຮັບ ການແຕ່ງຕັ້ງຄະນະຮັບຜິດຊອບດັ່ງກ່າວ ຢ່າງເປັນ ທາງການ ແລ້ວ, ຄະນະຮັບຜິດຊອບດັ່ງກ່າວ ເປີດກອງປະຊຸມຄັ້ງປະຖົມມະລືກ ເພື່ອ

ປຶກສາຫາລື, ແບ່ງງານ ແລະ ວາງແຜນວຽກງານ ລະອຽດ.

ຫົວໜ້າຄະນະດັ່ງກ່າວ ມີສິດແຕ່ງຕັ້ງກອງເລຂາຂອງຕົນຂຶ້ນ ເພື່ອ
ຊ່ວຍຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານໃຫ້ສຳເລັດຜົນ;

4. ກຄຂພສ ສັງລວມຜົນການສຶກສາ, ຜົນຂອງການເຈລະຈາ ສັນຍາສຳປະ
ທານ ແລະ ການຄົ້ນຄ້ວາ ຂອງຄະນະຮັບຜິດຊອບສ້າງຕັ້ງເພື່ອ ສະເໜີຕໍ່ກອງ
ປະຊຸມກອງເລຂາຜູ້ປະຈຳການ ແລະ ບໍ່ປະຈຳການ, ຫລັງຈາກນັ້ນ ຈຶ່ງນຳສະ
ເໜີ ຄຂພສ ພິຈາລະນາບົນພື້ນຖານການຍັ້ງຢືນ ເຫັນດີເປັນລາຍລັກອັກ
ສອນຂອງຄະນະຮັບຜິດຊອບສ້າງຕັ້ງ;
5. ຄຂພສ ພິຈາລະນາ ຕົກລົງ ຫລື ປະຕິເສດການສ້າງຕັ້ງ ຂພສ. ກໍລະນີຕົກ
ລົງອະນຸມັດສ້າງຕັ້ງ ຂພສ ປະທານ ຄຂພສ ອອກຂໍ້ຕົກລົງ ເພື່ອປະກາດ ການ
ສ້າງຕັ້ງ ຂພສ ແລະ ກຄຂພສ ອອກໂບທະບຽນສຳ ປະທານ ຂພສ. ກໍລະນີທີ່
ເກີນຂອບເຂດສິດ ແລະ ພາລະບົດບາດ ຂອງຕົນ, ຄຂພສ ສະເໜີລັດຖະ
ບານພິຈາລະນາ;
6. ກໍລະນີ ຄຂພສ ປະຕິເສດການສ້າງຕັ້ງ ຂພສ, ກຄຂພສ ແຈ້ງຕອບປະຕິເສດ
ໃຫ້ຜູ້ສະເໜີພັດທະນາ ຂພສ ຊາບ ພ້ອມດ້ວຍເຫດຜົນທີ່ ເໝາະສົມ;
7. ຖ້າວ່າເປັນໂຄງການທີ່ນອນຢູ່ໃນແຜນແມ່ບົດ ການພັດທະນາ ຂພສ ທີ່ລັດຖະ
ບານຮັບຮອງເອົາແລ້ວນັ້ນ, ຂັ້ນຕອນການພິຈາລະນາ ແມ່ນໃຫ້ເລືອກເຟັ້ນ
ເອົາຜູ້ພັດທະນາຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ ດ້ວຍວິທີການ ຕ່າງໆ ເປັນຕົ້ນ ການປຽບ
ທຽບ, ການປະມຸນ ຫລື ການປະເມີນຜົນ ໂດຍ ກຄຂພສ ບົນພື້ນຖານການ
ສົມທົບກັບຂະແໜງການ ແລະ ຫ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 13. ໂຄງປະກອບ ແລະ ອາຍຸຂອງຄະນະຮັບຜິດຊອບສ້າງຕັ້ງ ຂພສ

ໂຄງປະກອບຂອງຄະນະຮັບຜິດຊອບສ້າງຕັ້ງ ຂພສ ມີດັ່ງນີ້:

1. ເຈົ້າແຂວງ ຫລື ຮອງເຈົ້າແຂວງ ບ່ອນທີ່ ຂພສ ຕັ້ງຢູ່ ຫລື ບຸກຄົນ ອື່ນທີ່ເຫັນວ່າ
ເໝາະສົມ ເປັນຫົວໜ້າຄະນະ;
2. ຫົວໜ້າ ຫລື ຮອງຫົວໜ້າ ກຄຂພສ ຫລື/ແລະ ຂະແໜງການອື່ນທີ່ເໝາະສົມ

ເປັນຮອງຫົວໜ້າຄະນະ ແລະ ກຳມະການຈຳນວນໜຶ່ງ ຊຶ່ງມາຈາກຂະແໜງ
ການຕ່າງໆ, ທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຜູ້ພັດທະນາ;

ຄະນະຮັບຜິດຊອບສ້າງຕັ້ງ ຂພສ ມີອາຍຸການດຳເນີນງານສູງສຸດ
ຫົກເດືອນ, ຖ້າກໍລະນີມີ ຄວາມຈຳເປັນ ທີ່ມີເຫດຜົນພຽງພໍ ກໍສາມາດ ຕໍ່ອາ
ຍຸໄດ້ຕື່ມອີກບໍ່ເກີນ ຫົກເດືອນ ບົນພື້ນຖານການ ສະເໜີຂອງ ກຄຂພສ.

ມາດຕາ 14. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຄະນະຮັບຜິດຊອບສ້າງຕັ້ງ

ນອກຈາກສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 37 ຂອງກົດ
ໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນແລ້ວ, ຄະນະຮັບຜິດຊອບສ້າງຕັ້ງ ຂພສ
ຍັງມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕື່ມດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ, ສ້າງແຜນແມ່ບົດການພັດທະນາຮອບດ້ານຂອງ ຂພສ ໂດຍປະສານ
ສົມທົບກັບບັນດາຂະແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
2. ແກ້ໄຂບັນຫາຕ່າງໆ ທີ່ພົວພັນກັບການສ້າງຕັ້ງ ຂພສ ເປັນຕົ້ນ ບັນຫາ ທີ່ດົນ
ແລະ ຜົນປະໂຫຍດ ຂອງປະຊາຊົນໃນ ຂພສ;
3. ປະຕິບັດການຊົດເຊີຍຜົນປະໂຫຍດຂອງປະຊາຊົນ ຕາມລະບຽບການ ແລະ
ຈັດສັນປະຊາຊົນທີ່ຖືກຜົນກະທົບຈາກໂຄງການ;
4. ຄົ້ນຄວ້ານະໂຍບາຍສົ່ງເສີມ ແລະ ເງື່ອນໄຂຕ່າງໆ ທີ່ຈະໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນສັນ
ຍາສຳປະທານ ລະຫວ່າງລັດຖະບານ ແລະ ຜູ້ພັດທະນາ;
5. ປະສານສົມທົບກັບ ກຄຂພສ ເພື່ອເຈລະຈາສັນຍາ ກັບ ຜູ້ພັດທະນາ ແລະ ຮ່າງ
ສັນຍາເບື້ອງຕົ້ນ ເພື່ອສະເໜີ ຄຂພສ ພິຈາລະນາ;
6. ກໍລະນີມີຄວາມຈຳເປັນ ກໍສາມາດວ່າຈ້າງທີ່ປຶກສາ ຫລື ຜູ້ຊ່ຽວຊານ ພາຍໃນ
ແລະ ຕ່າງປະເທດ ເພື່ອຊ່ວຍຄົ້ນຄ້ວາການສ້າງຕັ້ງ ຂພສ ໃຫ້ສຳເລັດ. ສຳລັບ
ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ໃນການວ່າຈ້າງດັ່ງກ່າວ ແມ່ນບໍລິສັດຜູ້ພັດທະນາເປັນຜູ້ຮັບຜິດ
ຊອບ;
7. ຄະນະຮັບຜິດຊອບສ້າງຕັ້ງ ແລະ ຜູ້ພັດທະນາ ນຳສະເໜີຜົນຂອງການສຶກສາ
ຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງການພັດທະນາ ຕໍ່ກອງປະຊຸມ ກອງເລຂາຜູ້ປະຈຳ

ການ ແລະ ບໍ່ປະຈຳການ ເພື່ອສະຫຼຸບຜົນ ຂອງການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ ແລະ ໃຫ້ຄຳເຫັນຊີ້ນຳດ້ານມະຫາພາກຕໍ່ໂຄງການ ເພື່ອຮັບປະກັນ ການ ພັດທະນາຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ສອດຄ່ອງຕາມແຜນພັດທະນາເສດ ຖະກິດ - ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ;

8. ຄະນະຮັບຜິດຊອບສ້າງຕັ້ງ ແລະ ຜູ້ພັດທະນາ ບຶກສາຫາລື ແລະ ປັບປຸງຄືນ ບັນຫາທີ່ຍັງບໍ່ທັນແຈ້ງ ຕາມການຊີ້ນຳຂອງກອງປະຊຸມທີ່ໄດ້ກຳ ນົດໄວ້ໃນຂໍ້ 7 ເທິງນີ້ ເພື່ອຍັງຢືນ ເປັນລາຍລັກອັກສອນໃຫ້ ກຄຂພສ ເພື່ອລາຍງາຍຕໍ່ ຄຂພສ;
9. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ນຳສະເໜີບຸກຄະລາກອນທີ່ຈະປະກອບເຂົ້າໃນຄະນະບໍລິ ຫານ ແລະ/ຫລື ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຂພສ ເພື່ອນຳສະເໜີ ຂໍການແຕ່ງ ຕັ້ງຈາກ ປະທານ ຄຂພສ;
10. ນຳສະເໜີຕໍ່ກອງປະຊຸມ ຄຂພສ ເພື່ອພິຈາລະນາຕົກລົງ.

ມາດຕາ 15. ການສັ່ນສູດຂອງຄະນະຮັບຜິດຊອບສ້າງຕັ້ງ ຂພສ
ຄະນະຮັບຜິດຊອບສ້າງຕັ້ງ ຂພສ ຈະສັ່ນສູດລົງ ໃນກໍລະນີໃດໜຶ່ງ ດັ່ງນີ້:

1. ລັດຖະບານ ຫລື ຄຂພສ ໄດ້ຕົກລົງສ້າງຕັ້ງ ຂພສ ແລະ ແຕ່ງຕັ້ງຄະນະບໍລິ ຫານ ແລະ/ຫລື ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຂພສ ຢ່າງເປັນທາງ ການແລ້ວ;
2. ໃນກໍລະນີລັດຖະບານ ຫລື ຄຂພສ ບໍ່ອະນຸມັດໃຫ້ສ້າງຕັ້ງ ຂພສ;
3. ກຳນົດເວລາການເຄື່ອນໄຫວຂອງຄະນະໄດ້ສິ້ນສຸດລົງຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ ໃນຂໍ້ ຕົກລົງແຕ່ງຕັ້ງ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ຕໍ່ກຳນົດເວລາ ຫລື ຖືກແຕ່ງຕັ້ງຄືນ ໃໝ່.

ໝວດທີ III

ການພັດທະນາ, ການລົງທຶນ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວພາຍໃນ ຂພສ

ມາດຕາ 16. ການພັດທະນາ

ການພັດທະນາ ຂພສ ປະກອບດ້ວຍ :

1. ການສ້າງແຜນປະຕິບັດງານ;
2. ການພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ;
3. ຮູບການພັດທະນາ;
4. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານພັດທະນາ.

ມາດຕາ 17. ການສ້າງແຜນປະຕິບັດງານ ຂອງ ຂພສ

ຄະນະບໍລິຫານ ແລະ/ຫລື ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຂພສ ເປັນຜູ້ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສ້າງແຜນປະຕິບັດງານໂດຍອີງໃສ່ແຜນແມ່ບົດການພັດທະນາຮອບດ້ານຂອງ ຂພສ ເປັນແຕ່ລະໄລຍະ ໄລຍະສັ້ນ, ໄລຍະກາງ ແລະ ໄລຍະຍາວ ເປັນຕົ້ນ ແຜນພັດທະນາ ແລະ ນຳໃຊ້ທີ່ດິນ, ແຜນພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ການຂະຫຍາຍຕົວເມືອງ, ການສ້າງເຂດຊຸມຊົນໃໝ່, ເຂດທ່ອງທ່ຽວ, ເຂດວັດທະນະທຳ, ການສຶກສາ, ສາທາລະນະສຸກ, ກະສິກຳ, ອຸດສາຫະກຳ, ແຜນຜະລິດສິນຄ້າສົ່ງອອກ ແລະ ອື່ນໆ.

ມາດຕາ 18. ການພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ

ການພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ໃຫ້ປະຕິບັດດັ່ງນີ້:

1. ຜູ້ພັດທະນາ ຂພສ ຕ້ອງດຳເນີນການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງທັງໝົດ ເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃຫ້ແກ່ການດຶງດູດການລົງທຶນ ຈາກພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ເຂົ້າໃນເຂດ, ເຂດເຊື່ອມຕໍ່ ລະຫວ່າງ ຂພສ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ, ເຂດປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດ ຕາມແຜນ ແມ່ບົດການພັດທະນາ, ເຂດກັນຊົນ, ເຂດອະນຸລັກ ແລະ ເຂດອື່ນໆ ຕາມທີ່ລັດຖະບານ ໄດ້ຮັບຮອງເອົາ;
2. ພື້ນຖານໂຄງລ່າງທີ່ຈຳເປັນ ປະກອບດ້ວຍ ທາງຫລວງ, ທາງຊອຍ, ທາງເຊື່ອມຕໍ່ ຂອງເຂດ, ລະບົບໄຟຟ້າ, ນໍ້າປະປາ, ລະບົບບຳບັດນໍ້າເສຍ, ກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ, ຕາຝັ່ງກັນເຈື່ອນ, ທ່າເຮືອ, ດ່ານເຂົ້າ - ອອກເມືອງ, ຕາໜ່າງພາຍ ໃນເຂດ, ພື້ນຖານໂຄງລ່າງດ້ານການສຶກສາ, ສາທາລະນະສຸກ, ວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ, ໂທລະຄົມມະນາຄົມ ແລະ ອື່ນໆ ຊຶ່ງມີມາດຕະຖານລະດັບສູງ (ຫຼືກ

ເວັ້ນການກໍ່ສ້າງຫຼຸດມາດຕະຖານ ທີ່ລັດຖະບານ ກຳນົດ);

3. ແຫຼ່ງທຶນພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແມ່ນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຜູ້ ພັດທະນາ ຊຶ່ງອາດຈະໄດ້ມາຈາກທຶນຂອງຜູ້ພັດທະນາ, ງົບປະມານ ຂອງລັດ, ທຶນກູ້ຢືມ, ທຶນຈາກຜູ້ພັດທະນາຮ່ວມກັບລັດ ຫລື ລາຍຮັບ ທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນການບໍລິຫານ ຂພສ ຕາມອັດຕາສ່ວນການແບ່ງປັນ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນສັນຍາສຳປະທານ.

ມາດຕາ 19. ຮູບການພັດທະນາ ຂພສ

ການພັດທະນາ ຂພສ ຢູ່ ສປປ ລາວ ສາມາດດຳເນີນດ້ວຍຮູບການ ດັ່ງນີ້:

1. ລັດລົງທຶນພັດທະນາຮ້ອຍສ່ວນຮ້ອຍ (100%) ໝາຍເຖິງ ຂພສ ທີ່ລັດ ເປັນຜູ້ລົງທຶນພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ສິ່ງສາທາລະນຸປະໂພກ ຕ່າງໆທັງໝົດຂອງເຂດ ໂດຍນຳໃຊ້ງົບປະມານຂອງລັດ;
2. ລັດລົງທຶນຮ່ວມກັບເອກະຊົນພັດທະນາ ໝາຍເຖິງ ຂພສ ທີ່ລັດລົງທຶນຮ່ວມກັບເອກະຊົນພາຍໃນ ຫລື ຕ່າງປະເທດ ພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ສິ່ງສາທາລະນຸປະໂພກຕ່າງໆທັງໝົດຂອງເຂດ ຊຶ່ງລັດອາດ ປະກອບທຶນດ້ວຍສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ໂດຍລັດຖືຮຸ້ນຢ່າງໜ້ອຍ ສາມສິບສ່ວນຮ້ອຍ (30%) ຫລື ການປະກອບທຶນດ້ວຍຮູບການອື່ນຕາມການຕົກລົງ ເຫັນດີຂອງສອງຝ່າຍ, ສ່ວນຜູ້ພັດທະນາເອກະຊົນແມ່ນປະກອບທຶນເຂົ້າຮຸ້ນ ດ້ວຍເງິນສົດ ແລະ ຊັບສິນ;
3. ເອກະຊົນລົງທຶນພັດທະນາຮ້ອຍສ່ວນຮ້ອຍ (100%) ໝາຍເຖິງ ຂພສ ທີ່ເອກະຊົນພາຍໃນ ຫລື ຕ່າງປະເທດ ເປັນຜູ້ລົງທຶນພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ສິ່ງສາທາລະນຸປະໂພກຕ່າງໆທັງໝົດຂອງເຂດ ໂດຍນຳໃຊ້ງົບປະມານຂອງຜູ້ພັດທະນາເອງ.

ມາດຕາ 20. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານພັດທະນາ

ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານພັດທະນາ ຂພສ ຕ້ອງຕິດພັນກັບ ໜ້າ

ວຽກທີ່ສຳຄັນດັ່ງນີ້:

- ການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ວາງແຜນການພັດທະນາ ຂພສ ເປັນແຕ່ລະໄລຍະ (ໄລຍະສັ້ນ, ໄລຍະກາງ ແລະ ໄລຍະຍາວ) ພ້ອມກັນກັບ ການປະເມີນ ແລະ ການວິໄຈຜົນໄດ້ຮັບ;
- ການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ກຳນົດນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມການພັດທະນາ ຂພສ ລວມທັງ ກົນໄກການປະສານງານກັບຂະແໜງການຕ່າງໆ;
- ການຄົ້ນຄວ້າ ເຕັກນິກວິຊາການ ແລະ ມາດຕະການປົກປັກຮັກສາ ສິ່ງແວດລ້ອມ;
- ການພັດທະນາ ຂພສ ດ້ວຍລະບຽບກົດໝາຍ ແລະ ແຜນການຈັດ ສັນເຂດພື້ນທີ່;
- ການຄົ້ນຄວ້າ ເພື່ອສ້າງກົນໄກໃນການຄຸ້ມຄອງ - ບໍລິຫານ ແລະ ການເງິນຂອງຂພສ ໃຫ້ມີຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ສາມາດກວດສອບ ໄດ້;
- ການພົວພັນຮ່ວມມືດ້ານເຕັກນິກວິຊາການ ແລະ ການແລກປ່ຽນບົດຮຽນກັບສາກົນ.

ມາດຕາ 21. ການລົງທຶນໃນ ຂພສ

ການລົງທຶນໃນ ຂພສ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ການລົງທຶນທົ່ວໄປ;
2. ການລົງທຶນທີ່ໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມ.

ມາດຕາ 22. ການລົງທຶນທົ່ວໄປ

ຜູ້ພັດທະນາ ແລະ ຜູ້ລົງທຶນ ສາມາດລົງທຶນໃນທຸກຂະແໜງການ ພາຍໃນ ຂພສ, ຍົກເວັ້ນ ກິດຈະການທີ່ລັດຖະບານເກືອດທ້າມ ເປັນຕົ້ນ ການຊື້ຂາຍ, ການຜະລິດອາວຸດເສິກ, ສິ່ງເສບຕິດ, ສານເສບຕິດທີ່ເປັນພິດ, ກິດຈະການທີ່ພາໃຫ້ມີການທຳລາຍສິ່ງແວດລ້ອມ, ຊີວິດ ແລະ ຊັບສິນຂອງປະຊາຊົນ, ການບໍລິການທີ່ຂັດກັບລະບຽບກົດໝາຍ, ທຳລາຍຄວາມສະຫງົບ, ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ, ວັດທະນະທຳອັນດີງາມ ຂອງຊາດ ແລະ ຂອງທ້ອງຖິ່ນ. ການລົງທຶນ

ທີ່ໄປ ຈະບໍ່ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມໃດໆ ຈາກ ຂພສ.

ມາດຕາ 23. ການລົງທຶນທີ່ໄດ້ຮັບການສິ່ງເສີມ

ການລົງທຶນທີ່ໄດ້ຮັບການສິ່ງເສີມ ຕາມການກຳນົດຂອງຄະນະບໍລິຫານ ຫລື ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຂພສ ເປັນຕົ້ນ ອຸດສາຫະກຳ ເອເລັກໂຕຣນິກ, ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີໃໝ່ເຂົ້າໃນການຜະລິດ, ການຜະລິດອຸປະກອນກໍ່ສ້າງທັນສະໄໝ, ໂຄງລ່າງແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ, ການຜະລິດ - ປຸງແຕ່ງກະສິກຳສະອາດ, ຜະລິດຕະພັນປອດສານພິດ, ການຜະລິດເພື່ອສົ່ງອອກ, ການປູກຕົ້ນໄມ້ໃຫ້ເປັນປ່າ, ໂຮງຮຽນ, ໂຮງໝໍ, ສວນສາທາລະນະ ແລະ ກິດຈະການລົງທຶນອື່ນໆ ຕາມທີ່ ຂພສ ເຫັນວ່າ ເໝາະສົມ ແລະ ມີທ່າແຮງ.

ມາດຕາ 24. ສິດ ແລະ ພັນທະ ຂອງ ຜູ້ພັດທະນາ ຂພສ

ຜູ້ພັດທະນາ ຂພສ ມີສິດ ແລະ ພັນທະຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ເປັນເຈົ້າການໃນການລົງທຶນພັດທະນາ, ການຄຸ້ມຄອງ - ບໍລິຫານກິດ ຈະການ ການລົງທຶນຂອງຕົນ, ການວ່າຈ້າງແຮງງານ, ການຢູ່ອາໄສ, ການສົ່ງທຶນ, ຊັບສິນ ແລະ ລາຍຮັບອອກໄປຕ່າງປະເທດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດ ໄວ້ໃນມາດຕາ 64, 65, 66, 67 ແລະ 68 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສິ່ງເສີມການລົງທຶນ;
2. ປະຕິບັດພັນທະຕົ້ນຕໍ ລວມທັງ ພັນທະ ໃນການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 69 ແລະ 70 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສິ່ງເສີມການລົງທຶນ;
3. ປະຕິບັດພັນທະໃນການປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນກອງທຶນພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ຕາມສັນຍາສຳປະທານ ລະຫວ່າງລັດຖະບານ ກັບ ຜູ້ພັດທະນາ;
4. ປະຕິບັດ ແລະ ເກັບກູ້ທຶນຄືນ ຕາມສັນຍາລະຫວ່າງ ລັດຖະບານ ກັບຜູ້ພັດທະນາ;

5. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ພັນທະອື່ນໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາ, ດຳລັດ ສະບັບນີ້ ແລະ ນິຕິກຳສະເພາະຂອງ ຂພສ.

ມາດຕາ 25. ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງຜູ້ລົງທຶນໃນ ຂພສ

ຜູ້ລົງທຶນ ໃນ ຂພສ ປະຕິບັດສິດ ແລະ ພັນທະ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 63, 64, 65, 66, 68, 69 ແລະ 70 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ແລະ ປະຕິບັດສິດ ແລະ ພັນທະທີ່ໄດ້ກຳນົດ ໄວ້ໃນ ສັນຍາ.

ມາດຕາ 26. ການເຄື່ອນໄຫວພາຍໃນ ຂພສ

ການເຄື່ອນໄຫວພາຍໃນ ຂພສ ມີດັ່ງນີ້:

- ການສະເໜີການລົງທຶນ;
- ການບໍລິການລົງທຶນປະຕູດຽວ;
- ການນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ;
- ການເຂົ້າ-ອອກ ຂພສ;
- ການປົກປັກຮັກສາວັດທະນະທຳອັນດີງາມຂອງຊາດ ແລະ ອະນຸລັກສິ່ງແວດລ້ອມ;
- ການພົວພັນກັບພາຍນອກ.

ມາດຕາ 27. ການສະເໜີການລົງທຶນໃນ ຂພສ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ມີຈຸດປະສົງລົງທຶນ ຢູ່ ຂພສ ໃຫ້ຍື່ນຄຳຮ້ອງການລົງທຶນຕໍ່ ຄະນະບໍລິຫານ ຫລື ສະພາບໍລິຫານເສດ ຖະກິດ ຂພສ ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີ ຕາມແບບພິມທີ່ກຳນົດອອກ.

ຜູ້ລົງທຶນສາມາດຍື່ນຄຳຮ້ອງການລົງທຶນໂດຍຜ່ານແຟັກ, ຈົດໝາຍ

ເອເລັກໂຕຣນິກ ຫລື ຍື່ນໂດຍກົງ ຕໍ່ ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຂອງ ຂພສ ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີ.

ມາດຕາ 28. ການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວ

ການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວ ແມ່ນປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ ແລະ ກົນໄກການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 45 ແລະ 46 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ.

ຄະນະບໍລິຫານ ຫລື ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດຂອງ ຂພສ ສ້າງຕັ້ງ ຫ້ອງການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວ ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີ ເພື່ອອຳນວຍຄວາມ ສະດວກໃຫ້ແກ່ການລົງທຶນທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ເປັນຕົ້ນ ການ ອອກໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ, ການສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ການບໍລິການ ການລົງທຶນ ແລະ ການບໍລິການດ້ານອື່ນໆ.

ມາດຕາ 29. ການນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ

ການນຳເຂົ້າສິນຄ້າ, ອຸປະກອນ, ພາຫະນະ, ກົນຈັກ, ວັດຖຸດິບ, ວັດຖຸ ເຄິ່ງສຳເລັດຮູບ (ຍົກເວັ້ນ ນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟ) ເພື່ອຮັບໃຊ້ພາຍໃນ ຂພສ ໃຫ້ປະຕິ ບັດຕາມລະບຽບການສະເພາະຂອງເຂດ.ການສົ່ງອອກສິນຄ້າດັ່ງກ່າວໄປຍັງ ພາຍໃນປະເທດ ແລະ ປະເທດ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມລະບຽບ ກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ, ສັນຍາ ແລະ ສິນທິສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ຄະນະບໍລິຫານ ຫລື ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຂພສ ເປັນຜູ້ຍິ່ງ ຍືນ ແລະ ລາຍງານການ ນຳເຂົ້າ - ສົ່ງອອກ ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີ ຕໍ່ ຄຂພສ ຢ່າງເປັນ ປົກກະຕິ.

ມາດຕາ 30. ການເຂົ້າ - ອອກ ຂພສ

ການເຂົ້າ - ອອກ ຂພສ ຕ້ອງໄດ້ຜ່ານການກວດກາຂອງດ່ານ ຕາມ ຈຸດທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້.

ມາດຕາ 31. ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ

ຄະນະບໍລິຫານ ຫລື ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຂພສ ເປັນຜູ້ກຳນົດຫລັກການ, ລະບຽບການກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ, ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບ ກົດໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ ແລະ ຮັບປະກັນການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ.

ມາດຕາ 32. ການພົວພັນກັບພາຍນອກ

ຂພສ ມີສິດເຄື່ອນໄຫວພົວພັນກັບບໍລິສັດອື່ນ, ອົງການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ຕາມກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ.

ອົງການຈັດຕັ້ງ, ຂະແໜງການຕ່າງໆທີ່ຢູ່ພາຍນອກ ຂພສ ມີໜ້າທີ່ອຳນວຍຄວາມສະດວກ, ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມື, ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ແນະນຳເພື່ອໃຫ້ ຂພສ ສາມາດເຄື່ອນໄຫວຢ່າງມີປະສິດທິຜົນສູງ ຕາມສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງ ຂພສ.

ໝວດທີ IV

ການຫັນ ຂພສ ເປັນນະຄອນ

ມາດຕາ 33. ເງື່ອນໄຂຂອງການຫັນ ຂພສ ເປັນນະຄອນ

ການຫັນ ຂພສ ເປັນນະຄອນແມ່ນອີງໃສ່ເງື່ອນໄຂທີ່ກຳນົດໄວ້ ໃນ ມາດຕາ 12 ໝວດທີ 2 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ລາຍລະອຽດ ມີດັ່ງນີ້:

1. ເປັນຕົວເມືອງໃຫຍ່, ເປັນໃຈກາງ ທາງດ້ານການເມືອງ, ເສດຖະກິດ, ວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ;
2. ເປັນສູນກາງການດຳເນີນທຸລະກິດ, ການຜະລິດ, ການຄ້າ, ການບໍລິການ ແລະ ການທ່ອງທ່ຽວ;
3. ມີບົດບາດຊຸກຍູ້ການພັດທະນາເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມ ຂອງປະເທດ, ມີ

ການຂະຫຍາຍຕົວທາງດ້ານພື້ນຖານໂຄງລ່າງສິ່ງສາທາລະນະປະໂພກ, ໄຟຟ້າ, ນໍ້າປະປາ, ຖະໜົນຫົນທາງ, ສະໜາມບິນສາກົນ, ທ່າເຮືອ, ໂທລະຄົມມະນາຄົມ, ໄປສະນີ, ຂົນສົ່ງ, ກິດຈະການ ສາທາລະນະ ເປັນຕົ້ນ ໂຮງໝໍ, ໂຮງຮຽນ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບການພັດທະນາ ຢ່າງເປັນລະບົບຄົບຊຸດ ພ້ອມທັງລະບົບການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ ທີ່ຫັນເປັນອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັນສະໄໝ ແລະ ມີການພົວພັນຮ່ວມມືກັບພາຍນອກ ແລະ ສາກົນ. ສຳລັບ ຂພສ ໃດທີ່ບໍ່ມີເງື່ອນໄຂໃນການສ້າງທ່າເຮືອ ຫລື ສະໜາມບິນສາກົນ ກໍບໍ່ໃຫ້ຖືເປັນຂໍ້ຈຳກັດໃນການຫັນເປັນນະຄອນ;

4. ມີພົນລະເມືອງແຕ່ ແປດສິບພັນຄົນ ຂຶ້ນໄປ.

ມາດຕາ 34. ຂຶ້ນຕອນການພິຈາລະນາ

ຄະນະບໍລິຫານ ຫລື ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຂພສ ສະເໜີຕໍ່ກຄຂພສ ເພື່ອປະສານສົມທົບ ກັບຂະແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຈັດຕັ້ງການສຳຫຼວດ ແລະ ກວດສອບລະບົບການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ ເພື່ອຕີລາຄາ, ປະເມີນຜົນ ຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນມາດຕາ 33 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້. ຜ່ານການປະເມີນຜົນ ຫາກເຫັນວ່າ ຂພສ ດັ່ງກ່າວມີຄົບເຖິງເງື່ອນໄຂ ແລະ ຮັບປະກັນການພັດທະນາຢ່າງໝັ້ນຄົງ, ຄະນະບໍລິຫານ ຫລື ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ສະເໜີຕໍ່ ຄຂພສ ໂດຍຜ່ານກຄຂພສ ເພື່ອພິຈາລະນາ. ຄຂພສ ພິຈາລະນາແລ້ວລາຍງານຕໍ່ລັດຖະບານ ເພື່ອໃຫ້ລັດຖະບານສະເໜີ ຕໍ່ສະພາແຫ່ງຊາດ ເພື່ອພິຈາລະນາຮັບຮອງ ເອົາ.

ມາດຕາ 35. ການປະກາດເປັນນະຄອນ

ຄຂພສ ລົມທົບກັບຄະນະລັດຖະບານ ແລະ ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຈັດຕັ້ງພິທີ ປະກາດ ແລະ ມອບມະຕິຕົກລົງ ວ່າດ້ວຍການປະກາດ ຂພສ ເປັນນະຄອນ ຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມລັດຖະທຳມະນູນ ແລະ ກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ.

ໝວດທີ V ນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມ

ມາດຕາ 36. ນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມ

ອີງຕາມບົດບັນຍັດໃນມາດຕາ 59 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສິ່ງເສີມການລົງທຶນ ນອກຈາກນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມທີ່ກຳນົດໄວ້ ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສິ່ງເສີມການລົງທຶນ ຂພສ ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມຕື່ມອີກດັ່ງນີ້:

- ເປັນຫົວໜ່ວຍບໍລິຫານນ້ອຍ-ສັງຄົມກວ້າງ (ສຳລັບເຂດເສດຖະກິດພິເສດ) ຫລື ລະບົບຕາປະທັບດຽວ (ສຳລັບເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ) ຕາມນະໂຍບາຍກົນໄກການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານແບບໃໝ່ທີ່ຫັນເປັນອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັນສະໄໝ;
- ໄດ້ຮັບສິດຮອບດ້ານໃນການພັດທະນາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ຂພສ;
- ບໍລິຫານເສດຖະກິດ, ການເງິນ ດ້ວຍຕົນເອງຢ່າງເປັນເອກະລາດ;
- ປະຕິບັດນະໂຍບາຍການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວ;
- ກຳນົດຄ່າເຊົ່າທີ່ດິນ, ອະສັງຫາລິມະຊັບ ແລະ ສັງຫາລິມະຊັບອື່ນໆ ໃນເຂດຂອງຕົນ;
- ໄດ້ຮັບການປະຕິບັດນະໂຍບາຍອື່ນຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 37. ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ພັດທະນາ ແລະ ຜູ້ລົງທຶນໃນ ຂພສ

ຜູ້ພັດທະນາ ແລະ ຜູ້ລົງທຶນໃນ ຂພສ ຈະໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ນະໂຍບາຍພິເສດດ້ານພາສີ ແລະ ສ່ວຍສາອາກອນ, ຄະນະບໍລິຫານ ຫລື ສະພາບໍລິຫານ ເສດຖະກິດ ຂພສ ເປັນຜູ້ພິຈາລະນາ ການຍົກເວັ້ນ ຫລື ຫລຸດຜ່ອນອັດຕາພາສີ - ສ່ວຍສາອາກອນປະເພດ ຕ່າງໆ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ລົງທຶນໂດຍອີງຕາມຂະແໜງການ, ກິດຈະການ, ຂະໜາດ ຂອງການລົງ ທຶນ, ແຕ່ສູງສຸດບໍ່ໃຫ້ເກີນອັດຕາທີ່ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍພາສີ ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສ່ວຍ

ສາອາກອນກຳນົດໄວ້.

2. ໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນພາສີ - ອາກອນນຳເຂົ້ານຳ້ມັນເຊື້ອໄຟໃນໄລຍະ ການກໍ່ສ້າງໃຫ້ຜູ້ພັດທະນາ ຂພສ ທີ່ຕັ້ງຢູ່ເຂດທ່າງໄກສອກຫລີກ ແລະ ມີພູມສັນຖານທີ່ທຸລະກິດດານ (ບໍ່ແມ່ນ ຂພສ ທົ່ວໄປ) ແລະ ໃຫ້ສ້າງແຜນນຳເຂົ້າປະຈຳປີ ໂດຍ ຄຂພສ ຈະເປັນຜູ້ພິຈາລະນາ;
3. ການນຳເຂົ້ານຳ້ມັນເຊື້ອໄຟ ສຳລັບຜູ້ລົງທຶນ ແລະ ຜູ້ປະກອບການອື່ນພາຍໃນ ຂພສ ແມ່ນໃຫ້ເສຍພາສີ-ອາກອນ ຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍພາສີ ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສ່ວຍສາອາກອນ;
4. ການນຳເຂົ້າວັດຖຸດິບຢູ່ພາຍໃນ ສປປ ລາວ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນກິດຈະການຕ່າງໆຂອງ ຂພສ ໃຫ້ຖືວ່າເປັນການສົ່ງອອກສິນຄ້າ ແລະ ຈະໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍດ້ານພາສີ - ອາກອນ ຕາມກົດໝາຍ;
5. ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມດ້ວຍສິດໃຊ້ທີ່ດິນ ແລະ ກຳມະສິດກ່ຽວກັບ ອະສັງຫາລິມະຊັບອື່ນຕາມມາດຕາ 58 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ;
6. ໄດ້ຮັບສິດໃນການຢູ່ອາໄສຢູ່ດິນແດນ ສປປ ລາວ ພ້ອມທັງຄອບຄົວ ຕາມໄລຍະເວລາຂອງ ສັນຍາການລົງທຶນພັດທະນາ;
7. ໄດ້ຮັບສິດໃນການວ່າຈ້າງແຮງງານ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 66 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ;
8. ໄດ້ຮັບການອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃນການສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບການລົງທຶນ ແລະ ອື່ນໆ;
9. ໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍສັນລະເສີນດ້ວຍຮູບການຕ່າງໆ ຢ່າງເໝາະສົມກັບຜົນງານຂອງຜູ້ພັດທະນາ ແລະ ຜູ້ລົງທຶນ;
10. ໄດ້ຮັບເປັນພົນລະເມືອງກິຕິມະສັກ ຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 38. ການປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງຜູ້ພັດທະນາ ແລະ ຜູ້ລົງທຶນ ໃນ ຂພສ

ລັດຖະບານ ຮັບຮູ້, ປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດ ລວມທັງຊັບສິນ ຂອງຜູ້ພັດທະນາ ແລະ ຜູ້ລົງທຶນໃນ ຂພສ ຕາມເນື້ອໃນມາດຕາ 60, 61 ແລະ 62 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ.

ລັດຖະບານຮັບຮູ້, ປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງຜູ້ພັດທະນາ ຕາມສັນຍາສຳປະທານ ຂພສ ແລະ ຕາມມາດຕາ 37 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 39. ການເຂົ້າທີ່ດິນ

ຜູ້ລົງທຶນໃນ ຂພສ ທີ່ເຂົ້າທີ່ດິນໃນໄລຍະຍາວ ຈະໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍ ກ່ຽວກັບການເຂົ້າທີ່ດິນ ຕາມວິທີການ ແລະ ອັດຕາຄ່າເຂົ້າ ທີ່ຄະນະບໍລິຫານ ຫລື ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຂພສ ເປັນຜູ້ກຳນົດ.

ມາດຕາ 40. ການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທຶນ

ຜູ້ລົງທຶນ ສາມາດເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທຶນ ເຊັ່ນ: ການກູ້ຢືມເງິນນຳທະນາ ຄານທຸລະກິດ ແລະ ສະຖາບັນການເງິນອື່ນໆ ຢູ່ ສປປ ລາວ ແລະ ຢູ່ຕ່າງປະເທດ.

ມາດຕາ 41. ການຫັກຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ

ຜູ້ພັດທະນາ ແລະ ຜູ້ລົງທຶນໃນ ຂພສ ສາມາດຫັກຄ່າໃຊ້ຈ່າຍສຳລັບ ການຝຶກອົບຮົມບຸກຄະລາກອນອອກຈາກກຳໄລທີ່ຖືກເສຍອາກອນປະຈຳປີ.

ໝວດທີ VI
ທີ່ດິນ ຂພສ

ມາດຕາ 42. ການກຳນົດເຂດທີ່ດິນ

ລັດຈັດສັນທີ່ດິນສະເພາະໜ້າດິນ (ບໍ່ກວມເອົາຊັບສິມບັດ ແລະ ຊັບ

ພະຍາກອນຕ່າງໆທີ່ຢູ່ພື້ນດິນ ແລະ ນ່ານຟ້າ) ເພື່ອສ້າງເປັນ ຂພສ ໂດຍອີງຕາມ ຈຸດພິເສດ, ຂະໜາດ ແລະ ເງື່ອນໄຂຂອງທີ່ດິນ ເປັນຕົ້ນ ບ່ອນທີ່ ບໍ່ມີຊຸມຊົນໜ້າແໜ້ນ, ມີທີ່ຕັ້ງພູມສັນຖານເໝາະສົມ, ບໍ່ກວມເອົາໂຄງການ ພັດທະນາຕ່າງໆ ທີ່ລັດຖະບານໄດ້ອະນຸມັດແລ້ວ.

ມາດຕາ 43. ການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ

ລັດ ແລະ ຜູ້ພັດທະນາ ຕ້ອງໄດ້ທົດແທນຄ່າສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ, ສິ່ງປຸກ ສ້າງ ແລະ ວັດຖຸສິ່ງຂອງອື່ນໆ ທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມເສຍຫາຍຈາກການຈັດສັນເພື່ອ ສ້າງ ແລະ ພັດທະນາເປັນ ຂພສ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 44. ທີ່ດິນສະຫງວນ ແລະ ທີ່ດິນກັນຊົນ

ບຸກຄົນ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນ ບໍ່ມີສິດນຳໃຊ້ ຫລື ປຸກສ້າງສິ່ງຕ່າງໆໃສ່ໃນທີ່ ດິນສະຫງວນ ແລະ ທີ່ດິນກັນຊົນ. ໃນກໍລະນີທີ່ມີການລະເມີດ ຜູ້ກ່ຽວຈະບໍ່ໄດ້ ຮັບການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍຄືນແຕ່ຢ່າງໃດ.

ທີ່ດິນສະຫງວນ ແລະ ທີ່ດິນກັນຊົນນັ້ນ ມອບໃຫ້ຄະນະບໍລິຫານ ຫລື ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຂພສ ເປັນຜູ້ປົກປັກຮັກສາ, ອະນຸລັກ, ພື້ນພູບູລະ ນະ ແລະ ນຳໃຊ້ ເພື່ອຮັບປະກັນການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ແລະ ປົກປັກຮັກ ສາສິ່ງແວດລ້ອມພາຍໃນ ຂພສ.

ທີ່ດິນສະຫງວນ ແລະ ທີ່ດິນກັນຊົນ ທີ່ມອບໃຫ້ ຂພສ ເປັນຜູ້ປົກປັກ ຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ປຸກໄມ້ໃຫ້ເປັນປ່າ ເພື່ອປົກຄຸມພື້ນທີ່ສີຂຽວ ແລະ ສະໜອງອົກຊີແຊນ (O₂) ແກ່ ຂພສ ນັ້ນ ໃຫ້ຍົກເວັ້ນຄ່າເຊົ່າ ແລະ ຄ່າສຳ ປະທານ ຕະຫຼອດໄລຍະການສຳປະທານ. ແຕ່ ຂພສ ຕ້ອງຄຸ້ມຄອງໂດຍບໍ່ໃຫ້ ມີການຕັດໄມ້ຫຳລາຍປ່າຢ່າງເດັດຂາດ.

ມາດຕາ 45. ການປັກຫລັກໝາຍເຂດແດນ

ພາຍຫລັງທີ່ໄດ້ຮັບການຕົກລົງເຫັນດີສ້າງຕັ້ງ ຂພສ ແລ້ວ ກ່ອນຈະ

ເຊັ່ນສັນຍາສຳປະທານພັດທະນາ ຂພສ ຢ່າງເປັນທາງການນັ້ນ ຄະນະຮັບຜິດຊອບສ້າງຕັ້ງ ຂພສ ສົມທົບກັບອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ, ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ (ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ), ຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອປັກຫລັກໝາຍເຂດແດນ ຕາມການອະນຸມັດ ຂອງລັດຖະບານ ພ້ອມທັງແຕ້ມ ແຜນທີ່ເຂດ ເພື່ອຄັດຕິດກັບສັນຍາສຳປະທານພັດທະນາ ຂພສ.

ມາດຕາ 46. ການສ້າງຕັ້ງດ່ານ

ຄະນະຮັບຜິດຊອບສ້າງຕັ້ງ ຂພສ ສົມທົບກັບຂະແໜງການປ້ອງກັນຊາດ - ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ (ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ), ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ, ຂະແໜງການຂອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອສ້າງຕັ້ງດ່ານສາກົນ ແລະ ດ່ານທ້ອງຖິ່ນຂອງ ຂພສ.

ມາດຕາ 47. ການຂະຫຍາຍພື້ນທີ່ພັດທະນາ ຂພສ

ຜູ້ພັດທະນາ ທີ່ມີຈຸດປະສົງຂະຫຍາຍພື້ນທີ່ພັດທະນາ ຂພສ ຕ້ອງ ຍື່ນຄຳຮ້ອງຕໍ່ ກຄຂພສ ເພື່ອສະເໜີ ຕໍ່ ຄຂພສ ຫຼື ລັດຖະບານ ພິຈາລະນາ.

ມາດຕາ 48. ການພົວພັນກັບອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ

ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນບ່ອນ ຂພສ ຕັ້ງຢູ່ ຕ້ອງໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ຮ່ວມມືກັບຄະນະບໍລິຫານ ຫລື ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຂພສ ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີ ເປັນຕົ້ນ ການສຳຫຼວດ, ການຈັດສັນທີ່ດິນ, ການທົດແທນ ສິ່ງປຸກສ້າງ ແລະ ອື່ນໆ.

ມາດຕາ 49. ອາຍຸການພັດທະນາ ຂພສ

ຜູ້ພັດທະນາ ສາມາດພັດທະນາ ຂພສ ສູງສຸດບໍ່ເກີນ 99 ປີ ແລະ ສາມາດຕໍ່ໄດ້ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີ ຕາມການຕົກລົງຂອງລັດຖະບານ ເປັນຕົ້ນ ໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ພັດທະນາ ໄດ້ປະຕິບັດໂຄງການທີ່ນຳເອົາຜົນປະໂຫຍດສູງ

ສຸດໃຫ້ແກ່ປະເທດຊາດ, ໄດ້ປະຕິບັດສັນຍາຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ມີຜົນ
ງານໃນການປະກອບສ່ວນພັດທະນາທ້ອງຖິ່ນ.

ເມື່ອອາຍຸການລົງທຶນພັດທະນາ ຂພສ ໄດ້ສິ້ນສຸດລົງແລ້ວ ລັດເປັນ
ຜູ້ຮັບຜິດຊອບຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ ຂພສ ເປັນຕົ້ນ ເກັບພາສີ, ອາກອນ, ຄ່າທຳ
ນຽມ, ຄ່າເຊົ່າທີ່ດິນ, ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ສິ່ງສາທາລະນະປະໂພກຕ່າງໆ.

ມາດຕາ 50. ການອອກໃບຢັ້ງຢືນສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ

ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ ອອກໃບຢັ້ງຢືນສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ໃຫ້
ແກ່ຄະນະບໍລິຫານ ຫລື ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຂພສ.

ເນື້ອ ໃນສຳຄັນຂອງໃບຢັ້ງຢືນສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນປະກອບດ້ວຍ: ທີ່ຕັ້ງ,
ເນື້ອທີ່, ແຜນທີ່ດິນ, ກຳນົດເວລາ ແລະ ເງື່ອນໄຂການນຳໃຊ້ທີ່ດິນຕາມທີ່ໄດ້
ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາສຳປະທານ ຂພສ.

ຄະນະບໍລິຫານ ຫລື ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຂພສ ເປັນຜູ້ອອກ
ໃບຢັ້ງຢືນສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນຢູ່ພາຍໃນ ຂພສ ຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 51. ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ທີ່ດິນ

ດ້ານເຕັກນິກວິຊາການການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ທີ່ດິນຢູ່ພາຍໃນ
ຂພສ ໃຫ້ປະຕິບັດຢ່າງສອດ ຄ່ອງກັບກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທີ່ດິນ;

ສຳລັບນະໂຍບາຍກ່ຽວກັບທີ່ດິນ, ການເກັບລາຍຮັບຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບ
ທີ່ດິນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມການກຳນົດຂອງ ຂພສ.

ໝວດທີ VII

ການເງິນ, ການບັນຊີ ແລະ ງົບປະມານຂອງ ຂພສ

ມາດຕາ 52. ການເງິນຂອງ ຂພສ

ການເງິນຂອງ ຂພສ ໃຫ້ປະຕິບັດດັ່ງນີ້:

1. ຂພສ ເປັນຫົວໜ່ວຍແຜນການ ແລະ ການເງິນພິເສດ, ເພິ່ງຕົນເອງ ແລະ

ກຸ້ມຕົນເອງ, ປະຕິບັດ ພັນທະຕໍ່ ລັດຖະບານ ຕາມສັນຍາສຳປະທານ ແລະ ດຳລັດສະບັບນີ້;

2. ການຊຳລະພາຍໃນ ຂພສ ໃຫ້ນຳໃຊ້ສະກຸນເງິນກີບ, ການຊຳລະກັບຕ່າງປະເທດ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມສັນຍາ ໂດຍໃຫ້ຕີມູນຄ່າເປັນເງິນກີບ;
3. ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ເປັນຜູ້ຊຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາການຈະລາຈອນ ເງິນຕາໃນ ຂພສ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍກ່ຽວກັບການທະນາ ຄານ.

ມາດຕາ 53. ການນຳໃຊ້ລະບອບບັນຊີ

ລະບອບບັນຊີຂອງຜູ້ພັດທະນາ ແລະ ຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ ຂພສ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມລະບອບບັນຊີ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການບັນຊີຂອງ ສປປ ລາວ ແລະ ສາມາດນຳໃຊ້ລະບົບບັນຊີສາກົນອື່ນ ແຕ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບການອະນຸມັດຈາກ ກຄຂພສ ແລະ ຕ້ອງໃຫ້ອົງການກວດສອບແຫ່ງລັດ ສາມາດກວດສອບໄດ້.

ມາດຕາ 54. ການຈະລາຈອນ ແລະ ການໃຊ້ເງິນຕາຕ່າງປະເທດ

ລາຍຮັບຈາກການຂາຍສິນຄ້າ, ການບໍລິການ ແລະ ລາຍໄດ້ອື່ນໆ ຂອງຜູ້ລົງທຶນໃນ ຂພສ ທີ່ເປັນ ເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ໃຫ້ໂອນເຂົ້າບັນຊີທີ່ເປີດໄວ້ ໃນທະນາຄານ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ການນຳເງິນຕາຕ່າງປະເທດເຂົ້າ ຫຼື ອອກ ຂພສ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມລະບຽບກົດໝາຍກ່ຽວກັບການຊຸ້ມຄອງການຈະລາຈອນເງິນຕາຕ່າງປະເທດຂອງສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 55. ງົບປະມານ ຂພສ

ຂພສ ເປັນຫົວໜ່ວຍງົບປະມານການເງິນທີ່ເປັນເອກະລາດ ໂດຍແມ່ນກອງປະຊຸມຄະນະບໍລິຫານ ແລະ/ຫລື ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຂພສ ເປັນຜູ້ຕົກລົງ.

ລາຍຮັບ-ລາຍຈ່າຍ ງົບປະມານ ຂພສ ມີດັ່ງນີ້:

1. ລາຍຮັບຕົ້ນຕໍຂອງ ຂພສ ໄດ້ມາຈາກ ການດຳເນີນທຸລະກິດ, ການຜະລິດ ແລະ ການບໍລິການດັ່ງນີ້:

- ການໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນ ຂພສ ທີ່ໄດ້ພັດທະນາແລ້ວ;
- ການຂາຍ ຫລື ໃຫ້ເຊົ່າອະສັງຫາລິມະຊັບ;
- ຄ່າບໍລິການ, ຄ່າທຳນຽມ ແລະ ສະແຕັມອາກອນປະເພດຕ່າງໆ ຕາມລະບຽບການ;
- ລາຍຮັບພາສີ - ອາກອນ ທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນ ຂພສ (ຍົກເວັ້ນ ພາສີ-ອາກອນນຳເຂົ້າ ສປປ ລາວ);
- ເງິນປັບໃໝຈາກການລະເມີດສັນຍາການລົງທຶນໃນ ຂພສ;
- ລາຍຮັບຈາກການດຳເນີນທຸລະກິດ, ການບໍລິການ ໂຮງແຮມ, ຮ້ານສັບພະສິນຄ້າ ແລະ ກິດຈະ ການອື່ນໆ;
- ການຊື້-ຂາຍຮຸ້ນ ທາງກົງ ຫລື ທາງອ້ອມ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ; ລາຍຮັບອື່ນໆ.

2. ລາຍຈ່າຍຕົ້ນຕໍຂອງ ຂພສ ມີດັ່ງນີ້:

- ລາຍຈ່າຍໃນການລົງທຶນພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ;
- ລາຍຈ່າຍໃນການຊຸມຄອງບໍລິຫານ ຂອງ ຂພສ;
- ເງິນເດືອນ, ບຳເນັດ, ບຳນານ (ພະນັກງານລັດ ແລະ ພະນັກງານຂອງ ຂພສ);
- ສະຫວັດດີການສັງຄົມ (ພະນັກງານລັດ, ພະນັກງານຂອງ ຂພສ ແລະ ພະນັກງານຕາມສັນຍາ);
- ລາຍຈ່າຍເພື່ອສາທາລະນະປະໂຫຍດທີ່ຈຳເປັນພາຍໃນ ຂພສ ເປັນຕົ້ນໄຟຟ້າ, ນໍ້າປະປາ, ສະຖານີລົດເມ, ການທຳຄວາມສະອາດຕົວເມືອງ, ສວນສາທາລະນະ, ການປູກຕົ້ນໄມ້ແຄມທາງ ແລະ ອື່ນໆ;
- ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນກໍລະນີເກີດອຸປະຕິເຫດຕ່າງໆ;
- ຄັງສະສົມຂອງ ຂພສ.

ແຕ່ລະລາຍຈ່າຍແມ່ນກອງປະຊຸມຄະນະບໍລິຫານ ແລະ/ຫລື ສະ

ພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຂພສ ເປັນຜູ້ຕົກລົງ;

ສຳລັບເງິນເດືອນ, ບຳເນັດ, ບຳນານ ຂອງພະນັກງານລັດ ທີ່ປະຈຳ
ການ ຢູ່ ຂພສ ນັ້ນ ບໍ່ໃຫ້ ຫລຸດອັດຕາເງິນເດືອນ, ບຳເນັດ, ບຳນານ ຂອງພະ
ນັກງານສັງກັດລັດ ແລະ ຂຶ້ນກັບລະດັບການຂະຫຍາຍຕົວທາງດ້ານເສດຖະ
ກິດ ຂອງ ຂພສ.

3. ການແບ່ງປັນ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບກ່ຽວກັບລາຍຮັບ-ລາຍຈ່າຍ (ງົບປະ
ມານ) ລະຫວ່າງລັດຖະບານກັບຜູ້ພັດທະນາ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມລະບຽບການຖື
ຮຸ້ນ ໃນແຕ່ລະ 5 ປີ, 10 ປີ, 20 ປີ, 50 ປີ ... ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາສຳ
ປະທານ.

ກໍລະນີຜູ້ພັດທະນາເປັນລັດ ຫລື ເອກະຊົນລົງທຶນ ຮ້ອຍສ່ວນຮ້ອຍ
ກໍໃຫ້ປະຕິບັດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາສຳປະທານພັດທະນາ ຂພສ;

4. ງົບປະມານໃຊ້ຈ່າຍໃນການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານໃນໄລຍະຕົ້ນຂອງຄະນະບໍລິ
ຫານ ແລະ/ຫລື ສະພາ ບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຂພສ ໄດ້ມາຈາກຜູ້ພັດທະນາ
ຊຶ່ງໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາສຳປະທານ ລະຫວ່າງ ລັດຖະບານ ກັບຜູ້ພັດ
ທະນາ.

ມາດຕາ 56. ການແບ່ງປັນຜົນປະໂຫຍດ ລະຫວ່າງ ລັດຖະບານ ກັບ ຜູ້ພັດທະນາ
ການແບ່ງປັນຜົນປະໂຫຍດ ລະຫວ່າງ ລັດຖະບານ ກັບ ຜູ້ພັດທະນາ
ມີດັ່ງນີ້:

1. ຜົນປະໂຫຍດຂອງລັດຖະບານ

- ເງິນປັນຜົນ ຕາມການປະກອບຮຸ້ນ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ (ທາງກົງ) ຫລື ທາງອ້ອມ
ຕາມທີ່ໄດ້ ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາ ສຳປະທານ;
- ການແບ່ງປັນງົບປະມານຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ 3 ມາດຕາ 55 ຂ້າງເທິງນີ້;
- ຄ່າຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ, ລິຂະສິດຂອງ ລັດຖະບານ ທີ່ ຂພສ ນຳໃຊ້;
- ໝາກຜົນການພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ເຂດເຊື່ອມຕໍ່, ຍອດຜະລິດຕະ
ພັນພາຍໃນ (GDP) ຂອງທ້ອງຖິ່ນ (ທາງອ້ອມ);

- ການສະໜອງວຽກເຮັດງານທຳໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນ.

2. ຜົນປະໂຫຍດຂອງອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນ

- ຄ່ານຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ໃນ ຂພສ (ບໍ່ໃຫ້ຫຼຸດ 5% ຂອງມູນຄ່າຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ); 30% ຢ່າງໜ້ອຍ ຂອງລາຍຮັບທັງໝົດທີ່ລັດຖະບານໄດ້ມາຈາກເງິນປັນຜົນ ແລະ ເງິນແບ່ງປັນງົບປະມານ ຂພສ;

3. ຜົນປະໂຫຍດຂອງອົງການປົກຄອງເມືອງ, ເທດສະບານ

- 30% ຢ່າງໜ້ອຍ ຂອງຄ່ານຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດໃນ ຂພສ ທີ່ອົງການປົກຄອງ ແຂວງ, ນະຄອນ ໄດ້ຮັບ;
- 30% ຢ່າງໜ້ອຍ ຂອງລາຍຮັບທັງໝົດ ທີ່ລັດຖະບານ ໄດ້ມາຈາກເງິນປັນຜົນ ແລະ ເງິນແບ່ງປັນງົບປະມານ ຂພສ ທີ່ອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນ ໄດ້ຮັບ;

4. ຜົນປະໂຫຍດຂອງຜູ້ພັດທະນາ

- ລາຍຮັບຈາກການປັນຜົນຂອງ ການປະກອບຮຸ້ນ ໃນແຕ່ລະ ໄລຍະຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນສັນຍາສຳປະທານ ລະຫວ່າງ ລັດຖະບານ ກັບ ຜູ້ພັດທະນາ;
- ລາຍຮັບຈາກການຖືຮຸ້ນໃນກິດຈະການຕ່າງໆ ທີ່ເກີດຂຶ້ນໃໝ່ໃນ ຂພສ;
- ລາຍຮັບ ໃນການດຳເນີນທຸລະກິດ, ການບໍລິການ, ການລົງທຶນ ແລະ ລາຍຮັບອື່ນໆ ຕາມ ການຕົກລົງຂອງ ລັດຖະບານ.

ສຳລັບສິດຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ບັນຫາອື່ນໆທີ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ກຳນົດຫຼື ກຳນົດບໍ່ຈະແຈ້ງນັ້ນ ໃຫ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາສຳປະທານ ລະຫວ່າງ ລັດຖະບານ ກັບຜູ້ພັດທະນາ.

ໝວດທີ VIII ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ມາດຕາ 57. ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ
ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນ ຂພສ ໃຫ້ດຳເນີນດ້ວຍການ
ແກ້ໄຂພາຍໃນ ຫລື ການແກ້ໄຂ ພາຍນອກ.

ມາດຕາ 58. ການແກ້ໄຂພາຍໃນ
ການແກ້ໄຂພາຍໃນ ດຳເນີນຜ່ານການປະນີປະນອມ ລະຫວ່າງ
ຄູ່ກໍລະນີດ້ວຍກັນ, ຖ້າບໍ່ສາມາດ ຕົກລົງກັນໄດ້ ກໍໃຫ້ຄະນະບໍລິຫານ ຂພສ
ທຳການໄກ່ເກ່ຍ, ຖ້າຍັງບໍ່ສຳເລັດ ຈຶ່ງດຳເນີນການແກ້ໄຂພາຍນອກ.

ມາດຕາ 59. ການແກ້ໄຂພາຍນອກ
ການແກ້ໄຂພາຍນອກ ດຳເນີນໂດຍຄະນະກຳມະການທີ່ປຶກສາ
ແລະ ແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ຂພສ ຖ້າຫາກບໍ່ສາມາດແກ້ໄຂໄດ້ ຄູ່ກໍລະນີມີສິດ
ສະເໜີຕໍ່ສຳນັກງານແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ຫຼື ສານປະຊາຊົນ
ເພື່ອໃຫ້ດຳເນີນຕາມຂະບວນການຍຸຕິທຳ.

ໝວດທີ IX ການຄຸ້ມຄອງ, ບໍລິຫານພາຍໃນ ແລະ ການກວດກາ ຂພສ

ມາດຕາ 60. ການຮັກສາຄວາມສະຫງົບໃນ ຂພສ
ການຮັກສາຄວາມສະຫງົບໃນ ຂພສ ໃຫ້ປະຕິບັດດັ່ງນີ້:
1. ຂພສ ມີຫ້ອງການ ຫລື ກອງບັນຊາການ ປກສ ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີ ຊຶ່ງຮັບຜິດຊອບ
ຮັກສາຄວາມສະຫງົບພາຍໃນ ຂພສ;

2. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຫ້ອງການ ຫຼື ກອງບັນຊາການ ປກສ ຂອງ ຂພສ ມອບໃຫ້ປະທານຄະນະ ກຳມະການ ປກຊ-ປກສ ຂັ້ນແຂວງ ເປັນຜູ້ຕົກລົງ;
3. ພົນລະເມືອງ, ນັກລົງທຶນພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ດຳລົງຊີວິດໃນ ຂພສ ມີພັນທະຮັກສາຄວາມສະຫງົບ, ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງ ຂພສ ແລະ ປະຕິບັດລະບຽບກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ.

ຫົວໜ້າຫ້ອງການ ຫລື ຫົວໜ້າກອງບັນຊາການ ປກສ ຖືກແຕ່ງຕັ້ງ ໂດຍປະທານຄະນະກຳມະການ ປກຊ-ປກສ ຂອງ ຂພສ.

ປະທານ ປກສ ຂອງ ຂພສ ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໂດຍ ປະທານ ປກຊ-ປກສ ແຂວງ, ນະຄອນ ແລະ ຢູ່ພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳ ໂດຍກົງຂອງ ຄະນະກຳມະການ ປກຊ-ປກສ ແຂວງ, ນະຄອນ ບ່ອນ ຂພສ ຕັ້ງຢູ່.

4. ໃນ ຂພສ ອາດມີລະບົບການປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ໂດຍສ້າງຕັ້ງເປັນວິສາຫະກິດບໍລິການ ຄວາມປອດໄພ ຫລື ນຳໃຊ້ກຳລັງທີ່ສັງກັດໃນວິສາຫະກິດ ບໍລິການຄວາມປອດໄພ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ສຳລັບເຂດເສດຖະກິດສະເພາະນັ້ນການຮັກສາຄວາມສະຫງົບ ຂອງເຂດ ແມ່ນຂຶ້ນກັບ ແຂວງ, ນະຄອນ ແລະ ເມືອງບ່ອນ ທີ່ເຂດຕັ້ງຢູ່ ແລະ ສາມາດນຳໃຊ້ກຳລັງທີ່ສັງກັດໃນວິສາຫະກິດ ບໍລິການຄວາມປອດໄພ ຢູ່ ສປປ ລາວ ແຕ່ບໍ່ສາມາດຈັດຕັ້ງກອງ ກຳລັງຮັກສາຄວາມສະຫງົບ ເປັນຂອງ ຕົນເອງໄດ້.

ມາດຕາ 61. ພາສາທີ່ໃຊ້ ໃນ ຂພສ

ບຸກຄົນ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ດຳລົງຊີວິດ ຫລື ດຳເນີນທຸລະກິດ ຢູ່ພາຍໃນ ຂພສ ໃຫ້ຖືເອົາພາສາລາວ ເປັນພາສາທາງລັດຖະການ. ສຳລັບພາສາຕ່າງ

ປະເທດນັ້ນ ໃຫ້ຖືເອົາພາສາອັງກິດ ຫລື ພາສາອື່ນ ຕາມການຕົກລົງຂອງລັດຖະບານ.

ໃນການຂຽນປ້າຍໂຄສະນາ, ປ້າຍຊື່ບໍລິສັດ, ປ້າຍອື່ນໆ ພາຍໃນຂພສ ແມ່ນໃຫ້ຂຽນພາສາລາວຢູ່ເທິງ ແລະ ພາສາຕ່າງປະເທດ ຢູ່ລຸ່ມ.

ມາດຕາ 62. ການຄຸ້ມຄອງຍານພາຫະນະ

ຄຂພສ ເປັນຜູ້ພິຈາລະນາອະນຸມັດ ໂຄຕາຍານພາຫະນະ ທຸກຊະນິດ ໃຫ້ແກ່ຂພສ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ.

ຜູ້ພັດທະນາ ແລະ ຜູ້ລົງທຶນ ທີ່ນຳໃຊ້ຍານພາຫະນະ, ເຄື່ອງກົນຈັກເຂົ້າໃນການດຳເນີນທຸລະກິດ, ການຜະລິດ, ການບໍລິການ ຕາມນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມຂອງ ຂພສ ນັ້ນ ຕ້ອງຂຶ້ນທະບຽນນຳຄະນະບໍລິຫານ ຫລື ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດຂພສ.

ຖ້າມີການມອບໂອນ ຫລື ຂາຍຍານພາຫະນະ, ເຄື່ອງກົນຈັກ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ລົງທຶນອື່ນພາຍໃນ ຂພສ ຕ້ອງຂໍ ການຢັ້ງຢືນຈາກຄະນະບໍລິຫານ ຫລື ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຂພສ ຜູ້ທີ່ອອກທະບຽນ ຍານພາຫະນະ, ເຄື່ອງກົນຈັກນັ້ນ ແລ້ວແຕ່ລະກໍລະນີ.

ສຳລັບການມອບໂອນ ຫລື ຂາຍຍານພາຫະນະ, ເຄື່ອງກົນຈັກອອກນອກເຂດ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມລະບຽບກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ ບົນ ພື້ນຖານການໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກຄະນະບໍລິຫານ ຫລື ສະພາບໍລິຫານ ເສດຖະກິດຂພສ ຜູ້ທີ່ອອກທະບຽນພາຫະນະ, ເຄື່ອງກົນຈັກນັ້ນ.

ຍານພາຫະນະທີ່ຂຶ້ນທະບຽນຢູ່ ຂພສ ໃຫ້ຕິດກາໝາຍ (Sticker) ແລະ ປຶ້ມຕິດຕາມສະເພາະ ເພື່ອສະດວກໃນການຄຸ້ມຄອງຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ໃນເວລາທີ່ນຳໃຊ້ຍານພາຫະນະດັ່ງກ່າວອອກເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຢູ່ນອກຂພສ. ລະບຽບການຄຸ້ມຄອງລະອຽດ ໃຫ້ ຂພສ ກຳນົດສະເພາະຕ່າງໆ ໂດຍຜ່ານການຮັບຮອງຈາກກອງເລຂາ ຄຂພສ.

ມາດຕາ 63. ການຄຸ້ມຄອງພົນລະເມືອງ

ຄະນະບໍລິຫານ ແລະ/ຫລື ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຂພສ ຕ້ອງປະສານສົມທົບເຊິ່ງກັນແລະກັນ ໃນການຄຸ້ມຄອງພົນລະເມືອງພາຍໃນ ຂພສ ເພື່ອອອກບັດຕ່າງໆ ໃຫ້ຄົນທີ່ມີສັນຊາດລາວ, ຜູ້ພັດທະນາ, ຜູ້ລົງທຶນ, ຄົນຕ່າງດ້າວ, ຄົນບໍ່ມີສັນຊາດ, ນັກທ່ອງທ່ຽວ, ຜູ້ຊ່ຽວຊານພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ, ກຳມະກອນ, ພະນັກງານຂອງລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ທັງພາຍ ໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ຕາມລະບຽບ ແລະ ກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 64. ການຄຸ້ມຄອງບຸກຄະລາກອນ ແລະ ແຮງງານ

ການຄຸ້ມຄອງບຸກຄະລາກອນ ຂອງຄະນະບໍລິຫານ ແລະ/ຫລື ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຂພສ ໃຫ້ອີງໃສ່ນິຕິກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງ ສປປ ລາວ.

ຜູ້ພັດທະນາ ແລະ ຜູ້ລົງທຶນຂອງ ຂພສ ມີພັນທະ ໃນການຄຸ້ມຄອງ, ປົກປ້ອງ ແລະ ສົ່ງເສີມຜູ້ອອກແຮງງານ ທີ່ຢູ່ໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງ ສປປ ລາວ ເປັນຕົ້ນ ສະຫວັດດີການ, ການປະກັນໄພແຮງງານ, ການປ້ອງກັນອຸປະຕິເຫດແຮງງານ, ການສ້າງ ແລະ ພັດທະນາສີມີແຮງງານ.

ມາດຕາ 65. ການປົກປັກຮັກສາວັດທະນະທຳຂອງຊາດ ແລະ ອະນຸລັກສິ່ງແວດລ້ອມ

ຄະນະບໍລິຫານ ແລະ/ຫລື ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຂພສ ຕ້ອງວາງແຜນການ, ຈັດສັນງົບປະມານ ແລະ ສ້າງຕັ້ງກອງທຶນ ໃນການຄຸ້ມຄອງ, ປົກປັກຮັກສາວັດທະນະທຳຂອງຊາດ ແລະ ພັດທະນາສິ່ງແວດລ້ອມ ພາຍໃນ ຂພສ.

ຜູ້ພັດທະນາ ແລະ ຜູ້ລົງທຶນ ຕ້ອງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກິດຈະການຂອງຕົນ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບມາດຕະຖານສາກົນ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວກັບ ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ ເພື່ອ:

1. ກຳຈັດສິ່ງເປິ້ະເປື້ອນ, ຫຼີກເວັ້ນການທຳລາຍຊັບພະຍາກອນ ທຳມະຊາດ ເພື່ອອະນຸລັກໃຫ້ກາຍເປັນ ແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ;
2. ປ້ອງກັນສະຖານທີ່ສັກສິດ, ສະຖານທີ່ວັດທະນະທຳ ແລະ ປະຫວັດສາດ;
3. ປ້ອງກັນມົນລະພິດ ແລະ ການເສື່ອມໂຊມຂອງສະພາບແວດລ້ອມ;
4. ຮັກສາສຸຂະພາບ ແລະ ຄວາມປອດໄພຂອງພະນັກງານ, ກຳມະກອນ ແລະ ຊຸມຊົນຢູ່ທ້ອງຖິ່ນໃກ້ຄຽງ.

ຜູ້ພັດທະນາ ແລະ ຜູ້ລົງທຶນ ຕ້ອງດຳເນີນກິດຈະການ ຢ່າງສົມເຫດສົມຜົນ ແລະ ບໍ່ກະທຳການໃດໆ ທີ່ອາດເປັນການສະກັດກັ້ນ ຫລື ຈຳກັດ ການຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດໃນອະນາຄົດ ໂດຍ ສອດຄ່ອງກັບ ລະບຽບກົດໝາຍກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ.

ມາດຕາ 66. ການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ໃນ ຂພສ

ການພັດທະນາ ຂພສ ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ໃນການປົກປັກຮັກສາ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ອະນຸລັກປ່າໄມ້ທຳມະຊາດ ແລະ ປູກໄມ້ໃຫ້ເປັນປ່າ ເພື່ອສ້າງ ເປັນເຂດສີຂຽວ. ໃນກໍລະນີ ທີ່ລັດຖະບານໄດ້ມອບໝາຍເຂດປ່າສະຫງວນ ແລະ ປ່າປ້ອງກັນ ທີ່ນອນໃນຂອບເຂດຂອງ ຂພສ, ຄະນະບໍລິຫານ ແລະ/ຫຼື ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຂພສ ຕ້ອງອອກລະບຽບການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຈັດ ສັນຍາປະມານ ເພື່ອປົກປັກຮັກສາເຂດປ່າດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບລະບຽບ ກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 67. ການຄຸ້ມຄອງການດຳເນີນທຸລະກິດ, ການຜະລິດ ແລະ ການບໍລິການ ການຄຸ້ມຄອງການດຳເນີນທຸລະກິດ, ການຜະລິດ ແລະ ການບໍລິ ການ ໃນ ຂພສ ແມ່ນຄະນະບໍລິຫານ ແລະ/ຫລື ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຂພສ ອອກລະບຽບການຄຸ້ມຄອງ ໂດຍໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບລະບຽບກົດໝາຍທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 68. ການຄຸ້ມຄອງວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ
ການຄຸ້ມຄອງ, ການພັດທະນາ ວັດທະນະທຳ - ສັງຄົມ, ລະບົບການ

ສຶກສາ ແລະ ສາທາລະນະສຸກ ໃນ ຂພສ ແມ່ນ ຄະນະບໍລິຫານ ແລະ/ຫລື ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຂພສ ອອກລະບຽບການຄຸ້ມຄອງ, ພັດທະນາໃຫ້ສອດ ຄ່ອງກັບລະບຽບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໂດຍຍົກສູງຄຸນນະພາບ ແລະ ໃຫ້ໄດ້ມາດຕະຖານສາກົນ.

ມາດຕາ 69. ການຄຸ້ມຄອງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ສິ່ງສາທາລະນະປະໂພກ
ການຄຸ້ມຄອງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ສິ່ງສາທາລະນະປະໂພກ ໃນ ຂພສ ແມ່ນຄະນະບໍລິຫານ ແລະ/ຫລື ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຂພສ ອອກລະບຽບການຄຸ້ມຄອງ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບລະບຽບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 70. ການວາງນະໂຍບາຍເສດຖະກິດມະຫາພາກໃນ ຂພສ
ການວາງນະໂຍບາຍເສດຖະກິດມະຫາພາກ ໃນການພັດທະນາ ຂພສ ຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດໃນແຕ່ລະໄລຍະໂດຍໃຫ້ເອົາໃຈໃສ່ດຶງດູດການລົງທຶນໃສ່ຂະແໜງການທີ່ຈະຊ່ວຍ ຫັນການຜະລິດກະສິກຳໃຫ້ກາຍເປັນອຸດສາຫະກຳ ແລະ ທັນສະໄໝເທື່ອລະກ້າວ ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍສົ່ງເສີມຂະແໜງການທີ່ປະເທດເຮົາມີທ່າແຮງ.

ມາດຕາ 71. ການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນສະຖິຕິ
ການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນສະຖິຕິ ໃນ ຂພສ ແມ່ນຄະນະບໍລິຫານ ແລະ/ຫລື ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຂພສ ອອກລະບຽບການຄຸ້ມຄອງ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບລະບຽບກົດໝາຍກ່ຽວກັບສະຖິຕິເພື່ອສາມາດເຊື່ອມຕໍ່ກັບ ກຄຂພສ.

ມາດຕາ 72. ການຄຸ້ມຄອງການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈ
ການຄຸ້ມຄອງການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈໃນ ຂພສ ແມ່ນຄະນະບໍລິຫານ ແລະ/ຫລື ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຂພສ ອອກລະບຽບການຄຸ້ມຄອງ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບລະບຽບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 73. ການຄຸ້ມຄອງການພົວພັນຮ່ວມມືພາຍໃນ ແລະ ສາກົນ

ການຄຸ້ມຄອງການ ພົວພັນຮ່ວມມືພາຍໃນ ແລະ ສາກົນໃນ ຂພສ ແມ່ນຄະນະບໍລິຫານ ແລະ/ຫລື ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຂພສ ອອກລະບຽບການຄຸ້ມຄອງໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບລະບຽບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 74. ການຄຸ້ມຄອງການຜະລິດ

ສິນຄ້າທຸກປະເພດ ທີ່ຜະລິດ, ປະກອບຢູ່ພາຍໃນ ຂພສ ຕ້ອງໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນຕົ້ນກຳເນີດສິນຄ້າ (Made in Laos) ຈຶ່ງສາມາດນຳອອກຈຳໜ່າຍ ແລະ ນຳສົ່ງອອກໄດ້.

ມາດຕາ 75. ການຄຸ້ມຄອງອາຫານ ແລະ ຢາ

ອາຫານ ແລະ ຢາ ທີ່ຜະລິດ, ນຳເຂົ້າ ແລະ ຈຳໜ່າຍພາຍໃນ ຂພສ ຕ້ອງຜ່ານການກວດກາຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ອາຫານ ແລະ ຢາ ພາຍໃນ ຂພສ ຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍອາຫານ ແລະ ຢາ ເພື່ອຮັບປະກັນສຸຂະພາບຂອງຜູ້ບໍລິໂພກຕາມມາດຕະຖານທີ່ສາກົນຍອມຮັບ.

ມາດຕາ 76. ການກວດກາສິນຄ້າ

ສິນຄ້າ, ວັດຖຸອຸປະກອນ ແລະ ຍານພາຫະນະ ທີ່ນຳເຂົ້າ ແລະ ສົ່ງອອກ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການກວດກາ ແລະ ຍັ້ງຍືນຈາກໜ່ວຍງານບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຂອງແຕ່ລະ ຂພສ ໂດຍໃຫ້ແຕ່ລະດ່ານ ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການບໍລິການ.

ມາດຕາ 77. ການຄຸ້ມຄອງສະຖາບັນການເງິນ

ການຄຸ້ມຄອງສະຖາບັນການເງິນແມ່ນຄະນະບໍລິຫານ ແລະ/ຫລື ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຂພສ ອອກລະບຽບການຄຸ້ມຄອງ ໃຫ້ສອດຄ່ອງ

ກັບລະບຽບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໂດຍສະເພາະບັດສິນເຊື້ອຈາກຕ່າງປະເທດ ທີ່ໃຊ້ຊຳລະຢູ່ ສປປ ລາວ ຕ້ອງປະຕິບັດ ໂດຍຜ່ານສູນບໍລິການການຊຳລະໃນ ສປປລາວ ເທົ່ານັ້ນ, ຖ້າຫາກສະຖາບັນການເງິນໃນ ຂພສ ບໍ່ສາມາດຕັ້ງສູນ ບໍລິການການຊຳລະໄດ້ນັ້ນ ໃຫ້ນຳໃຊ້ຮ່ວມ ກັບເຄືອຂ່າຍຂອງສູນບໍລິການ ການຊຳລະຂອງທະນາຄານທຸລະກິດທີ່ຈັດທະບຽນຢູ່ສປປລາວ.

ມາດຕາ 78. ການຄຸ້ມຄອງການຂົນສົ່ງສິນຄ້າຜ່ານແດນ ແລະ ສິນຄ້າສົ່ງອອກ
ບຸກຄົນ ແລະ ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ຂົນສົ່ງສິນຄ້າຜ່ານແດນ ແລະ ສົ່ງສິນຄ້າ ອອກ ສປປ ລາວ ຕ້ອງນຳໃຊ້ ການບໍລິການດ້ານລະບົບສາງ ແລະ ສົ່ງອອກ ຕາມດ່ານສາກົນຂອງ ສປປ ລາວ. ລາຍລະອຽດ ສຳລັບການ ຈັດຕັ້ງປະຕິ ບັດໃຫ້ຄະນະບໍລິຫານ ຫລື ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຂພສ ຕາມແຕ່ລະກໍ ລະນິກຳນິດລະບຽບການສະເພາະ ໂດຍຜ່ານການຮັບຮອງຈາກກອງເລຂາ ຄຂພສ.

ມາດຕາ 79. ການພັດທະນາ
ການພັດທະນາ ໃນ ຂພສ ແມ່ນຄະນະບໍລິຫານ ແລະ/ຫລື ສະພາບໍ ລິຫານເສດຖະກິດ ຂພສ ອອກລະບຽບການຄຸ້ມຄອງໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບລະ ບຽບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໂດຍໃຫ້ບັນລຸເປົ້າໝາຍສະຫັດສະວັດຂອງສັງຄົມ, ຮັບປະກັນສິ່ງແວດລ້ອມ, ຄວາມສະຫງົບປອດໄພ ແລະ ການພັດທະນາແບບ ຍືນຍົງ.

ມາດຕາ 80. ການບໍລິຫານພາຍໃນ ຂພສ
ການບໍລິຫານພາຍໃນ ຂພສ ຜູ້ບໍລິຫານຕ້ອງດຳເນີນຕາມຫຼັກການ ຕົ້ນຕໍດັ່ງນີ້:

1. ນິຕິກຳສະເພາະຂອງ ຂພສ;

2. ສັນຍາສຳປະທານລະຫວ່າງ ລັດຖະບານ ແລະ ຜູ້ພັດທະນາ;
3. ໂປ່ງໃສ;
4. ສາມາດກວດສອບໄດ້;
5. ປະສິດທິຜົນ;
6. ປອດສານເຄມີ;
7. ຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ;
8. ພັດທະນາແບບຍືນຍົງ.

ມາດຕາ 81. ການກວດກາ ຂພສ

ການກວດກາ ຂພສ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມ ພາກທີ IX ໝວດທີ 3 ຂອງ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການລົງເສີມການລົງທຶນ ແລະ ສາມາດນຳໃຊ້ອົງການກວດສອບອື່ນ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາສຳປະທານ.

ໝວດທີ X

ອົງການຄຸ້ມຄອງ ຂພສ

ມາດຕາ 82. ອົງການຄຸ້ມຄອງ ຂພສ

ອົງການຄຸ້ມຄອງ ຂພສ ຢູ່ ສປປ ລາວ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ລັດຖະບານ; ຄະນະກຳມະການແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ຊຽນຫຍໍ້ເປັນພາສາລາວ ຄຂພສ, ຊຽນເປັນພາສາອັງກິດ National Committee for Special Economic Zone and specific Economic Zone ແລະ ຊຽນຫຍໍ້ເປັນພາສາອັງກິດ NCSEZ;
2. ກອງເລຂາຄະນະກຳມະການແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ຊຽນຫຍໍ້ເປັນພາສາລາວ ກຄຂພສ, ຊຽນເປັນພາສາອັງກິດ Secretariat to National Committee for Special Economic Zone and specific Economic Zone ແລະ ຊຽນຫຍໍ້ເປັນພາສາ

- ອັງກິດ S-NCSEZ ເປັນສຳນັກງານ ຄຂພສ;
3. ບັນດາກະຊວງ ແລະ ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
 4. ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ;
 5. ຄະນະບໍລິຫານ ແລະ ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຂພສ ຂອງແຕ່ລະເຂດ;
 6. ຄະນະກຳມະການທີ່ປຶກສາ.

ມາດຕາ 83. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງລັດຖະບານ

ຕໍ່ກັບວຽກງານການຄຸ້ມຄອງ ຂພສ ລັດຖະບານ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ວາງນະໂຍບາຍ ແລະ ອອກນິຕິກຳຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບການພັດທະນາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງຂພສ;
2. ອຳນວຍຄວບຄຸມຄວາມໝັ້ນຄົງ, ຄວາມປອດໄພ ແລະ ຊັ້ນນຳ ໂດຍກົງຕໍ່ວຽກງານ ປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ;
3. ພິຈາລະນາ ອະນຸມັດດ້ານຈົບປະມານ ໃຫ້ແກ່ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງ ຄຂພສ ລວມທັງວຽກງານການພັດທະນາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ຂພສ ໃນຂອບເຂດ ທົ່ວປະເທດ;
4. ແນະນຳ ແລະ ຂົນຂວາຍນັກພັດທະນາ ແລະ ນັກລົງທຶນລາຍໃຫຍ່ ເພື່ອພັດທະນາ ແລະ ລົງທຶນໃນ ຂພສ.

ມາດຕາ 84. ຄຂພສ

ຄຂພສ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ເປັນປະທານ;
2. ລັດຖະມົນຕີປະຈຳທ້ອງຖິ່ນວ່າການລັດຖະບານ ເປັນຮອງປະທານ ທັງເປັນຜູ້ປະຈຳການ;
3. ລັດຖະມົນຕີວ່າການ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເປັນຮອງປະທານ;
4. ລັດຖະມົນຕີວ່າການ ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ເປັນຮອງປະທານ;

5. ລັດຖະມົນຕີວ່າການ ກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ເປັນຮອງປະທານ;
6. ລັດຖະມົນຕີວ່າການ ກະຊວງ ການເງິນ ເປັນກຳມະການ;
7. ລັດຖະມົນຕີວ່າການ ກະຊວງຍຸຕິທຳ ເປັນກຳມະການ;
8. ລັດຖະມົນຕີວ່າການ ກະຊວງຖະແຫລງຂ່າວ ວັດທະນະທຳ ແລະ ການທ່ອງທ່ຽວ ເປັນກຳມະການ;
9. ເຈົ້າແຂວງ ບ່ອນທີ່ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະຕັ້ງຢູ່ ເປັນກຳມະການ;
10. ລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍວ່າການ ກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ ເປັນກຳມະການ;
11. ລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍວ່າການ ກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ເປັນກຳມະການ;
12. ລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍວ່າການ ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ເປັນກຳມະການ;
13. ລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍວ່າການ ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ເປັນກຳມະການ;
14. ລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍວ່າການ ກະຊວງພາຍໃນ ເປັນກຳມະການ;
15. ລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍວ່າການ ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນກຳມະການ;
16. ຫົວໜ້າກອງເລຂາຄຂພສ ເປັນກຳມະການ;

ສຳລັບການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງ ຄຂພສ ແລະ ກຄຂພສ ເປັນອົງການປະຈຳການຂອງ ຄຂພສ ຊຶ່ງມີງົບປະມານຂັ້ນສອງນັ້ນ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 85. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງກະຊວງ ແລະ ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ

ກ່ຽວກັບວຽກງານ ຂພສ ກະຊວງ ແລະ ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ສະໜອງນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມ, ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການດຳເນີນກິດຈະການ ລົງທຶນໃນ ຂພສ ທີ່ຕິດພັນກັບຂະແໜງການຕົນ;

2. ແນະນຳ, ຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະບຽບກົດໝາຍ ໃນ ຂພສ ທີ່ຂະແໜງການຕົນໄດ້ກຳນົດ ອອກ;
3. ຝຶກອົບຮົມ, ຍົກລະດັບດ້ານວິຊາສະເພາະ ໃຫ້ພະນັກງານ ຂພສ ເພື່ອບັນລຸ ມາດຕະຖານຕໍາແໜ່ງງານຂອງຕົນ ຕາມການສະເໜີຂອງ ຂພສ.

ມາດຕາ 86. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ

ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ຊີ້ນຳວຽກງານ ປກສ ຂອງ ຂພສ ລວມທັງ ຮັບປະກັນ ຄວາມສະຫງົບແລະ ຄວາມເປັນລະບຽບ ຮຽບຮ້ອຍພາຍໃນ ຂພສ ຢູ່ທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ;
2. ຮັບຜິດຊອບ ໃນການຄຸ້ມຄອງຕິດຕາມການເຄື່ອນໄຫວຂອງຂພສ;
3. ຕິດຕາມການປະຕິບັດສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງປະຊາຊົນ, ຂອງລັດ, ຂອງຜູ້ພັດ ທະນາ ແລະ ຜູ້ລົງທຶນ;
4. ອຳນວຍຄວາມສະດວກດ້ານຕ່າງໆ ໃຫ້ແກ່ການພັດທະນາ ແລະ ການລົງທຶນ.

ມາດຕາ 87. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງບັນດາເມືອງປ່ອນ ຂພສ ຕັ້ງຢູ່

ບັນດາເມືອງ ປ່ອນ ຂພສ ຕັ້ງຢູ່ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ປະສານສົມທົບກັບຄະນະບໍລິຫານ ແລະ ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຂພສ ໃນການສ້າງແຜນພັດທະນາ ຂພສ ແລະ ເຂດອ້ອມຂ້າງ;
2. ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການຈັດສັນທີ່ດິນ, ການຍົກຍ້າຍ ແລະ ການດຳລົງຊີວິດຂອງປະຊາຊົນ ຢູ່ບໍລິເວນອ້ອມຂ້າງ ຂພສ ຕາມແຜນຜັງທີ່ໄດ້ຮັບຮອງເອົາ;
3. ຈັດສັນ ແລະ ຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບ, ປະກອບວຽກເຮັດງານທຳໃຫ້ປະຊາຊົນ ຕາມຄວາມຕ້ອງການ ພາຍໃນ ຂພສ. ອົງການປົກຄອງເມືອງ, ຄະນະບໍລິຫານ ແລະ ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຂພສ ເຄົາລົບນັບຖືຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນ, ຮ່ວມມືກັນຮັບຜິດຊອບຜົນໄດ້ຜົນເສຍຕໍ່ອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນ ແລະ ລັດຖະບານ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສັນຍາສຳປະທານ ແລະ ດຳລັດສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 88. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງບ້ານອ້ອມຂ້າງ ຂພສ

ບ້ານອ້ອມຂ້າງ ຂພສ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ດັ່ງນີ້:

1. ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ຄວາມປອດໄພ ພາຍໃນບ້ານ;
2. ສະໜັບສະໜູນການພັດທະນາ, ການລົງທຶນໃນ ຂພສຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;
3. ຊົມໃຊ້ ແລະ ປົກປັກຮັກສາ ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ຕ່າງໆ ທີ່ພັດທະນາຂຶ້ນພາຍໃນ ຂພສ ຕາມລະບຽບການຂອງ ຂພສ;
4. ສຶກສາອົບຮົມການຈັດຕັ້ງ ແລະ ປະຊາຊົນ ໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ເພື່ອປະກອບອາຊີບ, ຂະຫຍາຍທຸລະກິດ ຂະໜາດນ້ອຍແລະ ກາງປື້ນອ້ອມ ກິດຈະການຕ່າງໆ ຂອງ ຂພສ.

ມາດຕາ 89. ຄະນະບໍລິຫານ ຂພສ ຂອງແຕ່ລະເຂດ

ຄະນະບໍລິຫານ ຂພສ ຂອງແຕ່ລະເຂດ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ຫົວໜ້າຄະນະບໍລິຫານເຂດ;
2. ຮອງຫົວໜ້າຄະນະບໍລິຫານເຂດ ໜຶ່ງ ຫາ ສາມທ່ານ;
3. ກຳມະການຈຳນວນໜຶ່ງ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ.

ມາດຕາ 90. ການແຕ່ງຕັ້ງ ຄະນະບໍລິຫານ ຂພສ

ຫົວໜ້າ, ຮອງຫົວໜ້າ ແລະ ກຳມະການ ຂອງຄະນະບໍລິຫານ ຂພສ ຖືກແຕ່ງຕັ້ງ ຫລື ປົດຕຳແໜ່ງ ໂດຍປະທານ ຄຂພສ ຕາມການສະເໜີ ຂອງ ກອງເລຂາ ຄຂພສ ບົນພື້ນຖານການປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 91. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງ ຄະນະບໍລິຫານ ຂພສ

ຄະນະບໍລິຫານ ຂພສ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າຍຸດທະສາດການບໍລິຫານ ການປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບພາຍໃນ ຂພສ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບນະໂຍບາຍ ປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ

ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍ;

2. ຄົ້ນຄວ້າ, ອອກລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ ພົນລະເມືອງ, ການເຂົ້າ-ອອກຂພສ;
3. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ວາງນະໂຍບາຍກ່ຽວກັບການພັດທະນາສັງຄົມ, ການສົ່ງເສີມການສຶກສາ, ສາທາລະນະສຸກ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ການແກ້ໄຂບັນຫາສັງຄົມພາຍໃນ ຂພສ;
4. ຮັບປະກັນຄວາມສາມັກຄີ, ຄວາມສະຫງົບ, ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ ແລະ ຄວາມຍຸຕິທຳ ພາຍໃນ ຂພສ ຕາມລັດຖະທຳມະນູນ ແລະ ກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ;
5. ດຳເນີນການບໍລິການກິດຈະການເຄື່ອນໄຫວໃນ ຂພສ ເຮັດໃຫ້ ຂພສ ໄດ້ຮັບການພັດທະນາຢ່າງວ່ອງໄວຮອບດ້ານຖືກຕາມທິດທີ່ວາງໄວ້;
6. ຮ່ວມກັບສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ແລະ ຄະນະກຳມະການທີ່ປຶກສາເພື່ອແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ຕ່າງໆ ທີ່ເກີດຂຶ້ນພາຍໃນ ຂພສ;
7. ຮ່ວມກັບສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດວາງມາດຕະການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ, ຮັບປະກັນ ການພັດທະນາ ແບບຍືນຍົງ;
8. ໃຫ້ຄຳແນະນຳສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ໃນການປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຕົນ;
9. ປະສານສົມທົບກັບອົງການປົກຄອງຂັ້ນເມືອງ ຂໍ້ຄຳແທນຊື່ນຳຈາກອົງການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ ແລະ ຂະແໜງການສາຍຕັ້ງຂອງສູນກາງຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ເພື່ອຮັບປະກັນການເຄື່ອນໄຫວມີຄວາມສະດວກຄ່ອງຕົວ;
10. ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືສາກົນຕາມສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຕົນ;
11. ສະຫຼຸບ ລາຍງານຜົນການເຄື່ອນໄຫວໃຫ້ ຄຂພສ, ອົງການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ ແລະ ຂະແໜງການສາຍຕັ້ງຂອງສູນກາງຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

12. ປະຕິບັດ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍກຳນົດ.

ມາດຕາ 92. ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຂພສ ຂອງແຕ່ລະເຂດ

ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຂພສ ຂອງແຕ່ລະເຂດ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ປະທານສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ;
2. ຮອງປະທານສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ໜຶ່ງຫາສາມທ່ານ;
3. ກຳມະການຈຳນວນໜຶ່ງຕາມຄວາມເໝາະສົມ.

ມາດຕາ 93. ການແຕ່ງຕັ້ງ ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ

ປະທານ, ຮອງປະທານ, ກຳມະການຂອງສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຂພສ ຖືກແຕ່ງຕັ້ງ ຫລື ປົດຕຳແໜ່ງ ໂດຍປະທານ ຄຂພສ ຕາມການສະເໜີ ຂອງກອງເລຂາ ຄຂພສ ບົນພື້ນຖານ ການປະສານສົມທົບ ກັບ ຂະແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ສຳລັບການແຕ່ງຕັ້ງ ຫລື ປົດຕຳແໜ່ງຮອງປະທານສະພາບໍລິຫານ ເສດຖະກິດ ຂພສ ທີ່ເປັນຄົນຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງມີການກວດສອບຊີວະປະ ຫວັດໂດຍການເຫັນດີ ແລະ ສະເໜີຈາກປະທານສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ.

ມາດຕາ 94. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ

ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຂພສ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຕົ້ນຕໍດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ວາງແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການ ການລົງທຶນໃນແຕ່ລະໄລຍະ 6 ເດືອນ, 1 ປີ, 5 ປີ , 20 ປີ ແລະ ໄລຍະອື່ນ ຈົນ ສຳເລັດອາຍຸຂອງໂຄງການ;
2. ຄົ້ນຄວ້າ ລະບຽບການໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ບໍລິຫານເສດຖະກິດ;
3. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມ ການລົງທຶນຕາມກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ເປັນຕົ້ນອະນຸມັດການນຳເຂົ້າ ແລະ ສົ່ງອອກ ຢູ່ ຂພສ ທັງໝົດ;
4. ຊຸດຄົ້ນລາຍຮັບ, ສ້າງ ແລະ ປະຕິບັດງົບປະມານ ຂພສ;

5. ຈັດຕັ້ງການເກັບລາຍຮັບຕ່າງໆຂອງຂພສ;
6. ສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ພິຈາລະນາການລົງທຶນ ແລະ ປະເມີນຜົນການລົງທຶນ;
7. ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃຫ້ແກ່ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດພາຍໃນເຂດຂອງຕົນ;
8. ແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ຮ່ວມກັບຄະນະບໍລິຫານ ຂພສ ແລະ ຄະນະກຳມະການທີ່ປຶກສາ ແລະ ແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ;
9. ມອບພັນທະໃຫ້ລັດ ຕາມສັນຍາສຳປະທານ ແລະ ດຳລັດສະບັບນີ້;
10. ສ້າງ, ນຳໃຊ້ ແລະ ຄຸ້ມຄອງພະນັກງານ, ກຳມະກອນ ພາຍໃຕ້ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
11. ພັດທະນາວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ, ການສຶກສາ ແລະ ສາທາລະນະສຸກ;
12. ປົກປັກຮັກສາຄວາມສາມັກຄີພາຍໃນ ແລະ ພາຍນອກ, ຮັບປະກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງຂພສ;
13. ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ເພື່ອຮັບປະກັນການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ;
14. ຄຸ້ມຄອງຈັດສັນ ແລະ ນຳໃຊ້ທີ່ດິນ, ການປຸກສ້າງປະເພດຕ່າງໆ ຕາມລະບຽບການ;
15. ພົວພັນກັບບໍລິສັດ, ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;
16. ສະຫລຸບ, ລາຍງານ ຜົນຂອງການເຄື່ອນໄຫວປະຈຳໄຕມາດ, 6 ເດືອນ ແລະ ປະຈຳປີ ໃຫ້ລັດຖະບານ.

ມາດຕາ 95. ການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານເຂດເສດຖະກິດພິເສດ

ການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ມີລັກສະນະດັ່ງນີ້:

1. ການພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ສາທາລະນະໂຮມ ດ້ວຍການລົງທຶນຂອງລັດ ຮ້ອຍສ່ວນຮ້ອຍ (100%), ການຄຸ້ມຄອງເຂດດັ່ງກ່າວແມ່ນມີແຕ່ຄະນະບໍລິຫານເທົ່ານັ້ນ ຊຶ່ງມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 91

- ແລະ ມາດຕາ 94 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້;
2. ລັດຮ່ວມກັບເອກະຊົນ ລົງທຶນພັດທະນາ, ການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານປະກອບດ້ວຍສອງຄະນະ ຄື: ຄະນະບໍລິຫານ ແລະ ສະພາ ບໍລິຫານເສດຖະກິດຊຶ່ງມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 91 ແລະ ມາດຕາ 94 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້;
 3. ເອກະຊົນລົງທຶນ ພັດທະນາຮ້ອຍສ່ວນຮ້ອຍ (100%), ການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານປະກອບສອງຄະນະ ຄື: ຄະນະບໍລິຫານ ແລະ ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດຊຶ່ງມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 91 ແລະ ມາດຕາ 94 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 96. ການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ

ການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ໃຫ້ອີງຕາມສັນຍາລະຫວ່າງລັດຖະບານ ແລະ ຜູ້ພັດທະນາ ຊຶ່ງມີສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດທີ່ປະກອບດ້ວຍບຸກຄະລາກອນຈາກລັດຖະບານ ແລະ ຜູ້ພັດທະນາ ໂດຍຜັດປຸງນັກເປັນປະທານສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຊຶ່ງມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດ ໄວ້ໃນມາດຕາ 91 (ຍົກເວັ້ນຂໍ້ 1) ແລະ ມາດຕາ 94 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 97. ຄະນະກຳມະການທີ່ປຶກສາ

ຄະນະກຳມະການທີ່ປຶກສາປະກອບດ້ວຍຜູ້ມີປະສົບການດ້ານເສດຖະກິດ, ກິດໝາຍ, ການປົກ ຄອງ, ວຽກງານປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ປະຫວັດສາດ, ວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ, ການກໍ່ສ້າງ, ສິ່ງແວດລ້ອມ, ທີ່ດິນ ແລະ ດ້ານອື່ນໆ ຊຶ່ງຖືກແຕ່ງຕັ້ງໂດຍປະທານ ຄຂພສ ຕາມການສະເໜີຂອງກອງ ເລຂາ ຄຂພສ.

ຄະນະກຳມະການ ທີ່ປຶກສາ ອາດຈະມາຈາກພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະ

ເທດ ຊຶ່ງມີຜູ້ປະຈຳການ ແລະ ບໍ່ປະຈຳການ.

ມາດຕາ 98. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງ ຄະນະກຳມະການທີ່ປຶກສາ

ຄະນະກຳມະການທີ່ປຶກສາ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ປະສານສົມທົບກັບ ກຄຂພສ ເພື່ອປຶກສາຫາລື, ຖອດຖອນບົດຮຽນຈາກພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ກ່ຽວກັບການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ແລະ ບັນຫາຕ່າງໆ ຂອງຂພສ;
2. ປະສານສົມທົບກັບ ກຄຂພສ ເພື່ອໂຄສະນາດຶງດູດການລົງທຶນເຂົ້າໃນການພັດທະນາ ແລະ ການລົງທຶນໃນ ຂພສ;
3. ປະສານສົມທົບກັບ ກຄຂພສ ໃນການຊອກຫາແຫຼ່ງທຶນ ຊ່ວຍເຫລືອລ້າ (ODA) ແລະ ການລົງທຶນ ໂດຍກົງຂອງຕ່າງປະເທດ (FDI) ເຂົ້າໃນການພັດທະນາ ແລະ ການລົງທຶນໃນ ຂພສ;
4. ປະສານສົມທົບກັບ ກຄຂພສ ທາງດ້ານເຕັກນິກວິຊາການ ກ່ຽວກັບການພັດທະນາ ແລະ ການລົງທຶນໃນ ຂພສ ເປັນຕົ້ນ ການຝຶກອົບຮົມບຸກຄະລາກອນທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ, ການສ້າງປຶ້ມຄູ່ມື ແລະ ເວັບໄຊ, ອຸປະກອນຮັບໃຊ້ເຂົ້າໃນການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ.

ໝວດທີ XI

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 99. ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ ແລະ ນິຕິບຸກຄົນທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນ ໃນການປະຕິບັດ ດຳລັດສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນການດຶງດູດການລົງທຶນ, ການຊຸກຍູ້, ການໃຫ້ຄຳປຶກສາ, ການປະກອບສ່ວນຢ່າງຕັ້ງໜ້າເຂົ້າໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານການ ພັດທະນາ ແລະ ການ ລົງທຶນໃນ ຂພສ ໃຫ້ມີການຂະຫຍາຍຕົວຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ແລະ ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍອື່ນ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 100. ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ນອກຈາກມາດຕະການທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 97 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນແລ້ວ ບຸກຄົນ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ລະເມີດດຳລັດສະບັບນີ້ ຍັງຈະຖືກປະຕິບັດມາດຕະການຕ່າງໆແລ້ວແຕ່ ກໍລະນີເບົາ ຫລື ໜັກ.

ການລະເມີດກ່ຽວກັບ ການບໍ່ເສຍພັນທະດ້ານພາສີ-ອາກອນ ການລະເມີດສັນຍາສຳປະທານ, ການປຸກສ້າງອາຄານ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ແລະ ການລະເມີດອື່ນໆ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

**ໝວດທີ XII
ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ**

ມາດຕາ 101. ຕາປະທັບ

ຄະນະບໍລິຫານ ແລະ/ຫລື ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຂພສ ມີຕາປະທັບດ້ວຍຮູບແບບສະເພາະຂອງຕົນເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ. ມາດຕາ 102. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຫ້ອງວ່າການລັດຖະບານ, ຄຂພສ, ກອງເລຂາ ຄຂພສ, ກະຊວງ, ອົງການທຽບເທົ່າ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ, ຄະນະບໍລິຫານ ຂພສ, ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຂພສ, ຄະນະກຳມະການທີ່ປຶກສາ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ, ຂພສ, ຜູ້ພັດທະນາ, ຜູ້ລົງທຶນ ແລະ ປະຊາຊົນໃນເຂດອ້ອມຂ້າງ ຂພສ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດຳລັດສະບັບນີ້ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 102. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ຫ້ອງວ່າການລັດຖະບານ, ຄຂພສ, ກອງເລຂາ ຄຂພສ, ກະຊວງ, ອົງການທຽບເທົ່າ, ອົງການ ປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ, ຄະນະບໍລິຫານ ຂພສ,

ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຂພສ, ຄະນະກຳມະການທີ່ປຶກສາ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ, ຂພສ, ຜູ້ພັດທະນາ, ຜູ້ລົງທຶນ ແລະ ປະຊາຊົນໃນເຂດອ້ອມຂ້າງ ຂພສ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດຳລັດສະບັບນີ້ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 103. ຜົນສັກສິດ

ດຳລັດສະບັບນີ້ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ ຜູ້ພັດທະນາ ແລະ ຜູ້ລົງທຶນທີ່ໄດ້ດຳເນີນທຸລະກິດພາຍໃຕ້ດຳລັດວ່າດ້ວຍການສ້າງຕັ້ງ, ການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ທີ່ລັດຖະບານໄດ້ຮັບຮອງໄປແລ້ວນັ້ນ ກໍມີສິດນຳໃຊ້ ດຳລັດສະບັບນີ້ ເພື່ອເປັນບ່ອງອີງໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໂດຍສະເໜີຢ່າງເປັນລາຍລັກອັກສອນຕໍ່ກອງເລຂາ ຄຂພສ ພາຍໃນກຳນົດເວລາຫົກເດືອນ ນັບແຕ່ວັນດຳລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດເປັນຕົ້ນໄປ

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ,

ບົວສອນ ບຸບຜາວັນ

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ອອກດຳລັດ:

ໝວດທີ I

ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1. ຈຸດປະສົງ

ດຳລັດ ສະບັບນີ້ ກຳນົດພາລະບົດບາດ, ໜ້າທີ່, ສິດ, ໂຄງປະກອບ ການຈັດຕັ້ງຂອງ ຄະນະກຳມະການແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງເຂດເສດຖະກິດ ພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ຕໍ່ໄປນີ້ເອີ້ນຫຍໍ້ວ່າ “ຄຂພສ” ແນໃສ່ ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ການລົງທຶນ ເຂົ້າໃສ່ການພັດທະນາ ຂພສ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ເພື່ອປະກອບສ່ວນພັດທະນາເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດ ໃຫ້ຮັ່ງມີເຂັ້ມ-ແຂງ ແລະ ສາມາດເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ເປັນຢ່າງດີ.

ມາດຕາ 2. ທີ່ຕັ້ງ ແລະ ພາລະບົດບາດ

ຄຂພສ ແມ່ນອົງການຈັດຕັ້ງສະເພາະກິດໜຶ່ງ ຂອງລັດຖະບານ, ມີພາລະບົດບາດ ເປັນເສນາທິການ ແລະ ຊ່ວຍວຽກໃຫ້ແກ່ລັດຖະບານໃນ ການຊີ້ນຳ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ຂພສ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ, ເປັນໃຈກາງປະ ສານງານ ກັບທຸກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ເພື່ອ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍຂອງລັດກ່ຽວກັບວຽກງານ ຂພສ.

ໝວດທີ II

ໜ້າທີ່ ແລະ ຂອບເຂດສິດ

ມາດຕາ 3. ໜ້າທີ່

ຄຂພສ ມີໜ້າທີ່ຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ຊີ້ນຳ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ຂພສ (ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ, ເຂດອຸດສາຫະກຳເພື່ອ

ການສົ່ງອອກ, ເຂດ ແລະ ນິຄົມອຸດສາຫະກຳ, ສູນຄ່ຽນຖ່າຍສິນຄ້າ, ຕົວເມືອງ ທ່ອງທ່ຽວ, ເຂດການຄ້າປອດພາສີ, ເຂດການຄ້າ ຊາຍແດນ, ເຂດຕົວເມືອງ ໃໝ່ ແລະ ເຂດອື່ນໆ) ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;

2. ພິຈາລະນາ ອະນຸມັດນະໂຍບາຍ ແລະ ນິຕິກຳຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບການພັດທະນາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງວຽກງານ ຂພສ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
3. ສ້າງແຜນຍຸດທະສາດການພັດທະນາ ຂພສ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
4. ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ ແລະ ດຶງດູດການລົງທຶນເຂົ້າໃນການພັດທະນາ ຂພສ;
5. ຄົ້ນຄວ້າ, ຊອກຫາແຫລ່ງທຶນ ແລະ ຄຸ້ມຄອງແຫລ່ງທຶນ ຈາກທຸກພາກສ່ວນທັງ ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ເພື່ອພັດທະນາ ຂພສ;
6. ໃຫ້ຄຳປຶກສາ, ຄຳແນະນຳ, ຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມ, ກວດກາ, ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາຕ່າງໆ ທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນ ຂພສ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດເຄື່ອນໄຫວ ວຽກງານການພັດທະນາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ຂພສ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນສູງສຸດ ທາງ ດ້ານເສດຖະກິດ, ສັງຄົມ, ຄວາມຍຸຕິທຳ, ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ, ຄວາມສະຫງົບ-ປອດໄພ, ຄວາມໝັ້ນຄົງ, ຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ, ການພັດ ທະນາແບບຍືນຍົງ ແລະ ອື່ນໆ.

ມາດຕາ 4. ຂອບເຂດສິດ

ຄຂພສ ມີສິດດັ່ງນີ້:

1. ຊີ້ນຳ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນຍຸດທະສາດການພັດທະນາ, ລະ ບຽບກົດໝາຍ ແລະ ການພົວພັນກັບທຸກພາກສ່ວນ ທັງຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງ ປະເທດ ກ່ຽວກັບວຽກງານ ຂພສ;
2. ພິຈາລະນາອະນຸມັດການສ້າງຕັ້ງ ຫຼື ຍົກເລີກ ຂພສ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ. ໃນກໍລະນີຈຳເປັນ ຄຂພສ ລາຍງານຂໍຄຳເຫັນ ຈາກລັດຖະບານກ່ອນພິຈາລະ ນາອະນຸມັດ;
3. ລົງນາມໃນສັນຍາສຳປະທານພັດທະນາ ຂພສ ຕາມຂະແໜງການມະຫາ ພາກໃນການລົງເລິກຊື້ນຳຂອງຕົນ ຫຼື ຕາມການຕົກລົງຂອງປະທານ ຄຂພສ;
4. ພິຈາລະນາ ແຕ່ງຕັ້ງ ຄະນະບໍລິຫານ ແລະ/ຫລື ສະພາບໍລິຫານ ເສດຖະກິດ

ຂອງຂພສ;

5. ພິຈາລະນາ, ອະນຸມັດ ຫລື ເຂົ້າຮ່ວມການເຊັນສັນຍາສຳປະທານ ພັດທະນາຂພສ;
6. ເຄື່ອນໄຫວແລກປ່ຽນບົດຮຽນ, ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ວຽກງານການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ພັດທະນາຂພສຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ;
7. ຮຽກເຊີນ ພາກສ່ວນຕ່າງໆ ແລະ ຫ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເຂົ້າຮ່ວມປະຊຸມ ເພື່ອປຶກສາຫາລື ແລະ ແກ້ໄຂ ບັນຫາຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບວຽກງານຂພສ;
8. ຄຸ້ມຄອງກອງທຶນພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ແລະ ທີ່ປຶກສາ(ມອບໃຫ້ປະທານ ຄຂພສ ເປັນຜູ້ ກຳນົດລະບຽບ ການຄຸ້ມຄອງກອງທຶນດັ່ງກ່າວຕ່າງຫາກ), ໂຄງການຊ່ວຍເຫລືອລ້າ ແລະ ຄຸ້ມຄອງລາຍຮັບ-ລາຍຈ່າຍຕາມສັນຍາສຳປະທານການພັດທະນາຂພສ;
9. ຄົ້ນຄ້ວາ, ສ້າງ ແລະ ນຳສະເໜີການພິຈາລະນາອະນຸມັດ ແຜນງານ, ແຜນບຸກຄະລາກອນ ແລະ ງົບປະມານຂອງລັດຖະບານເມື່ອມີຄວາມຈຳເປັນສຳລັບການເຄື່ອນໄຫວປະຕິບັດວຽກງານຂອງຄຂພສ;
10. ຊີ້ນຳ ຂພສ ຈັດຕັ້ງລະບົບຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ ໃຫ້ເໝາະສົມຢ່າງເປັນລະບົບເປັນຕົ້ນ ການບໍລິຫານບັນຊາ ລະບົບຖານຂໍ້ມູນ, ການເກັບກຳສະຖິຕິ ແລະ ອື່ນໆ ແນໃສ່ເຮັດໃຫ້ ການເຄື່ອນໄຫວຄ່ອງຕົວ, ເປີດເຜີຍ, ໂປ່ງໃສ ແລະ ສາມາດກວດສອບໄດ້ (ລະບົບອອນລາຍກັບ ກຄຂພສ).

ໝວດທີ III

ໂຄງປະກອບການຈັດຕັ້ງ

ມາດຕາ 5. ໂຄງປະກອບບຸກຄະລາກອນ

ໂຄງປະກອບບຸກຄະລາກອນຂອງ ຄຂພສ ປະກອບມີ:

1. ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ເປັນປະທານ;
2. ລັດຖະມົນຕີປະຈຳຫ້ອງວ່າການລັດຖະບານ ເປັນຮອງປະທານ ທັງເປັນຜູ້ປະຈຳການ;

3. ລັດຖະມົນຕີວ່າການ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເປັນຮອງປະທານ;
4. ລັດຖະມົນຕີວ່າການ ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ເປັນຮອງປະທານ;
5. ລັດຖະມົນຕີວ່າການ ກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ເປັນຮອງປະທານ;
6. ລັດຖະມົນຕີວ່າການ ກະຊວງ ການເງິນ ເປັນກຳມະການ;
7. ລັດຖະມົນຕີວ່າການ ກະຊວງຍຸຕິທຳ ເປັນກຳມະການ;
8. ລັດຖະມົນຕີວ່າການ ກະຊວງຖະແຫລງຂ່າວ ວັດທະນະທຳ ແລະ ການທ່ອງທ່ຽວ ເປັນກຳມະການ;
9. ເຈົ້າແຂວງ ບ່ອນທີ່ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະຕັ້ງຢູ່ ເປັນກຳມະການ;
10. ລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍວ່າການ ກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ ເປັນກຳມະການ;
11. ລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍວ່າການ ກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ເປັນກຳມະການ;
12. ລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍວ່າການ ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ເປັນກຳມະການ;
13. ລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍວ່າການ ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ເປັນກຳມະການ;
14. ລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍວ່າການ ກະຊວງພາຍໃນ ເປັນກຳມະການ;
15. ລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍວ່າການ ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນກຳມະການ;
16. ຫົວໜ້າກອງເລຂາຄະຊພສ ເປັນກຳມະການ;

ມອບໃຫ້ ປະທານ ຄະຊພສ ເປັນຜູ້ແບ່ງຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງບັນດາຮອງປະທານ, ຄະນະກຳມະ ການ ຄະຊພສ ໃນການພັດທະນາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງຂພສ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ.

ມາດຕາ 6. ກົງຈັກຊ່ວຍວຽກ

ຄະຊພສ ເປັນອົງການຈັດຕັ້ງບໍ່ປະຈຳການ ແຕ່ມີກອງເລຂາເປັນອົງການປະຈຳການຂອງ ຄະຊພສ. ກຄຂພສ ສັງກັດ ໃນໂຄງປະກອບກົງຈັກຂອງ ຫ້ອງວ່າການລັດຖະບານດ້ານງົບປະມານ, ສຳລັບວຽກ ພັກ-ພະນັກງານ

ແມ່ນຂຶ້ນ ໂດຍກົງກັບທະບວງການປົກຄອງ ແລະ ຄຸ້ມຄອງລັດຖະກອນ, ມີພາລະບົດບາດເປັນເສນາທິການໃຫ້ແກ່ ຄຂພສ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານ, ການພັດທະນາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງຂພສ ໃນຂອບເຂດທີ່ວ່າປະເທດ.

ກຄຂພສ ມີຫົວໜ້າໜຶ່ງທ່ານ ແລະ ຮອງຫົວໜ້າຈຳນວນໜຶ່ງ; ມີຫົວໜ້າ, ຮອງຫົວໜ້າພະແນກ ແລະ ພະນັກງານວິຊາການຕາມຄວາມເໝາະສົມຂອງວຽກງານ.

ມອບໃຫ້ປະທານ ຄຂພສ ເປັນຜູ້ກຳນົດລະອຽດ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງກຄຂພສ.

ມາດຕາ 7. ການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງ ລະຫວ່າງ ສູນກາງ ແລະ ຫ້ອງຖິ່ນ

ການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງວຽກງານ ຂພສ ລະຫວ່າງສູນກາງ ແລະ ຫ້ອງຖິ່ນ ແມ່ນປະຕິບັດຕາມທີ່ກຳນົດ ໃນມາດຕາ 85 ຫາ ມາດຕາ 88 ຂອງດຳລັດວ່າດ້ວຍ ຂພສ ສະບັບເລກທີ 443/ນຍ, ລົງວັນທີ 26/10/2010.

**ໝວດທີ IV
ແບບແຜນວິທີເຮັດວຽກ**

ມາດຕາ 8. ແບບແຜນວິທີເຮັດວຽກຂອງ ຄຂພສ

ຄຂພສ ເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຕາມແບບແຜນວິທີເຮັດວຽກ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- ທຸກການເຄື່ອນໄຫວຂອງ ຄຂພສ ແມ່ນຍຶດພື້ນໃນແນວທາງນະໂຍບາຍຂອງພັກ, ລະບຽບກົດໝາຍ ຂອງລັດ ແລະ ນິຕິກຳສະເພາະຂອງ ຂພສ;
- ປະຕິບັດຫລັກການລວມສູນປະຊາທິປະໄຕ, ນຳພາເປັນໝູ່ຄະນະ, ບຸກຄົນຮັບຜິດຊອບສົມທົບກັບການປະຕິບັດລະບອບຫົວໜ້າດຽວ ຕາມລະບົບ ແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງບົນພື້ນຖານມີການແບ່ງງານກັນຢ່າງລະອຽດຈະແຈ້ງ ຕາມຂະແໜງການຂອງຄະນະ, ພ້ອມທັງມອບສິດຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ສິດໃນການຕັດສິນບັນຫາ ພາຍໃນຂົງເຂດຂອງຕົນ;
- ເຮັດວຽກມີແຜນການ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການລະອຽດ, ແກ້ໄຂວຽກງານ

ຢ່າງມີຈຸດສຸມ ແລະ ມີເປົ້າໝາຍໃນແຕ່ລະໄລຍະ, ປະສານສົມທົບ ຢ່າງແໜ້ນ ແຜ່ນກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

- ເຮັດວຽກມີການກວດກາ, ຕິດຕາມ, ຊຸກຍູ້, ສະຫລຸບ, ຖອດຖອນບົດຮຽນ, ຕີລາຄາຜົນໄດ້ຜົນເສຍ ພ້ອມທັງປະຕິບັດລະບອບລາຍງານສ່ອງແສງຢ່າງເຂັ້ມງວດ;
- ປະຕິບັດ ລະບອບ ປະຊຸມປະຈຳເດືອນ, 3 ເດືອນ, 6 ເດືອນ ຫລື ປະຈຳປີ ແລະ ລາຍງານລັດຖະບານ ເປັນປົກກະຕິ. ໃນກໍລະນີຈຳເປັນ ແລະ ຮີບດ່ວນ ກໍສາມາດເປີດກອງປະຊຸມວິສາມັນໄດ້.

ໝວດທີ V ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 9. ງົບປະມານ ແລະ ຕາປະທັບ

ເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານ ການພັດທະນາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ຂພສ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ, ຄຂພສ ເປັນ ຫົວໜ່ວຍງົບປະມານ ການເງິນຂັ້ນສອງທີ່ຂຶ້ນກັບທ້ອງຖານລັດຖະບານ ໂດຍມອບໃຫ້ ກຄຂພສ ເປັນຜູ້ບໍລິຫານ ແລະ ຄຸ້ມຄອງຊ່ວຍ ຄຂພສ ມີ ຕາປະທັບເປັນຂອງຕົນ ພ້ອມຮັບໃຊ້ໃຫ້ແກ່ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຕາມລະ ບຽບການ.

ມາດຕາ 10. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ທ້ອງຖານລັດຖະບານ, ຄຂພສ, ກຄຂພສ, ບັນດາຂະແໜງ ການອ້ອມຂ້າງສູນກາງ, ອົງການ ປົກຄອງທ້ອງຖານຂັ້ນຕ່າງໆ, ຂພສ ໃນຂອບ ເຂດທົ່ວປະເທດ ແລະ ທຸກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຈົ່ງຮັບຮູ້, ໃຫ້ຄວາມສະ ດວກ, ປະສານສົມທົບ ແລະ ພ້ອມກັນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດຳລັດສະບັບນີ້ ໃຫ້ມີ

ປະສິດທິຜົນ.

ມາດຕາ 11. ຜົນສັກສິດ

ດຳລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ ແລະ ປ່ຽນແທນຂໍ້ຕົກລົງຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ວ່າດ້ວຍການແຕ່ງຕັ້ງຄະນະຊີ້ນຳລະດັບຊາດ ເພື່ອຊີ້ນຳໂຄງການສ້າງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ຢູ່ ສປປ ລາວ ສະບັບເລກທີ 165/ນຍ, ລົງວັນທີ 14/12/2009.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ,

ບົວສອນ ບຸບຜາວັນ

ທປຄ, ລົງວັນທີ 8 ພະຈິກ 2010.

ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ
ປະທານ ຄະນະກຳມະການແຫ່ງຊາດລາວ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງ ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ
ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ອອກຂໍ້ຕົກລົງ:

ໝວດທີ 1
ທີ່ຕັ້ງ ແລະ ພາລະບົດບາດ

ມາດຕາ 1. ທີ່ຕັ້ງ ແລະ ພາລະບົດບາດ

ກອງເລຂາຄະນະກຳມະການແຫ່ງຊາດລາວ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ຊຶ່ງຂຽນເປັນຕົວອັກສອນຫຍໍ້ “ກຄຂພສ” ຫລື ເປັນພາສາອັງກິດ Secretariat to National Committee for Special Economic Zone and specific Economic Zone ແລະ ຂຽນຫຍໍ້ “SNCSEZ”.

ກຄຂພສ ເປັນອົງການປະຈຳການຂອງ ຄຂພສ ສັງກັດ ໃນໂຄງປະກອບກົງຈັກການຈັດຕັ້ງຂອງສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີດ້ານງົບປະມານ, ສຳລັບວຽກພັກ-ພະນັກງານແມ່ນຂຶ້ນ ໂດຍກົງກັບ ທະບວງການປົກຄອງ ແລະ ຄຸ້ມຄອງລັດຖະກອນ, ມີພາລະບົດບາດເປັນເສນາທິການໃຫ້ແກ່ ຄຂພສ, ພົວພັນກັບທຸກພາກສ່ວນທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ກ່ຽວກັບວຽກງານຂພສ ແລະ ຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ ວຽກງານປະຈຳວັນຂອງ ຄຂພສ.

ມາດຕາ 2. ໜ້າທີ່

ກຄຂພສ ມີໜ້າທີ່ເປັນເສນາທິການໃຫ້ແກ່ ຄຂພສ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານກ່ຽວກັບຂພສດັ່ງລຸ່ມນີ້:

1. ເປັນເສນາທິການໃຫ້ແກ່ ຄຂພສ ໃນການພັດທະນາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງຂພສ ໃນຂອບເຂດທີ່ວ່າປະເທດ;

2. ຄົ້ນຄວ້າ, ສ້າງແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ກຳນົດຂອບເຂດທີ່ດິນເພື່ອພັດທະນາ ເປັນ ຂພສ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ; ຮ່າງນະໂຍບາຍ ສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ເຂົ້າໃນ ການພັດທະນາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ຂພສ ຢູ່ ສປປ ລາວ ເພື່ອສະເໜີ ຄຂພສ ຫລື ລັດຖະບານ ພິຈາລະນາ;
3. ຊຸກຍູ້, ແນະນຳ ແລະ ຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ການບໍລິການປະຕູດຽວ ຢູ່ ຂພສ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
4. ຄົ້ນຄວ້າ, ຮ່າງກົດໝາຍ, ດຳລັດ, ຂໍ້ຕົກລົງ, ຄຳສັ່ງ, ຄຳແນະນຳ, ແຈ້ງການ, ລະບຽບການ, ຮ່າງສັນຍາພັດທະນາ ຂພສ, ສັນຍາ ແລະ ອື່ນໆ ກ່ຽວກັບ ຂພສ ເພື່ອນຳສະເໜີ ຄຂພສ ແລະ ລັດຖະບານ ພິຈາລະນາ;
5. ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່, ປຸກລະດົມຂົນຂວາຍ ແລະ ແນະນຳການປະຕິບັດນະໂຍ ບາຍ, ກົດໝາຍ, ລະບຽບການຕ່າງໆ ທີ່ພົວພັນເຖິງວຽກງານການພັດທະນາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ຂພສ ຢູ່ ສປປ ລາວ;
6. ເກັບກຳ ແລະ ວິໄຈຂໍ້ມູນຂ່າວສານຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບການສ້າງຕັ້ງ, ພັດທະນາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ຂພສ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ຕາມນະ ໂຍບາຍ ການພັດທະນາ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ທີ່ລັດຖະບານ ກຳນົດອອກໃນ ແຕ່ລະໄລຍະ;
7. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ພິຈາລະນາຄຳຮ້ອງຂໍພັດທະນາ ຂພສ ຂອງທຸກພາກສ່ວນ, ເປັນໃຈກາງໃນການປະສານສົມທົບລະຫວ່າງ ຜູ້ສະເໜີພັດທະນາ ຂພສ ກັບ ບັນດາຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
8. ກະກຽມ, ຄົ້ນຄວ້າ, ເຈລະຈາ, ສ້າງຂໍ້ຕົກລົງ, ບົດບັນທຶກຊ່ວຍຈຳ, ສັນຍາ ສຳປະທານພັດທະນາ ຂພສ ແລະ ເອກະສານທາງດ້ານນິຕິກຳຕ່າງໆ ໂດຍ ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
9. ປະສານງານ ກັບປະທານ, ບັນດາຮອງປະທານ, ກຳມະການ ຄຂພສ ແລະ ບັນດາຂະແໜງ ການສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານ ພັດທະນາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ຂພສ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
10. ນຳສະເໜີຜົນຂອງການຄົ້ນຄວ້າ-ວິໄຈໂຄງການ ພັດທະນາ ຂພສ ຕໍ່ກອງປະ

- ຊຸມ ຄຂພສ ເພື່ອຂໍອະນຸມັດ ຄຳຮ້ອງຂໍລົງທຶນພັດທະນາ ຂພສ ຕາມທີ່ໄດ້
ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ;
11. ຄົ້ນຄວ້າ ການສະເໜີຂໍນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມພິເສດ ຂອງ ຂພສ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ,
ຕິດຕາມ, ກວດກາ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍດັ່ງກ່າວ;
 12. ນຳພາແນວຄິດ, ເຕົ້າໂຮມຄວາມສາມັກຄີ, ກໍ່ສ້າງ, ບຳລຸງ ຍົກລະດັບດ້ານ
ວິຊາການໃຫ້ພະນັກງານ, ລັດຖະກອນທີ່ຂຶ້ນກັບຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ
ໃຫ້ມີຄວາມໝັກແໝ້ນທາງດ້ານການເມືອງແນວຄິດ, ເຂັ້ມແຂງທາງດ້ານ
ການຈັດຕັ້ງ, ຂຳນານງານ ດ້ານວິຊາສະເພາະ ແລະ ປະສົບການຕົວຈິງ;
 13. ຕິດຕາມ, ເກັບລາຍຮັບຕາມສັນຍາພັດທະນາ ຂພສ ເພື່ອເຂົ້າງົບປະມານ
ແລະ ກອງທຶນ ພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ແລະ ທີ່ປຶກສາ;
 14. ອອກແຈ້ງການແນະນຳ, ອະທິບາຍ, ເຜີຍແຜ່ ເນື້ອໃນສັນຍາ ຫລື ເອກະສານນີ້
ຕີກຳຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບການພັດທະນາ ຂພສ ໃຫ້ແກ່ຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ
ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
 15. ປະສານສົມທົບກັບ ຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຕິດ
ຕາມ, ກວດກາ, ຊຸກຍູ້ ແລະ ສະເໜີວິທີແກ້ໄຂບັນຫາຕ່າງໆ ຕໍ່ຂັ້ນເທິງ ກ່ຽວ
ກັບການພັດທະນາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ຂພສ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
 16. ຄຸ້ມຄອງ, ນຳໃຊ້ພະນັກງານ, ງົບປະມານ, ກອງທຶນພັດທະນາ ຊັບພະຍາກອນ
ມະນຸດ ແລະ ທີ່ປຶກສາ, ພາຫະນະ ແລະ ອຸປະກອນຮັບໃຊ້ຕ່າງໆ ທີ່ລັດ,
ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ແລະ ຂພສ ປະກອບໃຫ້ ຕາມລະບຽບການ;
 17. ວາງແຜນວຽກງານ, ຈັດລຽງບູລິມະສິດໜ້າວຽກເຂົ້າວາລະກອງປະຊຸມສາມັນ,
ວິສາມັນ ຂອງ ຄຂພສ ເພື່ອປຶກສາຫາລື ແລະ ຕົກລົງ;
 18. ປຶກສາຫາລືວຽກງານຈຳເປັນ ແລະ ຮີບດ່ວນ ຮ່ວມກັບຄະນະທີ່ປຶກສາທັງພາຍ
ໃນ ແລະ ຕ່າງ ປະເທດ;
 19. ກຳນົດແຜນບຸກຄະລາກອນ, ແຜນງານ, ໂຄງການ, ກິດຈະກຳ ແລະ ແຜນງົບ
ປະມານເພື່ອຮັບໃຊ້ວຽກງານ ຕາມສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຕົນ;
 20. ພົວພັນ, ປະສານງານ, ຊຸກຍູ້ ແລະ ແນະນຳຄະນະບໍລິຫານ ແລະ/ຫລື ສະພາ

ບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຂພສ ໃຫ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ພາລະບົດບາດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອບເຂດສິດ ຂອງຕົນ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນດຳລັດວ່າດ້ວຍ ຂພສ ແລະ ສັນ ຍາພັດທະນາ ຂພສ;

21. ຮ່ວມກັບທະບວງການປົກຄອງ ແລະ ຄຸ້ມຄອງລັດຖະກອນ ຄົ້ນຄວ້າບຸກຄະລາ ກອນທີ່ຈຳເປັນປະກອບເຂົ້າໃນໂຄງຮ່າງການຈັດຕັ້ງຂອງ ຂພສ ແຕ່ລະເຂດ ເພື່ອນຳສະເໜີ ຄຂພສ ພິຈາລະນາ;
22. ປຶກສາຫາລືກັບພາກສ່ວນຕ່າງໆໃນການຊອກຫາແຫລ່ງທຶນ, ຮ່ວມມືກັບຕ່າງ ປະເທດ ແລະ ຄຸ້ມຄອງໂຄງການ ເພື່ອພັດທະນາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ຂພສ;
23. ບັນທຶກ ແລະ ແຈ້ງການກອງປະຊຸມ ຄຂພສ ໃນແຕ່ລະຄັ້ງ ເພື່ອເປັນບ່ອນອີງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຕາມການຕົກລົງຂອງກອງປະຊຸມ ຄຂພສ;
24. ຂົນຂວາຍ, ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມ ການລົງທຶນ, ດຳລັດ, ລະບຽບການ, ແຜນແມ່ບົດຂອງ ຂພສ ເພື່ອດຶງດູດການ ລົງທຶນເຂົ້າໃນ ການພັດທະນາ ຂພສ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
25. ຊຸກຍູ້, ແນະນຳ, ຕິດຕາມ ແລະ ກວດກາ ການຈັດລະບົບຂໍ້ມູນຮອບດ້ານຂອງ ຂພສ ໃຫ້ສາມາດເຊື່ອມໂຍງກັບ ກຄຂພສ;
26. ສະຫຼຸບສະພາບ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໜ້າວຽກ ວິຊາສະເພາະຂອງຕົນ ແລະ ໜ້າທີ່ວຽກງານ ຂອງ ຂພສ ປະຈຳເດືອນ, 3 ເດືອນ, 6 ເດືອນ, 9 ເດືອນ ແລະ ປະຈຳປີ ເພື່ອລາຍງານ ຄຂພສ ແລະ ລັດຖະບານ;
27. ປະຕິບັດວຽກງານອື່ນໆຕາມການມອບໝາຍຂອງ ຄຂພສ.

ມາດຕາ 3. ຂອບເຂດສິດ

ກຄຂພສ ມີສິດຕິນຳ ດັ່ງນີ້:

1. ຊຸກຍູ້, ແນະນຳ, ຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ ແລະ ກວດກາ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ ຂອງ ຂພສ;
2. ເຈລະຈາບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ, ຮ່າງອະນຸສັນຍາ, ສັນຍາສຳປະທານພັດ ທະນາ ຂພສ ແລະ ເອກະສານນິຕິກຳອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

3. ອອກຄຳແນະນຳ ຫລື ແຈ້ງການຕ່າງໆ ທີ່ພົວພັນເຖິງການພັດທະນາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ຂພສ;
4. ສະເໜີດັດແກ້, ປັບປຸງ, ປ່ຽນແປງ, ໂຈະ ຫຼື ລົບລ້າງ ເອກະສານທາງດ້ານນິຕິກຳ ຕາມທີ່ກຳນົດໃນຂໍ້ທີ 2 ທີ່ນີ້ ໃນກໍລະນີທີ່ເຫັນວ່າບໍ່ສອດຄ່ອງ, ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຕາມເງື່ອນໄຂຂອງສັນຍາ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍ;
5. ຮ່ວມລົງນາມເປັນພະຍານ ໃນສັນຍາສຳປະທານ ພັດທະນາ ຂພສ ແລະ ເຊັນບັນດາເອກະສານທາງການຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວຽກງານ ການພັດທະນາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ຂພສ ເປັນຕົ້ນ ໃບທະບຽນ ສຳປະທານ ຂພສ, ຈົດໝາຍເຊີນ, ສະໂນດນຳສິ່ງ, ຈົດໝາຍປະກອບຄຳເຫັນດ້ານວິຊາການ, ຈົດໝາຍຕອບຜູ້ລົງທຶນ, ລວມທັງການຮັບຮອງຕ່າງໆ ທາງດ້ານນິຕິກຳ ຂອງຜູ້ພັດທະນາ ຂພສ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸມັດໄປແລ້ວ ແລະ ເອກະສານອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບສິດ ແລະ ພາລະບົດບາດຂອງຕົນ ຫລື ຕາມການມອບໝາຍຂອງ ຄຂພສ;
6. ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຄົ້ນຄວ້າຫາວິທີທາງແກ້ໄຂ ບັນຫາ, ຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກຕ່າງໆ ໃນການພັດທະນາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ຂພສ ເພື່ອລາຍງານຂໍ້ທົດຊົມນຳຈາກ ຄຂພສ;
7. ສະເໜີ ຄຂພສ ພິຈາລະນາຕົກລົງ ສ້າງຕັ້ງ, ປັບປຸງ ແລະ ລົບລ້າງບັນດາ ພະແນກ, ຂະແໜງການ, ໂຄງການ, ກິດຈະກຳ ຫລື ຄະນະສະເພາະກິດທີ່ຢູ່ໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບທະບວງການປົກຄອງ ແລະ ຄຸ້ມຄອງລັດຖະກອນ;
8. ສະເໜີ ຄຂພສ ພິຈາລະນາຕົກລົງ ແຕ່ງຕັ້ງ, ເລື່ອນຊັ້ນ, ເລື່ອນຂັ້ນ, ຍ້ອງຍໍຊົມເຊີຍ, ຍົກຍ້າຍ, ປົດຕຳແໜ່ງ, ປະຕິບັດວິໄນ ແລະ ນະໂຍບາຍອື່ນໆ ຕໍ່ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ທີ່ຂຶ້ນກັບຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບທະບວງການປົກຄອງ ແລະ ຄຸ້ມຄອງລັດຖະກອນ;
9. ຮັບເອົາພະນັກງານ ຕາມສັນຍາເຂົ້າເຮັດວຽກ ຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງວຽກງານຂອງ ກຄຂພສ ແລະ ຂພສ;

10. ຈັດຊື້ພາຫະນະ ແລະ ອຸປະກອນຮັບໃຊ້ຫ້ອງການ ຕາມແຜນງົບປະມານ;
11. ກຳນົດແຜນບຸກຄະລາກອນ, ແຜນງານ, ໂຄງການ, ກິດຈະກຳ ແລະ ແຜນງົບປະມານ ເພື່ອສະເໜີຄຂພສ ແລະ ລັດຖະບານ ພິຈາລະນາ;
12. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ນຳສະເໜີຄຂພສ ແລະ ລັດຖະບານ ເພື່ອພິຈາລະນາ ຮັບຮອງ, ປັບປຸງ, ດັດແປງ ຫລື ຍົກເລີກ ລະບຽບການຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບການພັດທະນາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງຂພສ;
13. ປະຕິບັດສິດອື່ນໆ ທີ່ນິຕິກຳ ຂພສ ວາງອອກ ແລະ ການຊີ້ນຳຂອງ ຄຂພສ.

ໝວດທີ 2

ໂຄງປະກອບການຈັດຕັ້ງ

ມາດຕາ 4. ໂຄງປະກອບກົງຈັກ

ກຄຂພສ ມີໂຄງປະກອບກົງຈັກ ດັ່ງນີ້:

1. ພະແນກຈັດຕັ້ງ, ບໍລິຫານ ແລະ ການເງິນ;
2. ພະແນກທີ່ດິນ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ;
3. ພະແນກເຕັກນິກ ແລະ ນິຕິກຳ;
4. ພະແນກພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືສາກົນ;
5. ພະແນກແຜນການ ແລະ ປະເມີນຜົນ.

ມາດຕາ 5. ໂຄງປະກອບບຸກຄະລາກອນ

ກຄຂພສ ມີຫົວໜ້າ ໜຶ່ງທ່ານ ແລະ ຮອງຫົວໜ້າຈຳນວນໜຶ່ງ; ມີຫົວໜ້າຮອງຫົວໜ້າພະແນກ ແລະ ພະນັກງານວິຊາການ ຕາມຄວາມເໝາະສົມຂອງວຽກງານ.

1. ຫົວໜ້າ ກຄຂພສ ຖືກແຕ່ງຕັ້ງ ຫຼື ປົດຕຳແໜ່ງ ໂດຍນາຍົກລັດຖະມົນຕີແຫ່ງສປປລາວ ຕາມການສະເໜີຂອງ ຄຂພສ ບົນພື້ນຖານຄວາມເປັນເອກະພາບກັບຄະນະຈັດຕັ້ງສູນກາງພັກ ແລະ ທະບວງການປົກຄອງ ແລະ ຄຸ້ມຄອງລັດ

ຖະກອນ;

2. ຮອງຫົວໜ້າ ກຄຂພສ ຈຳນວນໜຶ່ງ ຖືກແຕ່ງຕັ້ງ ຫຼື ປົດຕຳແໜ່ງ ໂດຍປະທານ ກຄຂພສ ຕາມການສະເໜີຂອງຫົວໜ້າ ກຄຂພສ ບົນພື້ນຖານຄວາມເປັນເອກະພາບກັບ ຄະນະຈັດຕັ້ງ ສູນກາງພັກ ແລະ ທະບວງການປົກຄອງ ແລະ ຄຸ້ມຄອງລັດຖະກອນ;
3. ຫົວໜ້າພະແນກ, ຮອງພະແນກ ແລະ ບັນດາພະນັກງານ ວິຊາການ ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໂດຍຮອງ ຫົວໜ້າທະບວງການປົກຄອງ ແລະ ຄຸ້ມຄອງລັດຖະກອນ, ກຳມະການ ກຄຂພສ ຕາມການສະເໜີຂອງຫົວໜ້າ ກຄຂພສ.

ໝວດທີ 3 ໜ້າທີ່ຂອງແຕ່ລະພະແນກ

ມາດຕາ 6. ພະແນກຈັດຕັ້ງ, ບໍລິຫານ ແລະ ການເງິນ

ພະແນກຈັດຕັ້ງ, ບໍລິຫານ ແລະ ການເງິນ ມີໜ້າທີ່ຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ຂຶ້ນແຜນງົບປະມານປະຈຳປີ ແລະ ຄຸ້ມຄອງຊັບສົມບັດຕ່າງໆ ຂອງ ກຄຂພສ;
2. ຮັບຜິດຊອບວຽກງານ ຂາເຂົ້າ-ຂາອອກ, ສຳເນົາເອກະສານ, ສັງລວມ, ນຳສົ່ງ ແລະ ຕິດຕາມ ບັນດາເອກະສານຕ່າງໆ;
3. ສ້າງແຜນງົບປະມານເພື່ອຈັດກອງປະຊຸມປົກສາທາລີ, ສຳມະນາ, ຝຶກອົບຮົມ, ປາຖະກະຖາ, ຄ່າທີ່ປຶກສາ, ການຍົກລະດັບຂອງພະນັກງານ, ການແລກປ່ຽນບົດຮຽນແຜນລົງເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຕ່າງໆ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ;
4. ຕິດຕາມ ການເກັບລາຍຮັບ ຕາມສັນຍາສຳປະທານ ຂພສ ແລະ ຄຸ້ມຄອງກອງທຶນພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ແລະ ທີ່ປຶກສາ;
5. ເກັບກຳບັນຊີ, ຄຸ້ມຄອງ, ກໍ່ສ້າງ ແລະ ວຽກງານນະໂຍບາຍ ຕໍ່ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ທີ່ຂຶ້ນ ກັບ ກຄຂພສ ແລະ ຂພສ;
6. ຮັບຜິດຊອບ ເອກະສານຂໍອະນຸມັດໃຫ້ພະນັກງານ ແລະ ບຸກຄະລາກອນຂອງ

- ກຄຂພສ ໄປເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ;
7. ຄົ້ນຄວ້າໂຄງປະກອບການຈັດຕັ້ງ ບຸກຄະລາກອນ, ຊັບຊ້ອນພະນັກງານຂອງກຄຂພສ ແລະ ຂພສ ເພື່ອນຳສະເໜີຫົວໜ້າ ກຄຂພສ ພິຈາລະນາ;
 8. ສ້າງແຜນການ ແລະ ຈັດການຝຶກອົບຮົມຍົກລະດັບຄວາມຮູ້ດ້ານວິຊາການ ແລະ ດ້ານທິດສະດີ ໃຫ້ແກ່ພະນັກງານ ກຄຂພສ, ຂພສ;
 9. ຮັບຜິດຊອບ ເກັບຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການດ້ານວິຊາການຕາມລະບຽບການ;
 10. ຊຸດຄົ້ນແຫລ່ງລາຍຮັບອື່ນ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນວຽກງານ ຂພສ;
 11. ຈັດກອງປະຊຸມພາຍໃນ ເຊັ່ນ: ກອງປະຊຸມສ່ອງແສງປະຈຳອາທິດ, ກອງປະຊຸມລວມ ກຄຂພສ, ກອງປະຊຸມເຈລະຈາ ສັນຍາສຳປະທານພັດທະນາ ຂພສ ແລະ ກອງປະຊຸມ ພົບປະກັບຜູ້ພັດທະນາ ຂພສ ແລະ ຜູ້ລົງທຶນລາຍໃຫຍ່ໃນ ຂພສ;
 12. ຮັບຜິດຊອບວຽກງານພິທີການ ຂອງ ກຄຂພສ ແລະ ກຄຂພສ ຕາມລະບຽບການ;
 13. ປະຕິບັດໜ້າທີ່ວຽກງານອື່ນໆ ຕາມການມອບໝາຍຂອງຂັ້ນເທິງ.

ມາດຕາ 7. ພະແນກທີ່ດິນ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ

ພະແນກທີ່ດິນ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ມີໜ້າທີ່ດຶກຕໍ່ ດັ່ງນີ້:

1. ສົມທົບກັບຂະແໜງການທີ່ດິນສຶກສາຄົ້ນຄວ້າພື້ນຖານທ່າແຮງບົ່ມຊ້ອນຂອງ ທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຂອງຊາດ ເພື່ອກຳນົດຂອບເຂດເນື້ອທີ່ດິນ ພັດທະນາ ຂພສ;
2. ສົມທົບກັບຂະແໜງການທີ່ດິນ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕາມແຜນແມ່ບົດຂອງການນຳ ໃຊ້ທີ່ດິນ ເຂົ້າໃນການພັດທະນາ ຂພສ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ;
3. ເຂົ້າຮ່ວມນຳຄະນະຮັບຜິດຊອບສ້າງຕັ້ງ ຂພສ, ຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການສຶກສາສຳຫລວດເບື້ອງຕົ້ນ ເພື່ອຈະສ້າງຕັ້ງ ຂພສ;
4. ສົມທົບກັບຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການລົງກຳນົດ ແລະ ປັກຫລັກໝາຍເຂດແດນຂອງ ຂພສ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸມັດສ້າງຕັ້ງແລ້ວ;
5. ປະສານສົມທົບ ແລະ ຊຸກຍູ້ຂະແໜງການທີ່ດິນ ເພື່ອອອກໃບຕາດິນໃຫ້ແກ່ ຂພສທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸມັດສ້າງຕັ້ງ;

6. ສົມທົບກັບຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນການຈັດສັນ, ຊິດເຊີຍ ແລະ ຍົກຍ້າຍປະຊາຊົນ ທີ່ຖືກເຂດໂຄງການພັດທະນາ ຂພສ;
7. ເປັນເຈົ້າການ ໃນການປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການແກ້ໄຂບັນຫາດ້ານທີ່ດິນຂອງ ຂພສ;
8. ສົມທົບກັບຂະແໜງການສິ່ງແວດລ້ອມ ເພື່ອດຳເນີນການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສຶກສາເບື້ອງຕົ້ນແຜນການປະເມີນຜົນກະທົບດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມຂອງການພັດທະນາ ຂພສ ຕາມລະບຽບການ;
9. ເປັນເຈົ້າການໃນການປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການສິ່ງແວດລ້ອມເພື່ອລົງຕິດຕາມ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນການຄຸ້ມຄອງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ ໃນການພັດທະນາ ແຕ່ລະໄລຍະຂອງ ຂພສ ຢ່າງເປັນປະຈຳ;
10. ເປັນເຈົ້າການໃນການສົມທົບກັບຂະແໜງການສິ່ງແວດລ້ອມ ຄົ້ນຄວ້າ, ບັບປຸງ, ດັດແກ້, ກ່າວເຕືອນ ຫລື ນຳໃຊ້ມາດຕະການ ຕໍ່ ຂພສ ໃນກໍລະນີທີ່ບໍ່ປະຕິບັດຕາມແຜນການດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ ທີ່ຖືກຮັບຮອງໄປແລ້ວ ເພື່ອສະເໜີຂັ້ນເທິງພິຈາລະນາ;
11. ເປັນເຈົ້າການໃນການປະສານສົມທົບ ກັບຂະແໜງການສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການແກ້ໄຂບັນຫາດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມຂອງຂພສ;
12. ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນກ່ຽວຂ້ອງເພື່ອຊຸກຍູ້ໃຫ້ ຂພສ ສ້າງໂຄງການສິ່ງເສີມປະຊາຊົນອ້ອມຂ້າງມີສ່ວນຮ່ວມ ໃນການພັດທະນາ ແລະ ມີຜົນປະໂຫຍດຮ່ວມກັບ ຂພສ;
13. ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບ ຂພສ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນກ່ຽວຂ້ອງ ຮ່ວມກັນ ສ້າງໂຄງການປູກປ່າ, ປົກປັກຮັກສາ ຫລື ພັດທະນາເຂດທີ່ດິນຕ່າງໆ ຕາມສັນຍາ ພັດທະນາ ຂພສ;
14. ປະຕິບັດໜ້າທີ່ວຽກງານອື່ນ ຕາມການມອບໝາຍຂອງຂັ້ນເທິງ.

ມາດຕາ 8. ພະແນກ ເຕັກນິກ ແລະ ນິຕິກຳ

ພະແນກ ເຕັກນິກ ແລະ ນິຕິກຳ ມີໜ້າທີ່ດັ່ງນີ້:

1. ເປັນເຈົ້າການ ໃນການຄົ້ນຄວ້າ, ຮ່າງ, ປັບປຸງນິຕິກຳ, ນະໂຍບາຍ ແລະ ເອກະສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການພັດທະນາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ຂພສ;
2. ຄົ້ນຄວ້າຈົດໝາຍເຈດຈຳນົງ ແລະ ການສະເໜີ ຂໍສ້າງຕັ້ງ ຂພສ ຕາມຂັ້ນຕອນທີ່ໄດ້ກຳນົດ ໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ;
3. ພິຈາລະນາ ແລະ ວິໄຈຄວາມເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານ ເສດຖະກິດ, ເຕັກນິກ, ດ້ານການເງິນ, ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຄວາມຍືນຍົງ ແລະ ດ້ານອື່ນ ຕາມການສະເໜີ ຂໍສ້າງຕັ້ງ ຂພສ ແລ້ວສັງລວມ ລາຍງານຜົນການຄົ້ນຄວ້າ ເພື່ອຂໍການພິຈາລະນາຈາກຂັ້ນເທິງ;
4. ຈັດກອງປະຊຸມວິຊາການໃນກໍລະນີມີຄວາມຈຳເປັນ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າປຶກສາຫາລືກ່ຽວກັບວຽກງານ ການພັດທະນາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ຂພສ ແລະ ຄວາມເປັນເອກະພາບທາງດ້ານວິຊາການ ກ່ອນນຳສະເໜີຕໍ່ຂັ້ນເທິງ ພິຈາລະນາຕົກລົງ;
5. ສົມທົບກັບຄະນະຮັບຜິດຊອບສ້າງຕັ້ງ ຂພສ ໃນການຮ່າງບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ, ສັນຍາສຳປະທານພັດທະນາ ຂພສ ແລະ ເປັນເຈົ້າການ ຈັດກອງປະຊຸມເຈລະຈາບົດບັນທຶກ ຄວາມເຂົ້າໃຈ, ສັນຍາສຳປະທານພັດທະນາ ຂພສ ກັບ ຜູ້ພັດທະນາ ຕາມການຕົກລົງ ຂອງຂັ້ນເທິງ;
6. ສັງລວມ ແລະ ສ້າງບົດບັນທຶກກອງປະຊຸມເຈລະຈາເພື່ອລາຍງານຕໍ່ຂັ້ນເທິງພິຈາລະນາ;
7. ກວດກາເນື້ອໃນ ຮ່າງບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ, ສັນຍາສຳປະທານ ກ່ອນນຳສະເໜີຂັ້ນເທິງພິຈາລະນາອະນຸມັດ ເພື່ອຮັບປະກັນສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຮອບດ້ານຂອງລັດ, ຜູ້ພັດທະນາ ແລະ ປະຊາຊົນ;
8. ຮ່າງໃບທະບຽນສຳປະທານ ເພື່ອຂໍອະນຸມັດລາຍເຊັນ ຫລື ອອກຈົດໝາຍແຈ້ງຕອບປະຕິເສດຜູ້ສະເໜີຂໍພັດທະນາ ຂພສ ໃນກໍລະນີທີ່ການສະເໜີ ບໍ່ໄດ້ຮັບ

- ການຕົກລົງເຫັນດີ ຈາກຂັ້ນເທິງ;
9. ສະຫລຸບ ບັນດາວຽກງານທີ່ຈຳເປັນ ເພື່ອຜ່ານກອງປະຊຸມ ປະຈຳເດືອນຂອງ ຄຂພສ ແລະ ກຽມວາລະກອງປະຊຸມ, ເອກະສານປະຊຸມ ປະຈຳເດືອນ ຂອງ ຄຂພສ ແລະ ສ້າງບົດບັນທຶກ ກອງປະຊຸມ ຄຂພສ ແຕ່ລະຄັ້ງ;
 10. ຄົ້ນຄວ້າເພື່ອເຈລະຈາ ແລະ ກະກຽມສ້າງບົດບັນທຶກ ຮ່ວມກັບຜູ້ພັດທະນາ ສຳລັບໂຄງການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ຂພສ ທີ່ຄວນໄດ້ຮັບການທົດແທນ ຄືນຕົ້ນທຶນການກໍ່ສ້າງ ແລ້ວສະເໜີຂັ້ນເທິງ ເພື່ອພິຈາລະນາ;
 11. ເກັບຮັກສາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງເອກະສານ ບັນດາໂຄງການ ຂພສ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸ ມັດດ້ວຍຮູບການ ແລະ ວິທີການທີ່ຮັບປະກັນ ເພື່ອນຳໃຊ້ໃນໄລຍະເວລາອັນ ຍາວນານ;
 12. ຄົ້ນຄວ້າຄຳຮ້ອງຮຽນ, ໃຫ້ຄຳແນະນຳ, ຄຳປຶກສາຫາລື ແລະ ຕິດຕາມການໄກ່ ເກ່ຍຂີ້ຂັດແຍ່ງ (ຂັ້ນພື້ນຖານ) ກ່ຽວກັບການພັດທະນາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ຂພສ;
 13. ປະຕິບັດໜ້າທີ່ວຽກງານອື່ນໆ ຕາມການມອບໝາຍຂອງຂັ້ນເທິງ.

ມາດຕາ 9. ພະແນກພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືສາກົນ

ພະແນກພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືສາກົນ ມີໜ້າທີ່ຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ສ້າງ, ຂຶ້ນແຜນຈັດພິມເອກະສານ ນິຕິກຳ ແລະ ເອກະສານໂຄສະນາກ່ຽວກັບ ວຽກງານ ການພັດທະນາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ຂພສ;
2. ປະສານສົມທົບກັບ ທຸກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຂພສ ເພື່ອໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່, ແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມການພັດທະນາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ຂພສທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ;
3. ຈັດຕັ້ງ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມ ກອງປະຊຸມ-ສຳມະນາ ວຽກງານສິ່ງເສີມການລົງທຶນ ແລະ ການພັດທະນາ ຂພສ ໃນລະດັບທ້ອງຖິ່ນ, ລະດັບຊາດ, ພູມິພາກ ແລະ ສາກົນ;
4. ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າຍາດແຍ່ງ ເອົາການ

- ສະໜັບສະໜູນ, ຊ່ວຍເຫລືອ ແລະ ຮ່ວມມືຈາກພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ເພື່ອເສີມຂະຫຍາຍວຽກງານການພັດທະນາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ຂພສ;
5. ຮັບຜິດຊອບຄຸ້ມຄອງ ໂຄງການຮ່ວມມືກັບພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ;
 6. ຄົ້ນຄວ້າ ຖອດຖອນບົດຮຽນ ເພື່ອນຳສະເໜີປັບປຸງນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມການພັດທະນາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ຂພສ ແລະ ການລົງທຶນໃນ ຂພສ ໃຫ້ສາມາດແຂ່ງຂັນກັບບັນດາປະເທດໃນຂົງເຂດ ແລະ ພາກພື້ນ;
 7. ຄົ້ນຄວ້າການພິຈາລະນານະໂຍບາຍສິ່ງເສີມພິເສດ ຕາມທີ່ກຳນົດໃນດຳລັດວ່າດ້ວຍ ຂພສ ເພື່ອສະເໜີຂັ້ນເທິງ ພິຈາລະນາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ, ກວດກາ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍດັ່ງກ່າວ;
 8. ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ຜູ້ພັດທະນາ ແລະ ຜູ້ລົງທຶນ ຂອງ ຂພສ ໃນການປະສານກັບ ເຈົ້າໜ້າທີ່ ແລະ ໜ່ວຍງານຕ່າງໆ;
 9. ຈັດກອງປະຊຸມຕ້ອນຮັບຜູ້ລົງທຶນ ເພື່ອໂຄສະນາ ແລະ ເຜີຍແຜ່ນະໂຍບາຍການພັດທະນາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ຂພສ;
 10. ສ້າງເງື່ອນໄຂອຳນວຍຄວາມສະດວກ ເພື່ອໃຫ້ພະນັກງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວຽກງານ ຂພສ ໄດ້ໄປເຄື່ອນໄຫວຖອດຖອນບົດຮຽນທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ;
 11. ປະຕິບັດໜ້າທີ່ວຽກງານອື່ນໆຕາມການມອບໝາຍຂອງຂັ້ນເທິງ.

ມາດຕາ 10. ພະແນກແຜນການ ແລະ ປະເມີນຜົນ

ພະແນກແຜນການ ແລະ ປະເມີນຜົນ ມີໜ້າທີ່ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສ້າງແຜນຍຸດທະສາດ ການພັດທະນາ ຂພສ ໃນຂອບເຂດທີ່ວ່າປະເທດໃນແຕ່ລະໄລຍະ (ໄລຍະສັ້ນ, ໄລຍະກາງ ແລະ ໄລຍະຍາວ) ເພື່ອນຳສະເໜີຂັ້ນເທິງ ພິຈາລະນາຕົກລົງ;
2. ສ້າງແຜນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງ ກຄຂພສ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ;
3. ຊຸກຍູ້ ແລະ ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຄຸ້ມຄອງພົນລະເມືອງ, ຄວາມສະຫງົບ-ປອດໄພ (ລວມທັງກິດຈະການບັນເທິງຄົບວົງຈອນ

- ແລະ ກາຊີໂນ), ວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ ພາຍໃນ ຂພສ;
4. ສົມທົບກັບຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນກ່ຽວຂ້ອງໃນການຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ ແລະ ຊຸກຍູ້ການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ໃຫ້ຄຳແນະນຳແກ້ບັນດາ ຂພສ ໃຫ້ເຄື່ອນໄຫວ ຕາມລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງ ສປປ ລາວ;
 5. ຈັດເກັບຂໍ້ມູນຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບການສ້າງຕັ້ງ, ການພັດທະນາ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງບັນດາ ຂພສ ເຂົ້າໃນລະບົບຖານຂໍ້ມູນລວມ ທາງລະບົບ IT;
 6. ຕິດຕາມເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ປັບປຸງຂໍ້ມູນປະຈຳວັນເຂົ້າໃນລະບົບຖານຂໍ້ມູນລວມທັງການ ສະໜອງຂໍ້ມູນທີ່ກ່ຽວພັນກັບ ຂພສ ໃຫ້ຂັ້ນເທິງ ແລະ ຜູ້ທີ່ສົນໃຈລົງທຶນໃນ ຂພສ;
 7. ຕິດຕາມສະຫຼຸບຕີລາຄາຜົນໄດ້ຮັບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ ໂຄງການລົງທຶນພັດທະນາ ຂພສ ເພື່ອປະເມີນຜົນໃນແຕ່ລະໄລຍະ ແລະ ລາຍງານຂຶ້ນເທິງຢ່າງເປັນປະຈຳ;
 8. ເກັບກຳສະຖິຕິ, ສັງລວມແນວໂນ້ມການເພີ່ມຂຶ້ນ ຫຼື ຫຼຸດລົງຂອງການລົງທຶນ ຂພສ ປະຈຳເດືອນ ແລະ ປະຈຳປີເພື່ອລາຍງານຕໍ່ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ;
 9. ປະສານສົມທົບກັບ ທະບວງການປົກຄອງ ແລະ ຄຸ້ມຄອງລັດຖະກອນ ເພື່ອ ຊຸກຍູ້ ແລະ ຕິດຕາມ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານການບໍລິການປະຕູດຽວ ຂອງ ຂພສ;
 10. ສະຫຼຸບລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວຂອງ ກຄຂພສ ປະຈຳອາທິດ, ປະຈຳເດືອນ, 3 ເດືອນ, 6 ເດືອນ ແລະ ປະຈຳປີຕາມການຊີ້ນຳຂອງຂັ້ນເທິງ;
 11. ປະຕິບັດໜ້າທີ່ວຽກງານອື່ນໆ ຕາມການມອບໝາຍຂອງຂັ້ນເທິງ.

ໝວດທີ 4

ລະບອບແບບແຜນວິທີເຮັດວຽກ

ມາດຕາ 11. ແບບແຜນວິທີເຮັດວຽກ

ກຄຂພສ ດຳເນີນການເຄື່ອນໄຫວຕາມຫຼັກການ ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

1. ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການລວມສູນປະຊາທິປະໄຕ, ເຮັດວຽກເປັນໝູ່ຄະນະ, ແບ່ງງານໃຫ້ທຸກຄົນຮັບຜິດຊອບ ແລະ ປະຕິບັດລະບອບຫົວໜ້າດຽວເສີມຂະຫຍາຍຫົວຄິດປະດິດສ້າງໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ວຽກງານຂອງ ກຄຂພສ;
2. ເຮັດວຽກມີແຜນການ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການລະອຽດ, ແກ້ໄຂວຽກງານຢ່າງມີຈຸດສຸມ ແລະ ມີເປົ້າໝາຍໃນແຕ່ລະໄລຍະ, ປະສານສົມທົບຢ່າງແໜ້ນແຟ້ນກັບ ອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດຖະບານ;
3. ເຮັດວຽກມີການກວດກາ, ຕິດຕາມຊຸກຍູ້, ສະຫລຸບ ຖອດຖອນບົດຮຽນ, ຕີລາຄາຜົນໄດ້ຜົນເສຍ ພ້ອມທັງປະຕິບັດລະບຽບລາຍງານສ່ອງແສງຢ່າງເຂັ້ມງວດ;
4. ປະຕິບັດ ລະບອບດຳເນີນຊີວິດການເມືອງ, ວິຊາສະເພາະເປັນປົກກະຕິ, ປະຊຸມປະຈຳເດືອນ, 3 ເດືອນ, 6 ເດືອນ ແລະ 1 ປີ ແລະ ປະຕິບັດລະບອບລາຍງານໃຫ້ຂັ້ນເທິງ ແລະ ລັດຖະບານ ເປັນປົກກະຕິ;
5. ປະຕິບັດຄຳຂ້ວນ ຫລື ຂໍ້ແຂ່ງຂັນ “ຮັກຊາດ-ພັດທະນາ” ຕາມຄຸນລັກສະນະຂອງ ຂພສ ດ້ວຍການ ກ້າຄິດ, ກ້າປະດິດສ້າງ, ກ້າຫັນເປັນລະບຽບກົດໝາຍ, ກ້າຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ກ້າຮັບຜິດຊອບ.

ໝວດທີ 5

ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 12. ງົບປະມານ ແລະ ຕາປະທັບ

ກຄຂພສ ມີງົບປະມານ ແລະ ຕາປະທັບເປັນຂອງຕົນເອງ ເພື່ອຮັບໃຊ້ວຽກງານທາງລັດ ຖະການ.

ມາດຕາ 13. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ຜົນສັກສິດ

ຫ້ອງວ່າການລັດຖະບານ, ຄຂພສ, ບັນດາກະຊວງ, ອົງການ ທຽບ ເທົ່າ, ທະບວງ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ, ກຄຂພສ, ຄະນະບໍລິຫານ,

ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຂພສ ແລະ ທຸກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຈົ່ງຮັບຮູ້
ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.
ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ມີລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ປະທານຄະນະກຳມະການແຫ່ງຊາດລາວ
ເພື່ອຄຸ້ມຄອງ ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ
ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ,

ສົມສະຫວາດ ເລັ່ງສະຫວັດ.